

Giới thiệu Em Không Yêu Tôi

Truyện Em Không Yêu Tôi, chuyện kể về một người đàn ông trong hôn nhân thật không hạnh phúc, anh chỉ là cái bóng của người khác trong lòng cô, thật chất cô lấy anh chỉ vì gia đình vì tiền mà thôi.

Anh vói vẻ ngoài tuy lạnh nhưng bên trong lại rất khao khát có được tình yêu từ cô, nhưng cô lại vô tâm ôm ấp một mối tình với người xưa cũ, tuy ban đầu cô nói lấy anh chỉ vì gia đình thật chất không hề yêu anh nhưng anh vẫn chấp nhận và mong được một ngày cô để anh trong lòng.

Nếu nhất định cuối cùng là hai bàn tay trắng thì không bằng bây giờ tiến đến phía trước, hấn kỳ vọng chính mình còn có cơ hội làm cái gì đó, làm cho nàng chân chính mà yêu thương hấn!

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

“Nên rời giường thôi.”

“Uhm”

Kết hôn đã năm năm, buổi sáng mỗi ngày đều là những đoạn đối thoại giống nhau.

Nghe được tiếng gọi quen thuộc kia, Kha Khải Đường mở mắt ra đã thấy Lí Thần Du ăn mặc chỉnh tề đứng ở đầu

giường, nhìn hấn mỉm cười ý muốn hỏi hấn hôm nay muốn mặc quần áo gì?

Mặc kệ ngày hôm qua ngủ trễ đến thế

nào, nàng vẫn dậy sớm hơn so với hấn, thân là nữ chủ nhân nàng như một

quản gia cẩn thận tỉ mỉ xem xét từng chi tiết nhỏ đến khi mọi vật thật

sự hoàn mỹ, có thể nói nàng chính là người vợ, người mẹ điển hình.

Nhưng mà nàng càng hoàn mỹ lại càng làm cho hấn cảm khái, thật không

biết đến khi nào nàng mới có thể đối với hấn làm nũng một chút, tùy hứng một chút? Những cặp vợ chồng mang mặt nạ trong cuộc sống bây giờ đã

rất phổ biến, trên đời này ai mới có thể sống hoàn toàn thẳng thắn đây

chứ?

“Còn muốn ngủ sao? Có muốn ta liên lạc

với Liêu thư ký, nói người đến công ty trễ một giờ không?” Lí Thần Du

thấy trạng thái nhìn qua vẫn còn buồn ngủ vì thế đưa ra đề nghị, dù sao

bản thân hấn là chủ tịch, muốn khi nào đi làm mà chả được.

“Không cần, ta đứng lên đây.” Kha Khải

Đường mở chăn ra đi xuống giường nhanh chóng vào phòng tắm, bàn chải

đánh răng đã được quét kem đánh răng sẵn, dao cạo râu cũng đã được chuẩn bị, khăn mặt đã được đặt ngay bên cạnh, hấn không thể không thừa nhận

thê tử của hấn thật sự cẩn thận.

Nhìn chằm chằm khuôn mặt mỗi một trong

tắm gương kia, hấn không khỏi nghĩ người nghĩ về cuộc sống trong ba mươi ba năm qua. Mọi việc trong cuộc của hấn đều thuận buồm xuôi gió, gia

cảnh tốt, sự nghiệp thành công, nay lại có vợ đẹp con thơ, cha mẹ hân

mặc dù đã ly hôn nhưng thân thể vẫn còn khỏe mạnh, hân cơ hồ không có gì phải lo lắng nữa .

Lí Thần Du là một người vợ tốt ,một

người mẹ tốt ,ngoài ra còn là một người con dâu hiền, có thể nói đó là

một cuộc sống rất mỹ mãn. Chỉ là chính hân rất tham lam, có thân thể

nàng còn muốn có cả tâm hồn ,trái tim của nàng. Hân biết nàng không

thương hân, chỉ vì tiền mới gả cho hân .Lúc trước nếu không phải gia

đình nàng sa sút, thì bây giờ có lẽ nàng vẫn ở cùng một chỗ với mối tình đầu kia , sẽ không lựa chọn thành hôn với hân , chỉ là hân vẫn còn lưu tâm trong lòng .

Không có biện pháp, ai kêu hân đối với

nàng chung tình đến vậy, biết rõ nàng trong lòng có nam nhân khác nhưng

vẫn dùng sức mạnh đồng tiền làm cho nàng trở thành vợ của hân. Đời này

xui xẻo gặp phải nàng nhưng hân lại hy vọng kiếp sau vẫn còn gặp lại

,hân vẫn sẽ dùng tấm ân tình này khiến hai người tiếp tục dây dưa mãi .

Đánh răng rửa mặt xong, Kha Khải Đường

đi ra phòng tắm ,thê từ đã giúp hân chuẩn bị quần áo màu sắc phối hợp

thỏa đáng giống như con người nàng vậy tao nhã ,mỹ cảm, như là một bức

tranh phong cảnh ấn tượng, như xa như gần không thể nắm bắt.

“Ta đến.” Lí Thần Du tiến lên giúp hân đeo caravat sau đó sửa sang lại một chút cổ áo cho hân.

Nhìn bộ dáng thê từ thật chuyên chú,

yết hầu Kha Khải Đường không khỏi căng thẳng, cũng không biết vì sao đã là vợ chồng năm năm nhưng mỗi khi nàng tới gần vẫn sẽ làm cho tâm gan

hân ngứa ngáy. Trước hôn nhân hân vốn không cần một ai chăm sóc mình

nhưng sau khi kết hôn với nàng lại bị nàng làm cho hư ,chỉ muốn nàng đem hết tâm tư đặt ở trên người hân, muốn nàng vì yêu mà vui vẻ chăm sóc ,quan tâm đến hân .

“Giữa trưa đến công ty tìm ta.”

“Uhm.” Nàng sửng sốt một chút, lập tức gật đầu.

Hai người trong lòng đều biết rõ ràng

chuyện đưa cơm trưa đến công ty vốn để cho lái xe hoặc người hầu đi làm

là được , nhưng hân lại chỉ định nàng, mà nàng cũng không dám phản

kháng, biết rõ bản thân nàng kết cục không phải làm đồ ăn khai vị của

hân thì chính là món điểm tâm sau khi ăn xong

Đánh ý xong, vợ chồng đi vào nhà ăn, người hầu đã chuẩn bị tốt bữa sáng, bảo mẫu cũng đưa hai đứa nhỏ đến bên cạnh bàn.

“Ba ba, mẹ chúc buổi sáng!” Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhược Lan cùng nhau hô.

“Chúc buổi sáng.” Kha Khải Đường đối

với hai đứa con này thật sự vừa lòng, Kha Hoàng Kiệt bốn tuổi, con gái

Kha Nhược Lan hai tuổi, đều do thê tử dạy dỗ thật sự có lễ phép, không

giống như những đứa trẻ bình thường khác thích đùa giỡn, hoặc có lẽ hẳn

chưa thấy lúc bọn nhỏ nghịch ngợm như tiểu quỷ. Nhưng ít ra mỗi khi hẳn nghiêm mặt các con đều có biểu hiện nhu thuận nghe lời.

Bữa sáng của mỗi người một phần là sự

trộn lẫn giữa các món ăn Trung Tây, dinh dưỡng cân đối, Lí Thần Du đối

với sức khỏe của người nhà rất coi trọng, mỗi tuần lễ đều đưa ra thực

đơn mới giao cho đầu bếp. Hôm nay nàng đặc biệt dặn dò các con nói:“

Nên ăn nhiều salad, kiêng ăn không tốt.”

“Vâng!” Kha Hoàng Kiệt nhú cái mũi một chút, mặc dù không thích ăn cũng không dám phản bác lại lời nàng.

“Con thích ăn, con rất ngoan!” Kha Nhược Lan lấy lòng mẫu thân nói.

“Được, Nhược Lan rất ngoan, nhớ rõ từ

từ ăn không cần phải gấp gáp.” Lí Thần Du biết con gái thích biểu hiện, cũng không khỏi khen ngợi.

Kha Khải Đường đối nàng không có lời để nói, thê tử rất có trách nhiệm giáo dục con cái, hẳn chỉ cần cố gắng

tiếp tục kiếm nhiều tiền là được. Hắn để tay lên ngực tự hỏi, xác định

chính mình yêu thương ba người trước mắt này, cũng rất hiểu được như thế nào là cuộc sống gia đình. Có lẽ là vì hẳn từ nhỏ cha mẹ đã ly hôn, bảy tuổi liền xuất ngoại vào ký túc trong trường học, gia đình đối với hẳn

mà nói chính là những điều tốt đẹp nhất bình an vô sự nhất mà hẳn có

thể có.

Bữa cơm diễn ra trong bầu không khí hài hòa, Lí Thần Du thỉnh thoảng đối con gái dặn dò vài câu, hoặc cùng

người hầu căn dặn một ít công việc, Kha Khải Đường đối với chuyện gia

đình hoàn toàn theo ý vợ, dù sao nàng đều có thể làm mọi việc rất chu

đáo.

Người khác đều nói Kha Khải Đường hẳn

bí hiểm, nhưng hẳn cảm thấy thê tử mới thật sự là người bí hiểm, nàng

xuất thân dòng dõi thư hương, cá tính ôn nhu đoan trang, mọi lúc mọi

nơi đều có thể duy trì hình tượng hoàn mỹ, chỉ có khi cùng hẳn hoan ái

, đặc biệt lúc ấy mới biểu lộ một chút yếu ớt. Không biết năm đó nàng

biểu hiện thế nào khi đi vào cuộc hôn nhân định sẵn dùng để trao đổi ích lợi này? Đến nay vẫn không có sơ hở nào, trừ bỏ đánh ngáp cũng không có chút rơi lệ, không khỏi làm cho hẳn âm thầm buồn bực.

Nhìn vào dòng tin tức trên báo không có gì đặc biệt Kha Khải Đường buông tờ báo đứng lên, Lí Thần Du lập tức

cầm lấy túi đựng công văn cùng áo khoác, liếc hai đứa con một ánh mắt,

hai đứa trẻ biết ý liền đồng thanh nói:“Ba ba đi làm!”

“Uhm, các con ngoan.” Hẳn nhiều nhất chỉ nói ra những lời này, sờ đầu bọn nhỏ một chút, xoay người đi ra cửa.

Lí Thần Du tiễn trưởng phu đi tới cửa,

lái xe đã chờ sẵn , nàng đem túi công văn cùng áo khoác đến trên xe, mỉm cười nói:“Trên đường đi cẩn thận.”

“Ta chờ người giữa trưa gặp lại.” Hắn lại nhắc nhở, hắn tin tưởng nàng nhất định sẽ tới những vẫn là không nhin mà nhắc lại .

“Đã biết.”

Lái xe lái xe tiến nam chủ nhân, nữ chủ nhân vẫn đứng ở cửa, trên mặt vẫn lộ vẻ mỉm cười, trong mắt cũng là một mảnh bình tĩnh, thậm chí có chút bất đắc dĩ.....Trương phu đi làm, đưa con đến trường,

Lí Thần Du cuối cùng cũng có một ít thời gian rảnh rỗi .Bên trong máy

tính của nàng đều có ghi lại thu chi trong gia đình , lịch làm việc, số

liệu thông tin , sách dạy nấu ăn, nàng không cần đến quản gia ,mọi việc

trong gia đình đều do một mình nàng quản lí , tự nhiên muốn dùng một ít

phương pháp khoa học kỹ thuật.

Cha nàng là người Đài Loan,mẹ lại là

người Nhật Bản, hai người lúc trước muốn kết hôn gặp không ít trở ngại,

mấy lần mẫu thân mang thai anh nàng vì thế đã nhanh chóng kết hôn. Phụ

thân là giáo sư đại học, đối người bạn đời yêu cầu giáo dục rất cao,

nhưng Nhật Bản huyết thống của mẹ nàng lại có ảnh hưởng sâu sắc đối với nàng , đều yêu cầu phụ nữ phải hầu hạ người chồng thỏa đáng, bất luận

như thế nào cũng phải lấy đại cục làm trọng.

Bởi vậy, khi phụ thân cùng bằng hữu đầu tư làm ăn thất bại, ca ca đi lên núi bị trọng thương phải nằm ở bệnh

viện, mẫu thân đành phải yêu cầu nàng lấy hôn nhân để trao đổi tiền tài

.Nàng sau khi lo lắng vài ngày liền cắn răng đáp ứng ,một nam nhân đứng

đầu gia đình có lẽ chính là thân hộ mệnh của nữ nhân.

“la..la la..!Một bên, Kha Nhược Lan

rung đùi đắc ý ngâm nga đối chiếu theo bản nhạc Trung Anh, từ nhỏ đây

chính là phương pháp giáo dục song ngữ nàng dạy cho con, dù sao con của

nàng tuổi còn chưa có thể đi nhà trẻ.

Lí Thần Du năm đó tốt nghiệp ở trường

sư phạm, còn thực tập một năm, đáng tiếc công việc thực tập sau khi kết

hôn liền kết thúc , đến nay nàng vẫn không thể làm một giáo viên chính

thức đành đem sở học suốt đời dạy dỗ hai đứa con của nàng .

“Phu nhân, thư từ vừa đến.” Người hầu đem mấy lá thư đặt trên bàn phòng khách.

“Cám ơn.” Lí Thần Du cầm một phong thư

mở ra xem, có công ty bách hóa, công ty bảo hiểm, đoàn thể từ thiện,

thân thích cùng hộ khách gửi đến, cuối cùng là lộ ra một tấm thiệp cưới

đỏ au, nàng nhìn chăm chăm vào tên chú rể bỗng nhiên ngây người.

“Mẹ! Mẹ!”

Con gái không biết gọi nàng bao nhiêu lần, nàng mới lấy lại được tinh thần. “Làm sao vậy?”

“Con đều nghe xong hết rồi, đổi một

cái, đổi một cái khác đi mẹ !” Kha Nhược Lan chu cái miệng nhỏ nhắn,

thật giống một nàng tiểu thiên sứ.

“Được rồi.” Nàng giúp con gái thay đổi

đĩa CD, đĩa nhỏ vì học âm nhạc sẽ không sinh rãnh rỗi mà phá hư .Nàng

chính là muốn đĩa nhỏ được giáo dục một cách tốt nhất .

Giai điệu nhạc thiếu nhi lại phiêu

đăng ở trong phòng , Lí Thần Du rốt cuộc cũng không còn nghe thấy gì nữa , trong đầu nàng bây giờ chỉ có duy nhất một ý niệm, Diệp Nhân Phong

muốn kết hôn, Diệp Nhân Phong muốn kết hôn ! Cái người nhả nhặn tuấn tú, ôn nhu cẩn thận kia, chính là người nam nhân hôn nàng đến mặt đỏ tía

tai.

Kỳ thật không nên kinh ngạc, tính theo

tuổi cũng kém không nhiều lắm, chỉ là nàng vẫn không dám đối mặt sự thật mà thôi . Diệp Nhân Phong hơn nàng hai tuổi, nàng năm nay hai mươi tám, như vậy hắn bây giờ đã ba mươi rồi, thành gia lập nghiệp, cưới vợ sinh

con, thật là một sự kiện tốt.

Mười tám tuổi năm ấy nàng đậu vào học

đại học, bạn trai đầu tiên sau khi kết giao năm năm, nàng lại đưa ra

lời chia tay với hắn , rõ ràng biết hậu quả sẽ khiến hắn bị đá kích trầm trọng nhưng không thể không xoay người rời đi. Dù sao hắn chỉ là

người bình thường, căn phòng hiện tại của ba mẹ hắn còn phải đi vay, cho dù muốn cũng không thể có một số tiền lớn như vậy .

Hai người đều là những người có cá tính hòa hợp ngay cả chia tay cũng mang theo không khí hòa bình. Bọn họ đến

Nghi Lan khoảng ba ngày , chỗ nào cũng không đi, chỉ ở trong phòng khách sạn , trừ bỏ giai đoạn cuối cùng cái gì cũng đã làm, hắn nói là muốn

thay nàng suy nghĩ cho tương lai, bởi vì hắn quá yêu nàng, luyện tiết

giữ lấy nàng.

Ba ngày kia là những ngày thanh xuân cuối cùng của đời nàng , phía trước nàng chính là những gì mà mọi cô gái đều mơ ước .

Năm năm nay bọn họ chưa từng gặp mặt,

chỉ có ở qua năm mới hiếm lắm mới có vài tin nhắn chúc tết, nhưng nàng

sau khi nhận được liền xóa đi, nàng không thể để cho trượng phu nắm được nhược điểm gì. Tuy vợ chồng nàng cũng chưa từng nói rõ cái gì nhưng

nàng xác định được hắn đều biết đến mỗi sự kiện xảy ra trước hôn nhân

với nàng giống như việc điều tra này là điều bắt buộc phải làm. Hơn nữa

hắn đối với hành tung của nàng cực kỳ lưu ý, từng bước từng bước quan

sát nàng .

“Phu nhân? Phu nhân?”

Một tiếng gọi lại quấy nhiễu suy nghĩ của nàng, nàng ngẩng đầu nhắc nhở chính mình phải bình tĩnh. “Ừ?”

“Phu nhân, đây là cơm trưa của tiên

sinh.” Đầu bếp đem hai cái hộp giữ ấm đặt ở trên bàn. “Đều là nghe theo

phu nhân căn dặn mà làm, mời phu nhân nhìn qua .”

Lí Thần Du mở nắp ra ,vừa thấy thức ăn còn nóng hôi hổi, khó trách nàng lại cảm thấy tầm mắt mơ hồ. “Tốt lắm, cứ như vậy đi.”

Đầu bếp cúi đầu lui xuống, Lí Thần Du

gọi người hầu đi chuẩn bị xe, lại nhìn con gái nói: “Mẹ muốn đi công ty

tìm ba ba, con phải ngoan ngoãn ở nhà.”

“Dạ, con sẽ ngoan mà.” Kha Nhượng Lan nháy mắt nói to .

Lí Thần Du sờ sờ khuôn mặt hồng hào của con gái lại nói người hầu thêm vài câu: “Com trưa phải chú ý quan sát

Nhượng Lan , sao khi ăn com xong phải để nó ngủ trưa một giờ rồi mới mang nó đi công viên một chút, có vấn đề gì thì gọi di động cho tôi.”

Đưa com trưa phải mất bao nhiêu thời

gian rất là khó nói, còn phải đoán xem tâm tình trạng phu của nàng mới

định được. Mau thì hai giờ, chậm thì ăn thẳng đến thời gian bữa tối .Mà

theo kinh nghiệm của nàng ,Kha Khải Đường là nam nhân không thể khinh

thường.

“Vâng phu nhân.” Bảo mẫu cung kính trả lời.

“Chào Mẹ !” Kha Nhượng Lan không phải

đứa nhỏ nhất gan, trong nhà bé chỉ sợ mỗi phụ thân .Ra khỏi cửa lên xe,

Lí Thần Du nhìn lái xe nói: “Đến Tổng bộ.”

Lái xe gật đầu trả lời: “Vâng, phu nhân.”

Tổng bộ chính là tập đoàn tài chính

Kinh Vũ, bọn họ là gia đình đại phú gia từ ba đời, chủ lực là về tài

chính và kinh tế, Kha Khải Đường du học thạc sĩ ở Mỹ lấy được học vị trở về liền kế thừa xí nghiệp gia tộc sau đó lại mở rộng ra rất nhiều. Kha

gia tác phong trầm tĩnh, không thích phô trương, trừ bỏ trên các báo tài chính và kinh tế thì rất ít khi thấy tin tức ở trên các trang báo khác, cũng coi như hiếm thấy có hào môn thanh lưu như vậy.

Sau khi kết hôn tới nay, Lí Thần Du tự

nhận có hiểu biết nhất định về trạng phu, bất quá đều là chút hiểu biết về mặt ngoài, ví dụ như thói quen cuộc sống của hắn, món ăn yêu thích,

trên cơ bản hắn là nam nhân trầm tĩnh, chỉ có ở phương diện tình ái mới

có vẻ kịch liệt. Nàng thủy chung nhìn không thấu tư tưởng chân thật của

hắn. Bất quá nàng đối với vấn đề này cũng không có ý kiến, đời này nàng

thiếu hắn, chính là muốn dùng thân thể của mình hoàn trả lại, vì hắn mà

làm công việc quản gia, làm công cụ âm giường, sinh đứa nhỏ, nhưng lòng

của nàng vẫn mãi thuộc về chính nàng.

Nàng sẽ không để cho hắn có lý do để

soi mói nội tâm của nàng . Nàng sẽ mãi sắm vai là một phu nhân tốt của

Kha gia đây cũng chính là trách nhiệm cả đời nàng, chỉ như thế mà thôi.

Không biết qua bao lâu, người lái xe truyền đến thanh âm “Phu nhân, chúng ta đã đến!”

“UHM.” Không thể lại thất thần ,nàng

cảnh cáo chính mình, ở trước mặt trượng phu còn phải thật sự hầu hạ, cho dù nàng trong lòng đang nghĩ về một khác nam nhân.

“Ta đến rồi.” Đi vào văn phòng Lí Thần Du chủ động đem cửa khóa trái, nếu không thể chống cự ít nhất không cần có người xem

“Ân.” Kha Khải Đường ngẩn đầu, tầm mắt rời khỏi màn hình máy tính đối với thê tử ra mệnh lệnh:“Lại đây.”

Xem ra hôm nay là muốn ăn đồ ăn khai vị rồi vì thế nàng buông túi trong tay ra, yên lặng đi đến trước mặt hắn.

Mặc kệ trời lạnh hoặc trời nóng, nàng quanh năm suốt tháng đều mặc váy,

bởi vì hắn tùy thời điểm đều có khả năng muốn. Mặc quần cởi ra không

tiện, sau nữa cũng không thông gió tốt , nàng lại không có đối tượng

khác để có thể so sánh, không biết tính tình này của trượng phu là bình

thường hay dị thường, chỉ có thể nói nhu cầu hắn luôn luôn không đủ.

Kha Khải Đường duỗi tay ra liền đem

nàng ôm đến đặt trên đùi, làm cho nàng dựa lưng vào hắn mà ngồi .Hắn cúi đầu hôn trụ cái gáy của nàng ,hai tay cao thấp mà phân công vừa ra tay đã đụng vào điểm trí mạng. Nàng cả người cứng đờ, thẳng thẩn mà nói là

tình nhân của hắn cũng không sai, bình thường đều có thể đối với nàng

mang đến khoái hoạt, chính là nàng không giống hắn tự nhiên đến như

vậy,nàng cần nhiều điểm thời gian để thích nghi tình trạng .

“Người không đói bụng sao?” Thân là thê tử, nàng không nên để cho trượng phu chịu đói, hy vọng hắn ăn cơm trước rồi ăn nàng sau .

“Đói.” Hắn thanh âm khàn khàn.

Nàng biết chính mình hỏi không đúng lúc , theo động tác cởi quần lót của nàng, hắn hiển nhiên là đói gấp đến độ không thể chần chờ nữa .

Nàng đã từng vụng trộm nghĩ tới, không

biết hắn có nữ nhân khác hay không? Khả năng hắn là rất thấp, bởi vì sau hôn nhân bọn họ chưa từng tách nhau ra ,có khi hắn muốn công tác hoặc

xuất ngoại, nàng phải đi theo hắn làm bình hoa. Hai lần sinh trước nàng

phải ở cữ hắn liền đi theo nàng theo ngủ ngay ở bệnh viện, vô luận như

thế nào đều phải ôm nàng một chỗ ,cũng không hiểu được là có ý tứ gì ,

hắn là không phải muốn giám thị nàng đó chứ?

“Như thế nào không kêu lên ?” Hắn cắn lỗ tai của nàng hỏi.

Chết thiếu chút nữa đã quên, trượng phu của nàng thích nghe nàng kêu, có thể là nam nhân khi chinh phục nhục

dục đều yêu thích bộ dáng đầu hàng của nữ nhân. Có khi nàng cảm thấy

chính mình giống như kỹ nữ, nhưng lại được hợp pháp mà hầu hạ kim chủ

duy nhất . May mắn hắn không phải kim chủ khó khăn gì cũng chưa từng đối với nàng thô bạo hoặc thương tổn ,khuyết điểm duy nhất chính là ở trong quá trình hoan ái hắn chẳng phân biệt được thời gian hay địa điểm .

Khi đầu lưỡi hắn xẹt qua vành tai của nàng, nàng không tự chủ được than nhẹ.“Ân.”

Cái đồ này không phải diễn trò, hắn vốn rất có kỹ xảo chính là nàng khó tránh khỏi thẹn thùng, ban ngày ban mặt ở văn phòng mà làm loại sự tình này, biết rõ không có người nào dám can đảm đến quấy rầy, nhưng tổng bộ với phòng ngủ nhà mình không giống nhau nha .

“Lớn tiếng chút.” Hắn kéo khóa cởi bỏ quần lót chính mình, khẩn cấp tham lam xâm nhập vào trong cơ thể của nàng .

“A!” Đột nhiên đâm tới làm cho nàng

kinh hô phát ra tiếng, đây là một loại tư thế hấn thực thích, đem nàng

làm như búp bê ôm ở trên đùi, theo phía sau nàng mà tiến vào, hai tay

còn muốn cao thấp treu chọc, bọn họ thậm chí đối diện với gương to làm

qua nhiều lần như vậy.....

Kha Khái Đường chưa bao giờ rên rỉ, chỉ là thở dốc càng ngày càng ồ ồ, đang ở sau lưng của nàng hết sức lên

xuống, qua một thời gian lại không hài lòng, đem nàng lật lại ,ôm lấy

thân thể nàng , làm cho nàng hai chân vòng trụ quanh thắt lưng của hắn,

đứng lên ở bên trong vừa đi vừa làm

“Ngươi cẩn thận một chút.....” Nàng sợ hãi sẽ bị ngã xuống mất , đành ôm chặt lấy hắn cũng kẹp chặt hắn, trong

lòng không khỏi bội phục thể lực của hắn. Bề ngoài là thương gia nhã

nhận, tại đây lại giống như siêu nhân .

“Sợ cái gì?” Thấy nàng khẩn trương làm cho hắn thực vừa lòng, muốn nàng sẽ toàn tâm toàn ý chấp nhận.

Thật sự là sợ hắn! Nàng cắn vào sau gáy của hắn vẫn không thể kìm được tiếng rên rỉ yêu kiều, may mắn thiết bị

cách âm bên trong cũng không tệ lắm, hắn là không có người nào thưởng

thức âm nhạc rên rỉ nho nhỏ của phu nhân chủ tịch.

Một giờ dùng đồ ăn khai vị Kha Khái

Đường rốt cục không đói bụng nữa, nắm chặt thắt lưng cùng mông của nàng, tiến lên lần cuối cùng. Từ khi nàng sinh nữ nhi xong hắn liền chấm dứt

những ngày cùng nàng ở cử ,có thể tận tình ở trong cơ thể nàng phát huy, cuối cùng hai người đổ ngòi ở trên sô pha, bả vai dán lẫn nhau ,miệng

hồ hấp gấp.

Qua một thời gian, nàng chậm rãi đứng lên, chân nhuyển thiếu chút nữa mà té ngã. “Ta đi rửa sạch một chút.”

Nàng đi vào phòng nghỉ chuyên dụng của

hắn, bên trong có giường, tủ quần áo, phòng bếp cùng toilet, nàng cùng

trượng phu cũng từng ở bên trong “Nghỉ ngơi”, nhưng nam nhân trời sinh

chính là yêu nếm thức ăn tươi, ở trên giường kia cũng không được thưởng

sử dụng, ngược lại ở các góc thường chịu đựng việc đến thăm thường xuyên .

Nàng cầm khăn mặt thấm nước chà lau

chính mình, nhìn vào kính sửa sang lại dung nhan một chút, sau đó mới

cầm khăn mặt ẩm ướt đi ra, bởi vì hắn còn ngồi ở trên sô pha chờ nàng

hầu hạ, mỗi lần đều giống như thiên kim đại thiếu gia vậy ...!

Ở trong lúc đó da hắn ,bụng cùng hai

chân đều có dấu vết của nàng. Nàng tựa như người hầu thay hắn lau sạch

sẽ, cảm giác được hắn lại có xu thế rục rịch, nhanh tay thay hắn mặc

quần, thật không thể lại xằng bậy nữa chứ.

Kha Khải Đường còn đang nhắm mắt dưỡng

thần, chờ nàng dọn dẹp xong mọi thứ , lại hầu hạ hân dùng cơm, tuy rằng

không có muốn nhưng chính là không thể không quán hân.

“Đồ ăn này còn hợp khẩu vị không?”

“Có thể.” loại việc nhỏ này hân sẽ không chú ý tới .Nàng cẩn thận chu đáo đều bị hân nhanh chóng đem phá hỏng .

“Đúng rồi buổi tối thứ Bảy bạn của ta

kết hôn, ta muốn đi ăn cưới.” Nói đến thật đáng thương, nàng tuy có tự

do hành động, lại phải hướng hân xin phép .Đây là điều mà hai người đã

giao trước hoặc chính là quy củ của hân, nàng đến chỗ nào đều phải để

lái xe đưa tiếp, hân đối với hành tung của nàng mọi thứ đều rõ như lòng

bàn tay.

“Ai? Nam nữ ?”

“Là học trưởng, lâu rồi không liên lạc, một số bạn học cũng sẽ đi, ta nghĩ thuận tiện đi gặp lại mọi người.”

Kha Khải Đường sắc mặt hơi có hờn giận

nhưng vẫn là gạt đầu. Hân đương nhiên không có chuyên chế đến nỗi không

cho phép nàng đi gặp bạn bè , nhưng từ xưa tới nay linh cảm bất an làm

cho hân lo được lo mất, thậm chí có chút thất thần.

“Còn có, ta muốn đi làm tóc, người thấy được không?” Đối với việc thay đổi bề ngoài của bản thân ,nàng cảm thấy nhất định phải trung cầu của ý kiến hân, toàn thân nàng cao thấp đều là tài sản tư nhân của hân, nàng thiếu của hân không chỉ là tiền tài, lại

thiếu cả đại ân tình.Hân cứu người nhà của nàng ,bất luận hân muốn nàng

làm như thế nào, nàng đều phải ngoan ngoãn nghe lời.

Hân nhíu lông mày lại như không thực

thích chủ ý này, tóc nàng dài đẹp như vậy, vừa thẳng tắp vừa nhẹ nhàng

khoan khoáng? Nữ nhân phần lớn thích chưng diện ,thay đổi đa dạng, hân

cũng không nghĩ quá mức bá đạo, thân nhiên hỏi:“Muốn cắt bớt sao?”

“Sẽ không, ta chỉ sửa một chút nhưng mà nhuộm lên một chút ,tóc thoát nhìn sẽ thay đổi một ít.”

“Không cần nhuộm tóc, cũng đừng uốn rất khoa trương.”

Nàng nhu thuận gạt đầu, sự tình liền đã định như vậy rồi, nàng không có tư cách phản bác. Bọn họ không phải đôi vợ chồng bình thường, vĩnh viễn không có quan hệ ngang hàng .Bởi vì hân là trọng phu của nàng cũng là chủ nhân của nàng.

“Ăn chút hoa quả.” Nàng dùng đĩa ăn lấy quả táo đưa cho hân.

“Được.” Kha Khải Đường không biết thê

tử suy nghĩ cái gì, nàng mỉm cười luôn chuẩn xác mà hoàn mỹ như thế, bọn họ tựa như gần lại cảm giác như xa. Có khi hân lại cảm tạ nàng không có thói quen nói mớ, ít nhất hân sẽ không nghe được nàng kêu tên người

khác.Khi rời đi tổng bộ, Lí Thần Du hai chân đã hơi hơi run, đều do nam nhân đối quá kia, đa dạng chồng chất ép

buộc nàng, hy vọng người bên ngoài nhìn không ra sự khác thường của nàng .Ở trong mắt bọn họ nàng là chủ tịch phu nhân, chỉ có nàng cùng nam

nhân kia biết nàng bắt quá là nữ nhân bị mua đến.

Vào xe, nàng đối với lái xe nói: “Phiền cho người rồi, ta muốn đi tiệm uốn tóc Amy.”

“Vâng, phu nhân.” Lái xe gạt đầu phu nhân mỗi lần đều đi làm cùng một tiệm uốn tóc, không cần phải nói địa chỉ hẳn cũng biết.

Vừa đi tới tiệm uốn tóc, ông chủ tiệm

thiết kế tóc Amy tự mình đón tiếp, cười hì hì nói: “Đang suy nghĩ là

người đâu! Quả nhiên tâm ý tương thông lúc này đã thấy người đến.”

“Người hiện tại có rảnh không? Ta muốn

uốn tóc một chút.” Lí Thần Du ngồi xuống thờ dài, chính mình làm tóc một chút, trong gương phản chiếu nữ nhân kia làm cho nàng có chút chán ghét.

“Sao đột nhiên lại muốn thay đổi hình tượng vậy?” Amy biết nàng hơn ba năm, lần đầu tiên nghe thấy nàng muốn uốn tóc.

“Cảm thấy như bây giờ thật không tốt

, giúp ta biến thành nữ nhân quyến rũ một chút đi.” Lí Thần Du nhiều năm qua đều là một kiểu tóc như nhau, một đầu tóc đen dài thẳng tắp, ngẫu nhiên thì chỉ cắt ít tóc mái nhưng hôm nay nàng muốn có chút thay đổi. Amy ái muội cười: “Nữ nhân quyến rũ? Muốn câu dẫn lão công của người

phải không?”

“Kia nhưng thật ra không quan trọng lắm.” Nam nhân kia khẩu vị đã đủ lớn, nàng không nghĩ cần phải làm thêm gì nữa, thuần túy chỉ muốn thay đổi chính mình một chút mà thôi. Lòng của

phụ nữ đều như thế, cho dù bên ngoài nàng biểu hiện sự trấn tĩnh, nội

tâm vẫn có một phần mềm mại cùng mẫn cảm.

“Hảo, cam đoan sẽ làm cho người trở thành phong tình vạn chủng, không câu dẫn lão công thì trời hoa ghen nguyệt cũng được!”

Amy ở nàng trên đầu đùa nghịch, nàng lấy di động ra nói chuyện.

“Này, là ta.”

“Tiểu Du?” Đào Tĩnh Nghiên ở bên kia điện thoại nói.

“Àn, bây giờ muốn tâm sự hả?” Đào

Tĩnh Nghiên là số ít bạn học hồi đại học còn liên lạc với nàng bởi vì

nàng ở trong lớp học là học sinh nhỏ tuổi nhất, Các học sinh khác đều

kêu nàng Tiểu Du, ngay cả học trưởng, học tỉ cũng kêu như vậy, Diệp Nhân Phong lại gọi nàng một cách thật mật là “Tiểu Ngư Nhi”.

“Có thể a, vừa vặn ta đang ở bên ngoài, còn đang ở trên xe taxi.” Đào Tĩnh Nghiên làm bên đại lý, thời gian rất co giãn.

“Người tuần sau có đi tham gia hôn lễ

của Nhân Phong không?” Lí Thần Du biết chính mình có thể tin được người

bạn này, lúc trước nàng cùng Diệp Nhân Phong qua lại, quá trình chia

tay Đào Tĩnh Nghiên có thể nói là một người hiểu biết nhất.

“Đương nhiên! Cậu cũng nhận được thiệp cưới?”

“Àn, mình cũng sẽ tham dự.”

“Cậu không cần miễn cưỡng bản thân, mình có thể giúp cậu đưa hồng bao đi thay.” Đào Tĩnh Nghiên sẵn sàng nói.

“Mình không có vấn đề gì, mình cũng

muốn nhìn thấy hân, cậu có biết đối tượng kết hôn của hân là ai không?”

Lí Thần Du không phải là ghen tị chỉ là hơi tò mò. Đó là nữ nhân như thế nào mà có thể làm cho Diệp Nhân Phong tuyên bố kết hôn? Nếu có thể nhìn thấy bộ dáng bọn họ ân ái hạnh phúc, phần ấy náy trong lòng nàng kia

cũng có thể giảm bớt đi rất nhiều.

“Nghe nói là đồng nghiệp cùng công ty

hắn ,chúng ta cũng không biết được. Hình như mới quen không bao lâu, nói không chừng là ngoài ý muốn mà thành hôn .”

Phải không? Lí Thần Du thật ra có chút

ngoài ý muốn, Diệp Nhân Phong là người hướng tới sự hoàn mỹ, ngoài ý

muốn thành hôn không giống với tác phong của hắn, bất quá mới đầu năm

muốn kết hôn chắc cũng có xúc động, kết hôn cũng coi như là một chuyện

tốt đi.

“Đến lúc đó chúng ta hẹn ở bên ngoài khách sạn, cùng nhau đi vào.”

“Không thành vấn đề, mình sẽ đi cùng cậu .”

“Cám ơn.” Nàng cần phải có bạn giúp thì có thêm can đảm, năm năm không gặp ai ,ai cũng đều đã thay đổi, nàng sợ lúc đó bản thân lại lâm vào tình trạng luống cuống.

“Cậu có khỏe không? Có muốn đi uống ly

cà phê hay không?” Đào Tĩnh Nghiên vẫn lo lắng, mặc kệ như thế nào, tình nhân cũ muốn kết hôn cũng đều làm cho người ta thương cảm.

“Ta không sao ngại trước đi làm việc của người đi, lần khác ta sẽ tìm ngại.”

“Àn, quý trọng ngại trước mắt, lão công ngại không sai.”

“Ta biết, ta sẽ.” ở trong mắt người bên ngoài, Kha Khải Đường được xem như là đối tượng thưởng đẳng nhất, bộ

dạng hoàn hảo, thành tựu cao, lại không ăn chơi đàng điếm, trừ bỏ ở nhà

hơi lạnh mạc(lạnh đảm ,mộc mạc), ở trên giường hơi có điểm quá, bất kể nàng làm việc gì cũng không có hay soi mói gì .

Khép lại di động, Lí Thần Du tiếp tục

để cho nhà thiết kế tóc bày bố.Trên đầu rất lộn xộn may mắn uốn tóc kết

quả cũng không tệ lắm, sóng tóc xoắn sau khi để nhẹ nhàng trên vai, cả

người liền trở thành thực nữ quyến rũ rất nhiều.

“Khoe khoang phong tình một chút thì tốt rồi, không cần câu dẫn nhiều nam nhân nha!”Amy nữa nói thật nữa nói giỡn.

“Đã là mẹ của hai đứa con ta còn có thể câu dẫn ai chứ ?”

“Người xinh đẹp như thế này, chỉ cần

ngươi ở trên đường liếc mắt đưa tình, ta cam đoan lão công ngại sẽ ăn

không biết bao nhiêu là dấm chua.”

“Yên tâm, ta vốn là giữ gìn mình mà.”

Nàng đã sớm nhận mệnh, nàng đời này chính là nữ nhân của Kha Khải Đường, ngẫu nhiên chỉ là hoài niệm cũ tình một chút, về phần cái gì chân ái,

tình yêu cuồng nhiệt, đã sớm cùng nàng không có quan hệ gì nữa rồi .

Làm xong tóc đã là 4 giờ rưỡi chiều,

phụ cận có mấy cửa hàng bán quần áo, nàng dùng tốc độ nhanh nhất mua vài món quần áo, lại đánh điện nói với người hầu mấy câu ,mắt thấy sắc trời đã đen, nhanh chóng trở về nhà.

Buổi tối đã đến giờ ăn cơm, Lí Thần Du một lúc sau về nhà, các con đều đã ngoan ngoãn ngồi ở trên bàn ăn ,đang kêu gọi:“Mẹ!”

“Ta đã trở về, ăn cơm đi.” Nàng không

cần phải hỏi người hầu cũng biết trượng phu theo thường lệ là về trễ.

Công ty lớn như vậy không biết hấn giữ vững như thế nào, nàng cho tới

bây giờ cũng chưa từng hỏi qua, chỉ chăm chú sấm trộn vai nhân vật của

mình.

Dùng xong bữa tối Lí Thần Du sờ sờ đầu con nói:“Bài tập viết tốt không?”

“Đơn giản như vậy, đã sớm viết tốt lắm

rồi.” Kha Hoàng Kiệt nâng cằm lên kiêu ngạo nói, thời điểm phụ thân

không ở đây, hấn liền đặc biệt hoạt bát.

“Lấy đến cho mẹ xem xem.”

“Mẹ, ngroi xem con vẽ nè.....” Kha Nhược Lan cũng muốn câu dẫn sự chú ý của mẫu thân.

Buổi tối trong khoảng thời gian chăm

sóc các con đây coi như là thời gian nàng cảm thấy nhẹ nhàng nhất. Con

người khi còn sống có khổ có ngọt, hiểu được có được mất nhưng nàng ít

nhất có hai tiểu bảo bối đời này cũng không tính quá thất bại.

Về phần trượng phu đầu, hấn muốn về trễ liền về trễ nàng hoàn toàn không cần, ở thời điểm có hấn nàng lại cảm

thấy có một áp lực vô hình, liền cảm thấy không giống chính mình nữa

.Bình tĩnh mà xem xét nàng đối với cuộc sống hiện tại thực vừa lòng, chỉ cần trượng phu chiếm một ít tỉ lệ thì tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Đêm đó, sau khi Kha Khải Đường về nhà

thì cũng đã mười một giờ đêm, Lí Thần Du như thường lệ chờ hấn về nhà

nặc kệ dù có trễ đến thế nào . Nam nhân nào được đối xử như vậy làm sao

lại không cảm động, nhưng hấn biết nàng chính là người thê tử có trách

nhệm như vậy, bên trong nụ cười kia cũng không có chút tình cảm nào .

“Vắt vớ rồi người có muốn ăn điểm tâm

gì không?” Nàng tiếp nhận cặp tài liệu cùng áo khoác trên tay hấn ,thấp

giọng nhẹ nhàng hỏi ,bọn nhỏ đều đang ngủ.

“Không cần,chuẩn bị nước tắm trước đi.” Hấn có khi ở công ty tăng ca cũng không phải là cần thiết lắm, bởi vì

hắn thật không biết sớm trở về nhà là muốn làm cái gì . Đối với những

đứa nhỏ hắn trong lời nói không có nửa lời dỗ dành an ủi, đối với thê tử càng không có nửa câu lời ngon tiếng ngọt.

“Hào.”

“Đợi chút.” Hắn nắm bả vai của nàng,

kiểu tóc đoan trang của nàng đã biến hóa, xem ra không thay đổi đi bao

hiệu, chỉ là từ phía dưới đuôi tóc đã biến thành cuộn sóng ,cảm giác tựa hồ lãng mạn đi một ít.

“Ta có thể đi chưa ?” Nàng xác định hỏi.

“Ân.” Hắn gật gật đầu không biết nên

cao hứng hay tức giận, cao hứng là vì nàng trở nên càng thêm quyến rũ,

tức giận nhưng cũng không biết là do nguyên nhân gì .

Khi thê tử đi vào phòng ngủ của hai

người, Kha Khai Đường bước vào phòng của bọn nhỏ, ở trước giường chăm

chú nhìn các con một lát .Con trai thật giống hắn, nữ nhi lại giống nàng ,khôn mặt đều rất đẹp, hơn nữa chúng đang ngủ say nói là thiên sứ cũng không sai.

Nói thật ra, hắn là người làm cha thất

bại, tựa như người cha của hắn. Hắn từ nhỏ đã được dạy dỗ rất nghiêm

khắc, lớn lên đều phải học tập vất vả cùng xây dựng sự nghiệp, may mắn

Lí Thần Du là một người mẹ thành công, hai đứa con này ngày sau hắn là

sẽ không cô đơn giống như hắn .

Xem qua đứa nhỏ một lát Kha Khai Đường

bước về phía phòng ngủ của mình ,Lí Thần Du đang đứng trước tủ quần áo

chọn lấy một bộ áo ngủ ,hắn vỗ vỗ bả vai của nàng nói:“Giúp ta gọi đầu.”

“Ân.” Nàng mỉm cười trả lời làm theo,

nhưng có khi nàng càng ngoan lại càng làm cho hắn phiền lòng, lúc nào

cũng nghĩ nàng tươi cười như vậy cũng chỉ vì báo ân.

Hai người vào phòng tắm, nàng giúp hắn

cởi quần áo,để cho hắn ngồi ở ghế trên mới đứng ở phía sau thay hắn gọi

đầu, từng động tác đều rất cẩn thận mềm nhẹ .Nàng đối hắn tốt như vậy,

cho dù không có tình yêu cũng có một ít thân tình đi, hắn không khỏi lại bắt đầu miên man suy nghĩ.

Đầu của hắn tóc cũng không dài, chính

mình cũng có thể tắm gội nhưng hắn chính là thích cho thê tử hầu hạ, mỗi khi tay nàng lướt qua tóc của hắn, cảm giác kia chính là đặc biệt thoải mái.

“Ngươi hôm nay sau khi đi làm tóc về lại đi mua quần áo?”

“Ân, bởi vì muốn chuẩn bị đi ăn cưới.”

Nàng sớm biết rằng hắn tùy thời điểm đều chú ý đến nàng mặc kệ nàng đi

noi nào, làm cái gì . Vừa nghe hắn hỏi nàng thật sự kinh hãi, hắn mỗi ngày đều phải xử lý giao dịch tiền tài lớn như vậy vì sao ngay cả việc nhỏ này của nàng đều có thể để ý như thế?

“Sắm sửa như vậy là vì ai?”

“Ta..... Chính là ta muốn thay đổi một chút thôi.” Sau hôn nhân nàng thật sự là một người vợ đoan trang, nàng ngay cả lĩnh vực thấp nhất hoặc vấn đề quần áo đều không rõ. Nàng đã đành hoàng đến thế này, hắn còn muốn yêu cầu cái gì nữa?

“Vì sao muốn thay đổi?”

“Khả năng..... Tuổi lớn rồi nữ nhân luôn luôn sợ mình già mà.”

Hắn lại không hỏi nhiều, chính là trong lòng vẫn có chút hoài nghi, nhắc nhở chính mình ngày mai phải tìm người đi thăm dò một chút, thế tử này hành động hôm nay không thích hợp lắm.

Ở trong phòng tắm hắn liền đem nàng ôm

lấy không nói hai lời liền ôm lấy nàng đi hướng tới giường lớn, dùng khăn lụa hàng hiệu mềm mại trói chặt hai tay hai chân của nàng, làm cho nàng nằm ngửa ra ở trên giường. Đây không phải lần đầu tiên hắn làm như vậy,qua một đoạn thời gian hắn dực vọng dâng trào đều sẽ làm như vậy, may mắn khăn lụa sẽ không lưu lại dấu vết, miễn làm cho người ta thấy được ,còn tưởng rằng là hắn bạo hành vợ của mình.

Lí Thần Du không hiểu, đây là cách nam

nhân chinh phục nhục dục hay sao? Nàng đã sớm đầu hàng vì sao hắn vẫn

còn cố ý như thế? Hơn nữa giữa trưa đã ăn qua một lần, vì sao ban đêm

còn muốn ăn ,khẩu vị nặng như vậy sao ? Kết hôn lâu như vậy, nàng vẫn là không hiểu được hắn ,người chồng quen thuộc nhất lại tựa như người xa lạ vậy .

Hắn ung dung vỗ về chơi đùa toàn thân nàng.“Có đau không?”

“Sẽ không.” Hắn buộc thật sự có kỹ

xảo, quả thực có thể ban giấy phép chuyên gia .Không biết tiền hôn hắn có bao nhiêu phong lưu ,nàng không phải là muốn để ý, chỉ là chính mình lại bị trở thành vật thí nghiệm để thu thành quả như vậy, thật sự có điểm oan a!

“Thoải mái sao?”

“Ân.....” Hắn cố ý trêu chọc, ý định tra tấn, nàng đương nhiên là thất bại dưới tay hắn.

“Ngươi như vậy chỉ có thể để cho mình ta nhìn thấy, nghe không?”

“Nghe được.”

“Ngươi nếu dám ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi.”

“Đã biết.” Làm ơn, nàng mỗi ngày hành

tung đều do hấn nắm giữ làm gì có cơ hội muốn gặp ai ở bên ngoài? Người

nhà giàu đều sợ gièm pha như vậy sao? Vẫn là nam nhân trời sinh bá đạo

như vậy nữ nhân chính mình cho dù không thương cũng không thể để cơ hội

cho người khác yêu thương?

Một lần lại một lần ra vào. Đột kích

kích thích bốn phía, yêu như thủy triều ,hấn rút cục cũng coi bỏ trôi

buộc cho nàng, cả người ghé vào trên người nàng, đem chính mình trở

thành chần của nàng.

Loại phương pháp ngủ này tuyệt đối

không thoải mái, tuy rằng giường lớn lại có co dãn, nàng không đến mức

hít thở không thông, nhưng vẫn là rất áp lực a!

Ngày hôm sau là thứ Bảy, Kha Khai Đường cùng Lí Thần Du mang theo con gái lái xe đến biệt thự trên núi, đó

chính là nơi hấn đã sống từ nhỏ đến lớn .Sau khi trưởng thành mới mua

nhà rồi chuyển đến sống trong nội thành.

Kha gia trước mắt vẫn là giữ lại căn biệt thự này, tuy rằng bọn họ một năm ở không đến một tháng.

Trong mắt Lí Thần Du bố mẹ chồng nàng

là một đôi vợ chồng thực kỳ lạ, bọn họ ly hôn nhiều năm đều đã có sự

ngiệp riêng ,phần lớn thời gian không ở trong nước nghe nói bọn họ đều

có tình nhân riêng . Nhưng từ khi li hôn bọn họ vẫn là ở tại căn biệt

thự này thậm chí còn cùng nhau tụ hội chiêu đãi bằng hữu.

Lí Thần Du cùng cha mẹ chồng cũng không thường gặp mặt, một năm cũng chỉ có hai, ba lần. Điều này trong mắt

người ở bên ngoài lại là điều tốt không cần phải phụng dưỡng cha mẹ

chồng .

“Ông nội ,Bà nội khỏe !” Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhược Lan được mẹ dạy bảo vừa thấy lão nhân gia liền ngoan ngoãn chào hỏi.

“Thực ngoan.” Kha Thế Huân một tay ôm

lấy cháu gái, một tay ôm lấy tôn tử .Khổng Lệnh Ngọc đứng ở một bên sờ

sờ mặt đứa nhỏ, vẻ mặt ôn nhu, bức họa trước mặt này xem ra là phi

thường hoàn mỹ, nếu không nói ra thật là ai cũng đoán ra ông bà nội của

mấy đứa nhỏ đã ly hôn nhiều năm.

“Ba, mẹ, đã lâu không gặp.” Lí Thần Du đối cha mẹ chồng mỉm cười nói.

“Thần Du con làm tóc nhìn thật xinh

đẹp!” Khổng Lệnh Ngọc đôi mắt sáng lên, chỉ có cùng là nữ nhân mới có

thể chú ý đến chi tiết này . Kha Thế Huân đối với con dâu chi gật đầu vô tình không phát biểu bình luận gì .

“Cám ơn mẹ, vòng cổ này của mẹ cũng rất đẹp.” Vòng kim cương lóe sáng như thế lại không xinh đẹp được? Lí Thần

Du cũng chỉ là dẹt hoa trên gấm.

“Ba, mẹ.” Kha Khải Đường tiếp đón với ngữ khí bình thản, như là có cũng được mà không có cũng không sao.

“Khải Đường a, phần báo cáo lần trước

ta đã xem qua, ta cho rằng nên cần cải tiến không gian.....” Kha Thế Huân

đổi con đề tài tán gẫu cũng chỉ có về công việc .

Khổng Lệnh Ngọc đương nhiên không dừng lại, hỏi con dâu đã đi uốn tóc ở tiệm nào? Mua quần áo ở đâu?

Lí Thần Du đều nhất nhất trả lời, nàng

đối với người cha chồng này có chút kính sợ, nhưng đối với người mẹ

chồng lại rất thích. Đều là nữ nhân nên có rất nhiều đề tài để thảo

luận, cũng có khả năng vì là phụ tử nên cũng giống nhau như vậy, cả hai

đều mang một bộ dáng biểu tình không muốn nói nhiều , hy vọng con nàng

về sau sẽ không có như vậy a.

Sau khi cả đại gia đình dùng cơm trưa

xong, Kha gia phụ tử đi vào thư phòng tiếp tục bàn luận công việc. Hai

đứa nhỏ đến bên hoa viên chơi đùa, chỗ đó có đầy đủ các trò chơi nào là

cầu thang trượt, đu dây, cõn cát đôi, tất cả đều là vì hai tiểu tử tông

này mà làm nên .

Khổng Lệnh Ngọc cùng Lí Thần Du đi đến ngồi ở trên ghế dài, một bên nhìn đứa nhỏ một bên nói chuyện phiếm .

Lí Thần Du nghe mẹ chồng nói một ít

chuyện ở nước ngoài, đáy lòng đã muốn ở cười ha ha, ở mặt ngoài vẫn là

gấu đi . Thân là phu nhân hào môn lại là con gái gia đình đảng hoàng,

nàng là sẽ không làm cho chính mình thất thố được.

Cuối cùng Khổng Lệnh Ngọc vẫn là bàn về chuyện của con dâu. “Ngươi cùng Khải Đường thế nào? Ở chung có tốt không?”

“Khải Đường vẫn bề bộn nhiều việc, con

tận lực không dám gây thêm phiền toái cho anh ấy .” Trọng phu đối Lí

gia bọn họ ân trọng như núi, nàng làm sao có khả năng gây thêm rắc rối

cho hấn chứ ...

“Ta biết ngươi làm việc cẩn thận, hấn

cùng mấy đứa nhỏ đều được người chiều cố rất tốt, nhưng ngươi không biết là các ngươi có khiếm khuyết gì sao?”

“Có ý tứ gì ạ?” Nàng nghe xong thì sững sốt, nàng là thê tử mô phạm thế này còn có khiếm khuyết cái gì ?

“Nhiệt tình a! ngọt ngào a!” Khổng Lệnh Ngọc nháy mắt, ý tứ hàm xúc có điểm trên cọt.

“Đều kết hôn lâu như vậy, bình thường

chính là phúc khí.....” Mẹ chồng tại sao đột nhiên lại nhắc tới vấn đề này? Nàng nghĩ đến biểu hiện của trọng phu ở trên giường, ý tứ không tốt

lắm nói:“Kỳ thật, anh ấy thật ra cũng là có thời điểm nhiệt tình.”

Khổng Lệnh Ngọc quyết định không trêu ghẹo nữa mà trực tiếp hỏi trúng mục tiêu.“Ngươi rốt cuộc yêu hay không yêu hắn?”

“Mẹ, ngươi vì sao lại hỏi ta như vậy.....” Kỳ quái, nàng làm sao có thể yêu Kha Khải Đường cơ chứ?

“Vấn đề này rất đơn giản, thương hoặc là không thương?”

Lí Thần Du lo lắng sau một lúc lâu,

quyết định thành thực trả lời:“Con không biết, nhưng con nghĩ việc kia

cũng không phải trọng yếu gì.”

“Thì ra là không thương.” Khổng Lệnh Ngọc không khỏi thay con trai cảm khái.

“Con sẽ không phản bội anh ấy, cũng sẽ

không rời anh ấy mà đi như vậy còn chưa đủ sao?” Ai nói hôn nhân nhất

định phải có tình yêu, nàng tự nhận đã hết tâm hết sức, ai cũng không

thể nói nàng có chỗ nào sai, cho dù là mẹ chồng của nàng.

Khổng Lệnh Ngọc xem con dâu vẻ mặt vẫn

là chưa hiểu, cười khổ mà nói:“Con có biết hay không, năm đó thời điểm

con cùng Khải Đường gặp mặt, nó trở về nhà liền nói với ta rằng muốn kết hôn với con.”

“Thật sự? Mới lần đầu tiên gặp mặt đã

nghĩ muốn kết hôn với con?” Lí Thần Du tự nhận bản thân bộ dạng cũng

không tệ lắm, nhưng cũng không đến mức khuynh quốc khuynh thành ,chẳng

lẽ Kha Khải Đường trước kia chưa từng thấy qua mỹ nữ sao?

“Đúng vậy! Nhất kiến chung tình, thập phần nghiêm trọng.”

“Con rất khó mà tưởng tượng ra...” Nói

thật ra nàng một chút cũng không tin tưởng lắm, lúc ấy nàng hai mươi ba tuổi, Kha Khải Đường hai mươi tám tuổi, hẳn điều kiện bản thân cùng bối cảnh gia thế đều tốt như vậy, nói hắn mới quen tư vị tình yêu hình như

không đúng lắm.

“Yêu thương một người thì cần đạo lý

cái gì, Khải Đường đứa nhỏ này thật sự là ủy khuất, kết hôn lâu như vậy mà ngươi vẫn là không thương hắn, haizz!”

“Ta.....” Thật là hết đường chối cãi mà. Sao nàng lại có cảm giác tai bay vạ gió thế này.

“Cá tính của hắn vốn sẽ không dễ dàng

biểu đạt ra, có cơ hội ngươi nên chủ động tâm sự cùng hắn, mở trái tim

của hắn ra ,được không ?”

“Được.” Mẹ nàng nói nàng có thể lý giải nhưng không nhất định phải thực hành, nàng tự nhận mình sẽ không làm

Kha Khải Đường thất vọng, đã muốn dùng cả người nàng trả nợ cư nhiên còn muốn nàng đi thương hắn, chuyện này không thể ép buộc được nha .

Nàng tự nhận là người cả đời chỉ yêu

duy nhất một lần ,ngày đó vì gia đình mà hy sinh ,nàng đối tình yêu đã

không còn hy vọng xa vời gì nữa , chỉ hy vọng bình thân cứ thế mà sống qua ngày chẳng lẽ như vậy cũng không được sao?

Đêm đó bọn họ ở biệt thự mà nghỉ ngơi

,bọn nhỏ ban ngày đã chơi nhiều nên mệt mỏi sau khi tắm qua rất nhanh liền tiến vào giấc ngủ, Lí Thần Du thay các con đắp chăn nhìn qua đồng hồ thì mới có 8 giờ rưỡi mà thôi, lúc này cũng không biết muốn làm cái gì nữa?

Đi trở về phòng của nàng cùng trượng

phu, nàng lại nhìn thấy hần một mình ngồi ở phía trước cửa sổ ngăn người, hình ảnh như thế thật hiếm thấy . Trong ấn tượng của nàng hần không có đọc sách thì gọi điện thoại không thì lại dùng máy tính, như thế nào đêm nay lại nhàn rỗi không có việc gì làm thế này? Hy vọng hần sẽ không đem chủ ý chuyển tới trên người của nàng, lấy nàng tìm niềm vui chứ .

“Khụ!” Nàng giả vờ thanh một chút yết hầu.“Ngươi muốn tắm rửa không?”

“Người đi tắm đi .” Kha Khải Đường quay đầu lại liếc nhìn nàng một cái, kia trong ánh mắt lại có chút thâm ý.

“Được, ta đi tắm đây.”

Lí Thần Du ở phòng tắm sờ đồng hồ tây,

đáng tiếc chờ làm khô tóc đi ra, cũng không đến 9 giờ rưỡi, sớm như vậy mà tiến đến trên giường trượng phu nhất định sẽ xuống tay đối với nàng .Tối hôm qua nàng bị hần ăn sạch sẽ đến phát sợ, hy vọng hôm nay có thể nghỉ ngơi lấy lại sức một chút .

Kha Khải Đường vẫn ngồi ở phía trước

cửa sổ ngăn người, nàng cũng không muốn đi trêu chọc hần, mở ra máy tính ra chính mình làm chuyện của mình.

Mới làm việc không bao lâu, Kha Khải Đường bỗng nhiên đi đến phía sau nàng.“Ngươi đang làm cái gì?”

“Sửa lại một ít tư liệu.”

“Tư liệu gì?”

“Ách..... Ghi lại cách dạy con cái khỏe mạnh, còn có sách dạy nấu ăn, thông tin gia dụng còn....”

“Ta xem xem.” Hần xoay người tiến đến

bên gáy nàng, nhất nhất xem qua văn kiện này cuối cùng cười nhẹ vài

tiếng.“Ngay cả lịch làm việc của ta ngươi cũng có?”

Hồ hấp của hần tới gần như vậy nàng cư

nhien lại mặt đỏ tim đập, đều là lão phu lão thê như thế nào còn có loại phản ứng này?“Là Liêu thư ký cho ta, như vậy ta mới biết được ngươi chùng nào thì xong việc, nếu muốn đi công tác cũng có thể sớm chuẩn bị cho kịp.”

“Cái này đều vì ta sao?”

“Ngươi không thích như vậy?” Nàng chỉ

là biết lịch trình công tác của hắn mà thôi, cho dù hắn vụng trộm yêu

đương nàng cũng bắt không được a.

“Vắt vả cho ngươi rồi.”

Hắn ở sau gáy của nàng đặt một nụ hôn

làm nàng cả người phát run lên, cái này hình như là lần đầu tiên hắn ca

ngợi nàng như vậy, hại nàng không thể không không câu nệ kính cẩn đáp lễ nói: “Này không tính cái gì, ngươi quản việc công ty so với ta vắt vả gấp mấy trăm lần.”

“Ngươi để ý đến gia đình tốt lắm.”

“Cám ơn.”

“Không cần khách khí.”

Nói không khách khí kỳ thật ra là vạ

phần khách khí, tiếp theo lại không lời nào để nói thật không có biện

pháp gì. Vợ chồng bọn họ thật sự rất ít khi nói chuyện phiếm.

Yên tĩnh quá nàng không biết làm gì

đành quay vào máy tính tiếp tục đánh chữ, hắn vẫn đứng ở phía sau nàng,

không khí căng thẳng làm cho nàng quyết định rời giường đi thôi, ai ngờ

nàng mới tắt máy tính hắn liền đưa ra chú ý: “Chúng ta đi ra ngoài một

chút.”

“Hả?” Nàng còn chưa có phản ứng lại hắn đã kéo tay nàng, hướng phía cửa mà đi.

Trên tầng cao nhất của biệt thự là một

hoa viên rất đẹp, bọn họ đi lên lầu 3 bước vào hoa viên chỉ thấy ánh

trắng sáng trong như nước, trong gió đêm mùi hương hoa lan tỏa tràn đầy

vào hô hấp, trước mắt có thể nói là cảnh đẹp tuyệt sắc. Nhưng nếu nàng

và trượng phu cùng nhau thưởng thức cảnh đêm này lại cảm thấy không

thích hợp cho lắm, bọn họ chưa từng cùng nhau hưởng thụ sự lãng mạn đến

như vậy.

Kha Khải Đường vẫn nắm lấy tay nàng

trên mặt biểu tình có chút đăm chiêu, nàng đương nhiên sẽ không hỏi tại

sao bọn họ lại ra đây.

Ngẩng đầu lên ngắm nhìn bầu trời ban

đêm lại nhìn thấy thật nhiều sao. Nàng không khỏi mở to mắt âm thầm tán

thường, không biết đã bao lâu rồi không được thấy bầu trời đầy sao như

thế này .Nàng cả ngày lo lắng việc vặt trong nhà, chiếu cố trọng phụ
cùng các con ,có thể có được thời gian để thả lỏng bản thân giống như
vậy ,nàng thật không bao giờ ngờ tới ..

“Thần Du.”

“Ân?” Nàng vừa quay đầu lại , hần liền cúi đầu nhanh chóng đặt lên môi nàng một nụ hôn nhẹ nhàng .

Chuyện này là lần đầu tiên bọn họ thân

thiết ở bên ngoài như vậy ,tuy nói nam nhân này khắp nơi đều có thể

“Động dục”, nhưng mỗi lần làm đều là ở bên trong . Hiện tại lại lộ cảnh

tượng này bên ngoài như vậy tuy khả năng bị người khác gặp được rất nhỏ nhưng vẫn làm cho nàng khẩn trương không thôi.

Càng quái dị là, hần không có tiếp tục hôn sâu, chính là đem nàng ôm vào trong ngực lẳng lặng cũng không có nói cái gì.

Kỳ quái nam nhân này ngày hôm nay làm

sao vậy nè ? Tâm tình không tốt sao ? Hay công việc thất bại? Có khi bị cha mẹ hần mắng cũng nên? Hoặc là thời kỳ mãn kinh xuất hiện trước thời gian?

Nàng rầu rĩ nghĩ trong lòng vẫn là

không ngừng đặt câu hỏi. Bọn họ từ trước đến giờ chính là như vậy tuy

rằng khoảng cách tiếp cận da thịt rất nhiều nhưng vẫn không thể tâm đầu ý hợp. Về phần mẹ chồng nàng nói cái gì yêu hay không yêu nàng quyết định bỏ
ngoài tai, bọn họ cũng không phải vì tình yêu mới đi đến hôn nhân ,

có thể bình thường cùng nhau ở chung là đã sai lầm rồi .

“Thần Du, thời đại học của ngươi. Vui vẻ không ?”

Vấn đề này cũng lạ à nha, nàng sững sờ trong chốc lát mới trả lời:“Có, rất vui vẻ.”

Trung học muốn học lên cao áp lực rất

lớn, thật vất vả lắm mới có thể vào đại học. Tâm tình tự nhiên tốt đẹp

lên rất nhiều, hơn nữa lại được bạn trai luôn bên cạnh ôn nhu săn sóc,

ngày tháng đó chính là giai đoạn thanh xuân đẹp nhất của nàng .

Hần nhìn nàng, tựa hồ như không biết

nói cái gì, nàng bị hần nhìn chằm chằm hơi có chút sợ hãi, cứng rắn quay đầu mỉm cười nói:“Làm sao vậy? Ngươi trước kia thời điểm học đại học
không vui sao?”

“Không có gì vui vẻ mà cũng không có thể vui vẻ .”

“Nha.” Nàng nên nói gì mới tốt đây? Nam nhân này nói đến quãng thời gian cũ lại bình thản như vậy thật làm cho

người ta không có cách nào hiểu nổi .

Đề tài cứ như vậy đi đến bế tắc, hần

vẫn ôm nàng không buông song lực đạo vòng ôm lại có chút gia tăng, nàng

có điểm hơi khó thở nghĩ rằng hay là hần thời đại học có khi bị bỏ đá

quá? Có lẽ bọn họ giống nhau đều là người không có được một tình yêu

chân chính .

Khi hần cảm giác được nàng một trận run run, thanh âm trầm thấp hỏi:“Rất lạnh sao?”

“Có một chút thời gian không còn sớm, chúng ta nên đi ngủ thôi.”

Hắn gạt đầu nắm tay của nàng đi xuống

lâu, khuôn mặt kia nhìn giống như có người thiếu hẳn mấy trăm vạn vậy,

quên đi quên đi, nàng chính là thiếu của hắn có khi đến hơn một ngàn

vạn, hắn muốn xị mặt như thế nào thì cũng mặc hắn .

“Người có khỏe không?” Cho dù hắn là người qua đường, nhìn hắn tinh thần sa sút như thế nàng cũng phải ân cần thăm hỏi một chút.

“Ta không sao.”

Trở lại trong phòng, hai người thay áo

ngủ liền lên giường, đêm nay hắn cũng không có xúc động làm gì cả , chỉ

là ở sau lưng ôm lấy nàng tiến vào giấc ngủ. Không biết vì sao cảm giác

này so với bình thường thân cận rất nhiều, hóa ra cho dù không làm cái

gì cũng rất ấm áp như vậy .

Nàng không hiểu tâm tư của hắn cũng

không nghĩ sẽ tìm hiểu hắn, nam nhân này lòng dạ sâu như trời đêm, ai

biết được hắn nghĩ cái gì? Đời này nàng thậm nghĩ chỉ cần an ổn mãi là

được .Hắn nếu muốn yêu đương vụng trộm hoặc muốn ly hôn, nàng cũng sẽ

nhẫn nhục chịu đựng, tóm lại trước đó chính là thiếu hắn nên hắn muốn

như thế nào nàng cũng sẽ không nói nửa lời.

Từ biệt thự trở về nhà ở nội thành ,mọi việc tựa hồ đều trở về quỹ đạo thông thường của nó , mỗi ngày trôi qua

đều cứ trôi qua bình thường như vậy.

Thần Du sớm đã quên trượng phu

tối hôm đó khác thường thế nào , cũng đem lời mẹ chồng dặn dò để sau

đầu, mấy ngày nay chú ý duy nhất của nàng chính là muốn mặc quần áo như

thế nào để đi ăn cưới .Dù sao cũng là gặp lại người yêu cũ ,nàng phải

cho hắn lần gặp mặt ấn tượng, hoàn mỹ nhất .

Nàng trong lòng không có oán

hận cũng không có ghen tị, chính là có loại ý niệm chủ nghĩa hoàn mỹ

trong đầu,cũng muốn đoạn hồi ức hoàn mỹ kia kết thúc.

Thứ Sáu, Lí Thần Du cho con gái ăn cơm trưa xong, lại dỗ nó đi ngủ trưa, mới gọi điện thoại cho bạn tốt nói:“Tình Nghiên, buổi tối ngày mai chúng ta sẽ hẹn nhau ở đại sảnh

khách sạn nha.”

“Đã biết, người muốn đi bao nhiêu vậy?”

“Ta nghĩ đi sáu ngàn như vậy có ít quá hay không?”

“Ta đi có hai ngàn người, loại

phụ nhân cấp bậc cao này, sáu ngàn mà còn hỏi là ít quá hay không nữa ?” Đào Tĩnh Nghiên cắn răng nói.

“Người không biết, tổ chức ở

khách sạn kia chi phí rất cao, một bàn sẽ từ hai đến tám vạn, ta không

nghĩ làm cho hấn lỗ vốn đâu.” Nàng đã thiếu hấn quá nhiều rồi , chỉ muốn bù lại một chút ít thôi nếu không trong lòng nàng sẽ cảm thấy rất khó chịu .

“Hừ hừ, như vậy là thay hấn suy nghĩ? Chưa dứt tình được sao?”

Lí Thần Du cũng không để ý lời

nói đùa của bạn. “Nói như thế nào đều là ta thực muốn xin lỗi hấn, thật

ra ta còn muốn mua thêm lễ vật nhưng lại lo lắng tân nương sẽ hiểu lầm.”

“Đã nói hai chúng ta hợp lại

đưa đi như vậy sẽ không có hiềm nghi, bất quá đương nhiên người sẽ bỏ

tiền!” Đào Tĩnh Nghiên nhanh chóng nói trao quyền thanh toán vào trong

tay nàng .

“Kia thật tốt quá, cảm ơn người giúp đỡ .”

“Khách khí gì? Ta biết lúc

trước các người xem như chia tay trong hòa bình, trừ bỏ tiếc nuối cũng

không có oán hận gì.” Mọi chuyện đều là lựa chọn của hai người .

“Hy vọng hấn có thể hạnh phúc, ta cũng sẽ cảm thấy đỡ áy náy.”

“Đừng nghiêm khắc với chính

mình quá, người đã làm được quá nhiều rồi .” Đào Tĩnh Nghiên hiểu được

tâm sự của bạn . Có người nữ nhân nào lại vứt bỏ đi tình yêu với nam nhân mình nguyện yêu thương suốt đời chứ, nếu không phải bởi vì chịu áp lực rất trầm trọng, có thể nào lại gả cho một người nam nhân xa lạ khác còn sinh hạ đứa nhỏ?

“Ta không có gì bất mãn, như

bây giờ đã tốt lắm rồi .” Bất quá gần nhất trọng phụ có điểm kỳ quái mà thôi, tám phần là nguy cơ tiền mãn kinh cũng nên. Tuy nhìn tóc hấn vẫn

còn rất tươi tốt, thôi tốt nhất vẫn là cho hấn uống nhiều thuốc bổ một

chút.

Hai nữ nhân hàn huyên trong

chốc lát sau đó đều tiếp tục đối mặt cuộc sống chính mình . Lí Thần Du

đi vào phòng tắm trong phòng ngủ bắt đầu bận rộn, nàng mỗi ngày đều làm

chút bảo dưỡng, không muốn chính mình biến thành mặt nhăn nheo của bà

già, hơn nữa ngày mai là quan trọng , khuôn mặt nàng càng không thể không chăm sóc .

Buổi tối hôm nay, Kha Khải

Đường có vẻ về nhà sớm, bất quá cũng đã hơn chín giờ, Lí Thần Du hầu hạ

hấn dùng bữa ăn khuya, ngồi ở bên bàn ăn múc cho hấn chén canh, đĩa rau, tuy rằng hấn cho tới bây giờ không yêu cầu qua nhưng mọi việc nàng vẫn

làm một cách thật tự nhiên.

“Có đủ ăn hay không? Muốn ta

lại làm thêm một chút hay không?” Đầu bếp đã sớm tan tằm, bắt quá làm

vài món ăn đơn giản cũng không khó lắm.

“Không cần phiền toái.” Kha

Khải Đường ngữ khí bình thường, tựa như nói việc nhà. “Đúng rồi, ngày mai buổi tối người muốn đi uống rượu mừng phải không?”

“Ân.” Nàng bỗng nhiên có điểm

chột dạ nhưng ngẫm lại cũng không có gì, nàng bắt quá chỉ tặng lễ đưa

hồng bao cũng không phải đem chính mình đi.

“Đáng tiếc ta phải tặng ca không rảnh, không thể cùng người đi gặp mặt bạn học được.”

“Không sao... công việc của người vẫn quan trọng hơn.” Nói hay giống vậy, cái loại trường hợp nhiều xấu hổ này, mình nàng đối mặt là đủ rồi.

Ăn cơm xong nên tắm rửa, Kha

Khải Đường yêu cầu nàng giúp hấn kì lưng, thân là thê tử mô phạm(người

vợ gia giáo) nàng đương nhiên làm theo. Một lúc lại bị hấn kéo vào bồn

tắm lớn, trần nhà chính là một mặt gương, nàng có thể thấy rõ bộ dáng

cùng một chỗ của hai người.

Hấn cầm bọt biển thay nàng tắm

rửa, nhất là phần mẫn cảm trên thân thể của nàng. Nàng cũng không quản

hay không kích thích quá độ, đem nàng biến thành mềm yếu một lần còn

không buông tha, lúc trước nàng luôn tùy ý hấn, nhưng đêm nay thật sự

chịu không nổi. “Làm ơn không cần.....”

“Ta cao hứng.” Hấn cười lạnh, tiếp tục sự tra tấn ngọt ngào kia.

“Khải Đường.....” Nàng rất ít khi

kêu tên của hấn, nàng là cảm thấy kêu như vậy rất thân mật, lại giống

như không đủ tôn trọng nhưng hiện tại nàng không thể không cầu xin tha

thứ.

“Kêu lớn tiếng lên!” Hấn bỏ qua khối bọt biển kia, dùng chính mình xâm chiếm phần non mềm của nàng.

Hơi nước tràn ngập trong phòng, tiếng rên rỉ của nàng biến thành nức nở, một giọt nước mắt theo khóe

mắt chảy xuống. Nàng không thể phủ nhận, thân thể hai người chính là hấp dẫn lẫn nhau nhưng trừ bỏ dục vọng còn có cái gì khác sao? Khoái cảm to lớn ngoài việc làm cho người ta say như say ma túy, còn có một loại hư

không thể lường.

Thẳng đến lúc nước tắm đều lạnh hết, hấn mới bằng lòng ôm lấy nàng, bế nàng tới giường lớn, đầu óc còn

một mảnh mê muội, nghĩ rằng nàng rốt cuộc trôi chọc ai? Trọng phụ mấy

ngày hôm trước cũng chưa chạm vào nàng, nàng còn buồn bực hấn có nguy cơ tiền trung niên, không ngờ hôm nay lại muốn cùng nhau tính sổ cho hết?

Quả nhiên sự tình còn không có

kết thúc, nam nhân kia sau khi giúp nàng lau đi bột nước trên người, lại áp đến sau lưng nàng bắt đầu ép buộc, nàng hai tay bắt lấy tay của hắn, thậm chí hơi đá hai chân. “Đủ, thật sự đủ!”

“Vừa rồi người cho ta ăn rất no, hiện tại ta phải làm vận động mới có thể tiêu hóa.” Hắn nói là nàng

hầu hạ hắn ăn khuya, nhưng như thế nào nghe qua cũng rất ái muội? Bàn

tay hắn sau khi thăm dò nơi bí mật riêng tư ấy cảm thấy bên trong nàng

đã đủ trơn trượt, không cần chờ lâu, vật cứng nóng hổi của hắn cứ nhiên từ phía sau nhắm đích chuẩn xác mà đâm tới, không ngừng thúc ép, bàn

tay cũng không ngại đi lên nhào nặng hai vật mềm mại tròn trĩnh của nàng.

Nàng nhận sai được không? Về

sau nhất định sẽ không cho hắn ăn cũng không cho hắn uống nữa, làm thế

tử rất hiền lành chính là không đạo đức.

“Chậm một chút, nhẹ chút.”

Không phải không thoải mái nhưng hắn vẫn không ngừng di chuyển, cả gian

phòng không ngừng vang lên tiếng va chạm đầy ám muội, đau nhức nhưng lại có khoái hoạt, nàng sợ chính mình ngày mai không xuống giường được mất.

Nàng càng gọi, hắn lại càng

phốt lò, ý định dường như muốn tra tấn nàng. thẳng đến ra vào đã đủ hắn mới ở trong cơ thể nàng tận tình phát tiết, cứ nhiên cũng không rời đi, cứ để như vậy chuẩn bị đi vào giấc ngủ.

“Người thật nặng.” Còn có hơi dính dính! Giữa bắp đùi hai người đều là cái kia.

“Đừng âm ỉ, mau ngủ đi.” Hắn

một tay hướng từ đầu giường, nắm lấy điều khiển từ xa ấn tắt ngọn đèn

bên trong phòng, bóng đêm lập tức vây quanh bọn họ.

Về sau nàng lại cho hắn ăn

khuya nữa nàng chính là đầu heo! Cái gì vận động, cái gì tiêu hóa, đều

là chuyện ma quỷ! Cuối cùng người bị ăn không phải nàng.!

Ngày hôm sau, bởi vì cô và đùi

của nàng tất cả đều là dấu hôn, sợ có người hiểu lầm nàng bị ma cà rồng

công kích, Lí Thần Du đành buông tha cho việc mặc váy của mình, sửa cao

cổ áo rồi mang tất váy. Đều do tên Kha Khải Đường đáng giận kia!

Hắn tạo thành phiền toái còn

không chỉ như thế, nàng còn phải ăn vài món thuốc bổ phối hợp nước nóng

ấm áp, cả người mới tính là khôi phục bình thường.

Sau giữa trưa nàng vừa đi ra phòng ngủ đã thấy con gái nhỏ đứng trước cửa phòng biểu tình kinh diễm nhìn nàng.

“Mẹ, người thật xinh đẹp!” Kha Nhược Lan sùng bái nhất chính là mẫu thân, mẹ thật giống tiên nữ hơn nữa lại xinh đẹp, thông minh.

“Em muốn đi sao? Anh cũng muốn cùng đi!” Kha Hoàng Kiệt đã sớm viết xong bài tập về nhà không nghĩ nó sẽ một mình buồn ở nhà.

“Mẹ tối hôm nay có việc, sẽ đưa

các con tới nhà bà ngoại nha, ngày mai sẽ đi đón các con.” Lí Thần Du

không dùng câu nghi vấn, mà là dùng câu khẳng định, cùng các con thương
lượng thì có mà đến sáng mai .

Cha mẹ nàng cùng anh hai vẫn ở

tại nhà cũ ,anh nàng từ lần ngoài ý muốn đó cho đến nay vẫn như vậy, may mắn anh hai làm nhân viên công vụ, cuộc sống cũng không có áp lực kinh
tế .Chỉ là anh hai nàng đã ba mươi một tuổi vẫn chưa có cưới vợ, ngay cả bạn gái anh cũng không có .

Hai đứa con vừa nghe quả nhiên

đều gật đầu, bởi vì đi đến nhà ông bà ngoại cũng rất vui ,cậu còn giúp

bọn nó làm rất nhiều trò chơi.

Lên xe, lái xe trước dẫn mọi

người trở lại Lí gia, Lí Thần Du không cần đặc biệt dặn dò cha mẹ, nàng

cùng cha mẹ phương thức giáo dục không sai biệt lắm, nàng thực yên tâm

khi đem đứa nhỏ giao cho hai người .

Về nhà mẹ đẻ khuyết điểm duy

nhất chính là thái độ của ba mẹ cùng anh hai đối của nàng luôn thật cẩn

thận, giống như nàng phải chịu thua thiệt cái gì. Nàng không cần hỏi

cũng đoán ra được nguyên nhân, nhưng mà chuyện đã xảy ra rồi nàng chính

là nhận mệnh mà thôi , không cần phải tự đi tìm phiền não làm gì?

Chạm một chút lái xe đưa nàng

đến khách sạn, nàng không nghĩ làm cho người ta phải chờ, vì thế chủ

động nói:“Ta bắt tắc xi trở về là tốt rồi.”

“Không được, tiên sinh sẽ trách mắng ta.” Lái xe vẻ mặt sợ hãi, sợ bị đuổi việc.

Lí Thần Du yên lặng thờ dài,

gia đình này ở mặt ngoài nói là nàng làm chủ nhưng chủ nhân chân chính

vẫn là trưởng phu của nàng. Nàng sớm nên hiểu được chính mình trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.“Ta sẽ ra sớm, người chờ điện thoại của ta
.”

“Không thành vấn đề, cảm ơn phu nhân!” Lái xe lúc này mới thở phào.

Lí Thần Du đi vào đại sảnh không quá 2 phút liền nhìn thấy bạn tốt Đào Tĩnh Nghiên ,vui mừng rạo rức hô:“Tiểu Du!”

“Hôm nay người thật xinh đẹp!”

Hai nữ nhân ca ngợi nhau một phen, đây là thủ tục xã giao cơ bản của nữ

nhân.Vô luận có quen hay không đều phải đề cập một chút. “Vào đi thôi?”

Đào Tĩnh Nghiên nháy mắt mấy cái hỏi.

“Ta là đến để chúc mừng bọn họ

không hề có ý tứ gì khác.” Lí Thần Du tự nhận tấm lòng đầy thiện ý,

chính là khó tránh khỏi cảm khái nho nhỏ.

“Chống đỡ không được thì dựa vào ta, hôm nay có ta làm chỗ dựa cho ngươi!”

Thời khắc máu chốt quả thật

nàng cần người nào đó để có thể dựa vào, Lí Thần Du cước bộ coi như ổn

định. Sau khi ngồi vào chỗ của mình, phát hiện một bàn này đều là bạn

học cũ, cũng đều biết nàng cùng tân nương từng có một đoạn quen biết

,chẳng qua mọi người đều đã lâu mới gặp lại không đến mức mặt lộ vẻ

cười trộm hoặc kinh hoàng .

Bên cạnh có hảo tỷ muội, thay

nàng chần đi rất nhiều ánh mắt tò mò, một chút đề tài bàn luận cũng

không nhắc đến chuyện tình xưa của nàng .

Đang lúc nàng có thể nhàn nhã

một chút ,một quả bom lớn bỗng nhiên truyền tới ở bên tai ,đó là một

thanh âm nàng vốn đã rất quen thuộc.“Thật có lỗi, ta đã tới chậm.”

Nàng quay đầu nhìn đến một

người nam nhân rất giống trượng phu của nàng, cẩn thận nhìn lên thật

đúng là nam nhân kia người đã cùng nàng đến năm năm đồng sàng dị mộng .(ở cùng nhau nằm cùng giường nhưng mỗi người đều có suy nghĩ ,tư tưởng riêng)

“Sao ngươi lại tới đây?” Nàng vạn phần bội phục chính mình lại không hề có lấp bắp hoặc té xỉu.

Kha Khải Đường cấp nàng một nụ

cười cái ôn nhu như nước.“Vừa hoàn việc một cái ta muốn đến xem ngươi,

liền hỏi lái xe người ở khách sạn này .”

Đúng vậy, cơ sở ngầm của hần nàng làm gì mà hần không biết . Nàng cũng mỉm cười lại, nhưng cổ họng lại không nói tiếng nào.

Kha Khải Đường nhận từ nhân

viên khách sạn mang tới một cái ghế cùng một bộ đồ ăn, những người khác

đã ngồi yên vị trí, hần vào bàn tiệc liền từ mười hai người biến thành

mười ba người .Con số mới may mắn làm sao ? Cảm giác rất giống với bữa

tối cuối cùng của chúa Giê-su và 12 môn đồ.(ai không biết chi tiết này có thể tra Google ,hahah nói thêm đây cũng là nguyên nhân người phương tây kỵ ngày 13 đấy)

Đào Tĩnh Nghiên liền nhận ra

Kha Khải Đường, bởi vì lúc trước nàng chính là phù dâu của họ. Lúc này

chủ động thay mọi người giới thiệu:“Cơ hội tới, mọi người nên tranh thủ

nghị bọ đi a! Vị này nhưng là boss lớn chủ tịch tập đoàn tài chính Kha

Khải Đường, cũng là lão công của bạn học chúng ta Lí Thần Du!”

Lời này vừa nói ra quả nhiên khiến cho bao xúc động,“Nguyên lai là Kha tổng! Ngưỡng mộ đại danh đã lâu .”

Kha Khải Đường cầm chén rượu lên, phi thường thân mật nói:“Mọi người thông cảm ,ta tối quá muộn, trước tự phạt một ly.”

“Cụng ly, cụng ly!”

Chú rể tân nương đều chưa có

xuất hiện , không khí đã muốn vỡ òa ra , thời điểm Lí Thần Du ngồi bên

cạnh nam nhân hoàn toàn không giống với tưởng tượng hoàn mỹ của nàng,

trời mới biết đêm nay sẽ là kết thúc như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Giờ lành đã đến, chú rể tân nương dắt nhau vào bàn, Lí Thần Du chỉ dám nhìn trộm vài lần, nhưng chỉ càn liếc

mắt một cái liền thấy rõ ràng Diệp Nhân Phong vẫn là gương mặt tuấn tú

nhã nhặn năm đó, thêm một phần khí chất trầm ổn, rất giống một người nam nhân chuẩn bị lập gia đình, có thể làm người chồng, làm người cha. Nàng cúi đầu hạ tầm mắt không muốn làm cho trượng phu phát hiện, dựa vào bản năng nữ nhân, nàng biết chính mình nên che giấu đi mối tâm tình này .

“Làm sao vậy?” Kha Khải Đường ghé sát bên tai thê tử hỏi nhỏ.

“Sâm banh này có chút nồng, uống không quen lắm.” Nàng lung tung tìm một cái cớ.

“Vậy đừng uống nữa, nếu không thích hợp thì không nên miễn cưỡng.” Hần gọi phục vụ đem ra một ly nước trái cây.

Nàng nở nụ cười cảm tạ trượng phu một

cái, Đào Tĩnh Nghiên ở một bên trên ghẹo nói:“Kha tổng sẵn sốc chu đáo

như vậy, Tiểu Du thật sự là có phúc nha.!”

“Tiểu Du?” Kha Khải Đường nhú mày hỏi.

Đào Tĩnh Nghiên ha ha cười. “Đúng vậy,

trong lớp học chúng ta đều là sinh cùng năm nhưng sinh nhật của Thần Du

lại trễ nhất, cho nên kêu nàng là Tiểu Du.”

“Tiểu Du, tên gọi thực đáng yêu.” Kha

Khải Đường sờ vào mái tóc của nàng ,đem mấy sợi tóc kia cuốn cuốn ở trên ngón tay của hắn .

Lí Thần Du nhất thời lâm vào thế khó

xử, nàng không biết mình nên tông cửa xông ra ngoài hay là chui vào gầm

bàn đây .Nàng cùng trượng phu tuyệt đối không thích hợp diễn xuất loại

tiết mục ân ái ái ái này, bạn học cùng bàn lại càng không nên dùng cái

loại ánh mắt ái muội đầy hàm mộ này nhìn bọn họ .

Hi yển ẩn đến một nửa, chú rể tân nương vẫn không ngừng đi kính rượu, mọi người đều đứng lên chúc mừng, rất

nhanh cũng đến phiên bàn này của bọn họ.

“Chúc mừng các người!”

Thật ra nàng rất muốn hướng hai người

bọn họ thâm tình đưa tình, nhưng Lí Thần Du không có can đảm ở trước mắt trượng phu mà phóng điện loạn, chỉ có thể làm bộ vẻ mặt bình thường nói tiếng chúc mừng. Bất quá nàng tin tưởng Diệp Nhân Phong là có cảm ứng,

bởi vì hán cũng đang dùng đôi mắt ôn nhu nhìn nàng, giống như nàng là nữ nhân duy nhất trên đời này, tựa như thời điểm bọn họ luyện ái lúc trước.

Giờ khắc này không phải không có niệm, nhưng cũng chỉ có thể là hoài niệm mà thôi .

Chú rể tân nương vừa đi, Lí Thần Du lập tức cảm thấy cả người vô lực, có điểm không thể thích ứng được sự thật này . “Ta đi toilet một chút.”

“Muốn ta đi cùng người hay không?” Đào Tĩnh Nghiên đối với tỷ muội trách nhiệm luôn thực hết sức.

“Ta chính mình đi được rồi.” Lí Thần Du khéo léo từ chối, sau đó chuyển hướng qua trượng phu nói:“ Giúp ta lấy ly nước trái cây đi.”

Kha Khai Đường gật gật đầu, trên mặt biểu tình bí hiểm, nàng cũng không nghĩ nhiều ,nàng thật sự mệt mỏi.

Chậm một chút, Lí Thần Du từ toilet đi

ra, bỗng nhiên nàng lại không muốn trở lại yến tiệc một chút nào .Tuy

mọi chuyện trước kia đã sớm trôi qua, nàng đã không còn là cô gái đa sầu đa cảm nữa, cũng đã là mẹ của hai đứa con nhưng hôm nay nàng thật muốn mình sâu nảo một lần cuối cùng .

Nàng chậm rãi đi đến cầu thang trên lầu , qua cửa sổ bằng thủy tinh nhìn xuống cảnh đêm rực rỡ của thành phố ,nhiều phồn hoa lại nhiều tịch mịch .Tình yêu là cái gì? Thanh xuân là

cái gì? Bất quá chỉ là trong nháy mắt, hiện tại nàng thậm nghĩ muốn có

một liều thuốc muốn thả lỏng bản thân mình .

Thời điểm đang lúc hối hận, một thanh âm từ phía sau lưng nàng truyền đến.

“Tiểu Ngư Nhi.”

Là ai kêu nàng? Đã bao nhiêu lâu không

có nghe đến tên gọi này ? Ba chữ này giống như một cái chìa khóa, mở ra

những kí ức vốn đã được chôn giấu đi. Không biết đã qua bao nhiêu lâu

những kí ức vốn sắp nhạt nhòa lại lần nữa ủa về khiến cho nàng không

cách nào có thể che giấu thêm được nữa .

Quay đầu lại, nàng giống như lại nhìn

thấy người nam nhân kia, không phải là mặc lễ phục kết hôn mà là áo soni trắng cùng quần bò, ngại ngừng tươi cười nói muốn tìm nàng uống cà phê, nắm bàn tay nhỏ bé của nàng, nói chuyện yêu thương. Đương nhiên, kia

chính là ảo giác của nàng, nháy mắt mấy cái nam nhân kia trước mắt đã là trượng phu của người khác, vẫn là chính nàng chủ động buông tay.

“Nhân Phong, hôm nay thấy được người kết hôn, ta thật sự chúc mừng cho người.”

“Cám ơn, nhìn người và trượng phu cùng nhau đến, ta cũng yên tâm hơn.”

Hai người đều rất khách khí, chúc phúc, liếc mắt một cái đến nay đã gần mười năm nàng thậm nghĩ lảng lảng nhìn

hắn, cũng chỉ có thể lẳng lặng nhìn hắn, giống như một quyển sách sau

khi đã đọc xong chung quy đều phải khép lại trang sách cuối cùng .

“Tiểu Ngư Nhi.”

“Ân.”

“Tiểu Ngư Nhi.....”

“Ân.....”

Cũng không dùng nhiều lời, cứ như vậy mà người gọi tên, người trả lời .Như vậy trong lòng của nàng đã muốn thỏa mãn lắm rồi

Thời điểm cùng nhau nhớ lại kỉ niệm một thời, đột nhiên bên cạnh vang lên âm thanh tiếng bước chân đã muốn đến

gần, quấy rầy khung cảnh hoàn mỹ này. Kha Khải Đường đi tới nâng cằm của nàng lên cau mày nói:“Hóa ra ngươi ở chỗ này, như thế nào chính mình lại chạy loạn, thực không ngoan.”

Trong lúc nhất thời, Lí Thần Du ngay cả hô hấp đều cảm thấy khó khăn, lẳng lặng nhìn tình nhân cũ cùng trượng

phu. Nàng thật không hiểu tại sao vận mệnh lại trêu cợt con người như

thế? Vì sao lại có thể kết thúc thời điểm đẹp nhất như vậy ? Nàng bất

quá chỉ là đưa ra lời chúc phúc, thuận tiện hoài niệm một chút mà thôi,

tại sao ông trời không thỏa mãn cho nàng một lần cuối cùng này ?

“Ta đi vào tiếp đón khách khứa trước.”

Diệp Nhân Phong hiểu được chính mình nên rời đi ,nhiều lời ngược lại chỉ khiến nàng rước thêm phiền toái mà thôi .

Chú rở sau khi xoay người rời đi, vợ chồng nàng lại không nói cái gì, hắn rốt cục nắm lấy tay của nàng nói:“Đi theo ta.”

Đi chỗ nào? Nàng chưa kịp hỏi, đã bị

hắn kéo vào thang máy, còn tưởng rằng hắn muốn đi ra bãi đỗ xe, đi vào

tầng cao nhất của khách sạn mới phát hiện hóa ra trượng phu nàng muốn

dẫn nàng đi thuê phòng!

Kha Khải Đường xác định chính mình là

điên rồi, biết rõ thế từ tới tham gia hôn lễ của tình nhân cũ, biết rõ

nàng trong lòng vẫn còn lưu luyến phần tình cảm kia, biết rõ một tiếng

“Tiểu Ngư Nhi” kia chói tai cỡ nào, hắn lại bức chính mình trầm luân

trong đó, đau đến muốn cười.

Tiến vào trong phòng, hắn đem thê từ

đẩy lên trên tường, dùng thân thể ngăn chặn, xem nàng vẫn chưa lấy lại

tinh thần, hai mắt ngạc nhiên giống như đang nằm mơ, hơn nữa là mơ thấy

ác mộng.

“Ngươi thật sự vẫn thương hắn như vậy?” Kha Khải Đường nhất mở miệng liền thẳng thắn hỏi.

“Cái gì?” Lí Thần Du còn muốn giả ngu.

“Ngươi không phải thật sự còn thương

hắn như vậy sao? Chúng ta kết hôn đã năm năm, ngay cả đứa nhỏ cũng đã

sinh ra hai đứa ,ngươi tại sao vẫn còn yêu Diệp Nhân Phong?”

“Ta.....” Tuy rằng chưa bao giờ chân chính phản bội trượng phu, nàng cũng không dám nhìn thẳng vào hắn.“ Sau khi

kết hôn ta chưa từng gặp lại hắn, ta không có ,thực xin lỗi ngươi, ta

làm gì chả lẽ ngươi còn không biết sao ?”

“Không gặp mặt không có nghĩa là không

động tâm, ngươi đến bây giờ còn muốn hắn không phải sao? Chính vì vậy

mới muốn thay đổi kiểu tóc, còn mua quần áo mới, muốn trong ngày kết hôn của hắn lưu lại cho hắn ấn tượng tốt đẹp nhất, làm cho hắn vĩnh viễn

không quên được ngươi, làm cho hắn một lần lại một lần nữa kêu cái nhũ

danh kia của ngươi!”

“Thực có lỗi đã làm cho ngươi tức giận

như vậy, nhưng tất cả đều đã đi qua.” Đúng là,nàng thật sự có một chút

tư tâm ,hy vọng hình ảnh của nàng có thể lưu lại một vị trí ở trong đáy

lòng Diệp Nhân Phong nhưng việc này cũng chỉ là một chuyện thường tình

mà thôi.

“Chuyện tình quá khứ vẫn còn ảnh hưởng đến ngươi, vậy mà gọi là đã qua đi sao ?”

Nàng ngẩng đầu, nghiêm túc đối với hắn hứa hẹn:“Trừ phi ngươi không cần ta, nếu không ta sẽ không rời ngươi đi.”

“Thân của ngươi sẽ không rời đi, nhưng tâm của ngươi ở đâu?”

Nàng trả lời không,, hắn thật muốn lòng của nàng sao? Bình thường nhìn bộ dáng của hắn không sao cả, trừ bỏ

thời điểm “Làm việc” có vẻ nhiệt tình, thấy thế nào cũng nhìn không ra

hắn lại cần tình yêu a!

Kha Khai Đường xem thần sắc do dự của

nàng, càng cho rằng nàng chính là chột dạ, không nói hai lời xé đi quần

áo của nàng, động tác nhanh chóng mà kiên quyết.

“Ngươi..... Ngươi muốn như thế nào?” Lí

Thần Du thất kinh trước kia hắn trừ bỏ bắt buộc nàng chưa từng có hành

vi quá đáng gì , hôm nay vì uống rượu mà dường như muốn phát điên rồi,

cur nhiên còn đem nội y của nàng xé hồng .

“Ta muốn ngươi, toàn bộ ngươi!” Hắn

trước đem nàng toàn thân cởi hết, dùng caravat trói chặt hai tay của

nàng, một tay ôm lấy nàng đẩy lên trên giường.

“Khai Đường, chúng ta có thể nói chuyện trước được không?” Nàng ngồi chồm hổm ở trên giường nệm màu trắng, hai

tay bị trói ở sau người, giống như phạm nhân đang chờ đợi thời điểm chịu hình phạt .

Kha Khai Đường cũng không tốt như vậy,

nữ nhân này không có khả năng dễ dàng nói sự thật , sau khi uống rượu còn có khả năng nói thật, vì thế hấn nắm lấy một ly rượu brandy trên bàn, đi đến trước mặt nàng uống một ngụm, lập tức ngậm lấy miệng của nàng, cứng rắn muốn nàng uống xong chỗ rượu này.

“Ồ.....” Nàng phe phẩy quay đầu, lại gần không được sự tấn công của hấn ,chỉ uống mấy ngụm nhỏ về mặt liền đỏ bừng lên .

“Say rồi sao?” Hấn nâng cằm của nàng lên, xem ra ánh mắt của nàng đã dần dần phủ đầy sương mù, hấn là đã có tác dụng.

Nàng ho khan hai tiếng, nhin không được oán giận:“Vì sao phải làm như vậy?”

“Xem ra còn chưa đủ.” Hấn lại giúp nàng uống thêm mấy ngụm, rốt cục làm cho nàng mềm nhũn rồi ngã xuống, mái tóc lòa xòa trên giường, hai mắt nửa khép, môi đỏ mọng khẽ mở.

Hấn vừa lòng với thành quả này, chậm

rãi bỏ đi quần áo của chính mình, làm cho chỗ rượu kia có thời gian phát huy tác dụng ở trong cơ thể nàng, sau đó sờ sờ khuôn mặt phỉm hồng của nàng hỏi:“Ta là ai?”

“Ngươi là.....” Nàng muốn nhìn rõ hấn,

cũng đã nhìn ra.“Ngươi là ai a? Lão công của ta cũng không có suất chúng giống như ngươi vậy.....”

Lão công? Hấn chưa từng nghe qua nàng

dùng này hai chữ, cũng không biết chính mình ở trong mắt nàng lại rất

tuần tú, xem ra hấn vẫn là có điểm hy vọng ?

“Ngươi thích lão công của ngươi sao?”

Hấn đem hai tay của nàng giờ lên cao ở trên đầu, luôn tiện đem chính

mình nhìn rõ thân thể của nàng, xem khuôn mặt nàng đỏ rực như hoa đào,

so với khi thanh tỉnh thì gọi cảm rất nhiều.

“Ấn..... Hoàn hảo, hấn là ân nhân của ta, là quý nhân của ta.” Nàng ưỡn ngực, cổ vũ sự đa dụng của hấn.

Sớm biết rằng nàng là vì báo ân mới

cùng hấn cùng một chỗ, nhưng chân chính nghe được những lời này thì hấn

vẫn không khỏi một trận đau lòng. Hấn xuống tay không khỏi càng thêm

dùng sức làm nàng cả người là một mảnh phấn hồng, như đóa hoa nở rộ ở

trong tuyết “Nói, nam nhân ngươi yêu nhất là ai?”

Nàng ở trong lòng hấn vận vẹo, muốn chạy trốn lại vô ích, chỉ có thể cau mày nghĩ nghĩ.“Hấn là con của ta đi..... Ngươi nhẹ chút!”

“Ngươi không phải là còn muốn quay lại cùng tình nhân cũ sao ? Cùng cái tên Diệp Nhân Phong kia cùng một chỗ?”

“Không có..... Ta mới không có.....”

“Vì sao ngươi không thương lão công? Vì sao?”

“Ta không biết, dù sao..... Dù sao hấn

cũng không yêu ta a!” Nàng trong đầu là một đống hỗn độn, hoàn toàn

không thể tự hỏi, chỉ cảm thấy giống như có hỏa thiêu, thế nào cũng nghĩ không ra vấn đề yêu hay không yêu.

“Ai nói ?” Hấn cắn cắn sau gáy của nàng ,bỗng nhiên có loại xúc động hấn muốn chính mình bây giờ có thể hóa

thân thành ma cà rồng, thật muốn uống máu của nàng, cắn thịt của nàng,

nữ nhân này có biết nàng có bao nhiêu đáng giận hay không ?

“Đừng như vậy, đau!”

“Sẽ cho ngươi đau! Đau giống như ta!”

Hắn tiếp tục ở trên người nàng giương oai, nguyên bản muốn tra tấn của

nàng, cuối cùng vẫn là tra tấn chính mình. “Cho dù ngươi không thương ta, ít nhất cũng muốn ta chứ?”

“Muốn..... Muốn cái gì?”

“Muốn ta yêu ngươi chẳng hạn?”

“Àn.....” Dục hỏa sớm lan tràn, nàng đem

hai chân hoàn vòng qua thắt lưng hắn, ánh mắt ngập nước, nhanh âm mang

lệ, nước nỏ nói: “Yêu ta..!”

Hắn thẳng lưng một cái nhanh chóng xâm

nhập vào trong cơ thể nàng, hung tợn ép hỏi: “Hiện tại ngươi yêu của

ngươi là ai? Ngươi cho ta thấy rõ ràng!”

“Là ngươi..... So với lão công ta còn là nam nhân suất chúng hơn.....”

Chết tiệt! Thực không hiểu được nên đem nàng bóp chết hay không? Ngẫm lại cũng là vợ chồng một hồi, hắn quyết

định làm cho nàng ở trong cao trào hoan ái mà chết đi, cỡi bỏ caravat

trên tay nàng, làm cho nàng ôm lấy phần gáy của hắn, hắn ôm nàng đứng lên ở trong phòng vừa đi vừa làm (Ặc chết sặc lần một)

Cách làm tình này của hắn thật làm cho

nàng sợ hãi ,nàng chỉ có thể co hai chân thật chặt bám lấy hắn ,cảm giác được dục vọng to lớn của hắn lấp đầy phần mẫn cảm xinh đẹp của nàng

,bắp bênh đung đưa trên cơ thể hắn vừa tăng thêm vài phần khoái cảm vừa

dễ dàng dễ hắn đi vào trọn vẹn hoa tâm . Hắn bóp lấy hai bờ mông tròn

trịa của nàng không ngừng đưa ra đưa vào ma sát .

Tiếng rên rỉ của nàng so với bình

thường càng kịch liệt, chủ động liếm,hôn vào cằm cùng lỗ tai của

hắn,bàn tay lại không yên phận sờ mó khắp người hắn. “Nguyên lai..... Yêu

đương vụng trộm lại kích thích như vậy a.”

“Yêu đương vụng trộm?” Nàng thực đem hắn làm tình nhân ? “Ngươi muốn chết !”(Ặc chết sặc lần hai)

“Còn không đều là ngươi sao..... Mau đưa ta giết chết.....”

Hắn chưa bao giờ nghe qua trong lời nói của nàng lại kích thích đến như vậy, vừa nghe xong quả thực như núi lửa bùng nổ ,dung nhan phun trào, đem nàng áp đến trên tường mãnh liệt tấn

công. Có chỗ dựa dùng loại tư thế này hắn là càng giống như là yêu đương vụng trộm đi. “Thế nào, có phải hay không muốn chết?”

“Không được..... Trời ạ, ngươi so với ta lão công còn cường.....hơn.”(Ặc thôi ta chết lần ba)

Sự ca ngợi này vẫn tính là vũ nhục? Hắn bị nàng nói đến hắc bạch đều thác loạn, trong lúc nhất thời cảm thấy

thực sự loại yêu đương vụng trộm thật kích thích. Chuyển thân thể đi

thêm vài bước, đem nàng đẩy ngã ở trên sô pha, theo sau lưng một lần nữa tiến vào, nụ hôn từ gáy trượt xuống đến vùng mông xinh trắng thêu của nàng. “Ngươi ,nữ nhân phá hư này, dám trốn lão công ngươi xằng bậy!” Tròi

hắn có bao nhiêu thích thú khi làm tình với nàng từ phía sau .

“Lão công thực xin lỗi. Ta không phải

cố ý. Ta sai lầm rồi, lão công ngươi tha thứ ta!” Nàng cắn nhai nói

liên miên, nói xong lại nhận mình thật có lỗi, kích thước lưng áo lại

theo hắn vận vẹo, thái độ nhận tội kia làm cho hắn càng thêm điên cuồng.

“Ngươi căn bản không phải thật tình

nhận sai, ta muốn thay lão công ngươi trừng phạt ngươi!” Bộ dáng hồ ly

tinh này sao có thể để cho nam nhân khác nhìn thấy, kiếp này hắn đều

phải có nàng, yêu nàng. Hắn không nói lời nào trực tiếp dùng phần thân

thể phía dưới trừng phạt nàng ,không ngừng thúc ,đẩy ,xâm nhập, chiếm

trọn vẹn nàng ,hòa nhập nàng và hắn cùng một .

“Ô. Thật sự sẽ chết mất. Ngươi đừng khi dễ ta.”

Kha Khải Đường như thế nào ngừng phía

dưới được , nữ nhân này trừ bỏ có thể đổi trắng thay đen ,còn có thể làm cho hắn bức điên rồi lại hưởng thụ.

Hồ ngôn loạn ngữ,(lời nói ,ngôn ngữ loạn xạ) hai người sau khi bị rượu loạn tính(thay đổi bản tính), rốt cục ở giữa trời đêm đem dục vọng bản thân sau khi đã được bơm đủ , nhanh chóng giải thoát.

Buổi tối hôm nay, có người là đêm động

phòng hoa chúc, có người là đêm kích thích yêu đương vụng trộm, tóm lại

chỉ cần vui mừng là tốt rồi.

Ánh mặt trời lộ rõ ra phía chân trời,

một ngày mới dĩ nhiên lại bắt đầu, Lí Thần Du thường từ sáng sớm đã thức tỉnh nhưng hôm nay lại không giống như ngày thường đầu của nàng thật là đau, toàn thân đều đau, hiển nhiên là vì hôm qua uống say chính vì vậy

cũng vô duyên mà bị ăn qua.

Tối hôm qua nàng chính là gặp mộng lạ,

mơ thấy chính mình cùng nam nhân khác yêu đương vụng trộm, may mắn giờ

phút này người bên gối vẫn là trượng phu nàng. Dù sao chính mình cùng

nam nhân này ngay cả đứa nhỏ đều sinh, tùy tiện hắn muốn lúc nào đều

được, trọng điểm là nàng làm sao lại quá chén mà say khướt? Đã xảy ra

cái loại tình tiết giằng co giữa ba người này, cũng khó trách trượng phu nàng muốn nổi giông tố , haizz,cái người này thật quá tự cao mà .

Nàng chậm rãi ngồi dậy, nhất thời không biết làm gì cho tốt, hôm nay là Chủ nhật không phải gọi hắn rời giường, hiện tại lại đang ở khách sạn, hai đứa con lại đang ở nhà mẹ đẻ nàng,

cảm giác không có việc gì làm cho nàng thật không quen chút nào .

Cúi đầu, nàng đối với gương mặt đang

ngủ của trượng phu hơi ngắn ngủi, cẩn thận nhìn lên, nam nhân này bộ

dạng thật đúng là khá tốt, không phải loại hình bạch diện thư sinh (diện mạo yếu ớt trắng trẻo), mà là một loại nam nhân thành thực (trưởng thành), bên trong ẩn chứa sức mạnh, chỉ là hơi cau mày bộ dáng thực ưu sầu.

Bỗng nhiên, Kha Khải Đường mở hai mắt, nhìn thấy nàng đang nhìn hắn, mặt mày nhăn càng sâu.

“Ách, ngươi muốn rời giường sao?”

“Ta muốn đi ngủ.” Hắn thân thủ đem nàng kéo lại, làm cho nàng dựa lưng vào hắn, đem nàng làm như gối ôm cứ thế

mà ôm lấy, tiếp tục ngủ.

“Chuyện đêm qua.....”

“Ta hiện tại không nghĩ cùng với ngươi nói chuyện.”

“A?” Hắn ở cùng nàng rùng mình sao? Bọn họ tựa hồ là lần đầu tiên rùng mình, thân là vợ chồng mô phạm có thể

như thế nào không hài hòa chứ? Nàng đương nhiên muốn nói biện pháp giải

quyết, nhưng nghe được tiếng hít thở đều đều của hắn, nàng cũng chỉ

ngoan ngoãn nhắm mắt lại, đành để tới nay.

Ngủ đi không biết qua bao lâu, lúc nàng lại thanh tỉnh đã thấy bên gối không có người, chỉ nghe thấy phòng tắm

truyền đến tiếng dòng nước chảy.

Nàng bò xuống giường nhặt quần áo lên,

phát hiện nội y tất cả đều bị hủy hết. Áo thì biến hình, khóa kéo trên

váy thì hỏng rồi, trời ạ, tối hôm qua nam nhân kia có bao nhiêu kích

động, thế nào cũng phải phá hư hết như vậy chứ? Tuy nói Kha gia bọn họ

rất nhiều tiền nhưng lãng phí như thế cũng quá kỳ cục.

Lúc này cửa phòng tắm bị mở ra, Kha

Khải Đường trắng trợn tiêu sái trần như nhộng đi ra, chỉ vào hai cái túi giấy trên bàn, là hắn lúc trước kêu người hầu đưa tới quần áo. “Quần áo của ngươi hỏng rồi, đổi cái mới này đi.”

“Cám ơn!” Nàng bỗng nhiên phát hiện hai người cũng chưa mặc quần áo, có điểm xấu hổ, có điểm thẹn thùng, quái

lạ làm vợ chồng đã năm năm còn khăn trương cái gì?

Mặt ngoài nàng vẫn duy trì trấn định,

chính mình ôm lấy nhất túi quần áo đi vào phòng tắm nhanh chóng tắm rửa, nàng nhìn qua kính lớn xem qua thân thể của chính mình không khỏi cười

khô, nhìn thật giống như bị chà đạp vậy. Tối hôm qua trượng phu nàng

cũng thật dũng mãnh phi thường, hắn là bởi vì thẹn quá hóa giận đi. Hắn

cho dù trong lòng cũng không có tình yêu nhưng nam nhân nào cũng sẽ

không hy vọng thể tử của chính mình nghĩ đến nam nhân khác.

Nàng sau khi tắm rửa qua đi ra phòng

tắm cũng không có gặp hắn, trên bàn lại có một tờ giấy, đơn giản viết —

lái xe chờ ngươi ở cửa, ta có công tác nên đi trước một bước.

Chủ nhật còn có công tác sao? Hắn là

rùng mình lấy có đi? Như thế cũng tốt hiện tại nàng cũng không biết nên

đổi mặt hân như thế nào.

Lấy di động ra từ bao da, nàng đánh

điện nói với bạn tốt Đào Tĩnh Nghiên một tiếng. “Ngượng ngừng quá tối

hôm qua ta chạy lạc mất cũng quên không nói với ngươi.”

Đào Tĩnh Nghiên tiếp điện thoại liền

lớn tiếng ồn ào. “Ngươi với lão công ngươi rốt cuộc sao lại thế này? Ta

gọi vào di động ngươi cũng không tiếp, thật là...! Mọi người đều đoán mò

vớ vẩn, còn có người nói các ngươi chờ không kịp, chạy đi thuê phòng

rồi!”

“Ai, một lời khó nói hết, bắt quá các

ngươi đoán được cũng tám chín phần mười.” Lí Thần Du đơn giản nói lại

chuyện mình uống rượu, về phần thăm án sau khi uống rượu phát sinh cái

gì chính nàng cũng không rõ ràng lắm,

Đào Tĩnh Nghiên giống bị đánh thuốc

kích thích oa oa kêu to. “Bạn trai trước cùng lão công đương nhiệm giảng

co, sau đó ngươi bị hân nắm lấy ép buộc đi thuê phòng, oa thật sao? Vì

sao không để cho ta chính mắt thấy? Rất kích thích, quá cường hân...!” (ác chết cười chị này)

“Đừng vui sướng khi người gặp họa, lúc ấy ta chỉ muốn đi đầu xuống đất thôi.”

“Hiện tại làm sao bây giờ? Trong lòng ngươi nghĩ như thế nào?”

“Ta đối với Diệp Nhân Phong chỉ nghĩ

muốn chúc phúc cùng cáo biệt hân nhưng mà lão công ta lại thật sự phát

hỏa lớn. Nói hân không nghĩ hân không những không theo ta nói chuyện,

còn chính mình đi trước một bước, hân chính là muốn xử lý ta cho mà

xem.” Bình thường Kha Khải Đường luôn luôn thản nhiên, chưa từng làm cho tính tình chính mình đến mức không thể khống chế được, chỉ có ở thời

điểm ‘ăn’ nàng thì có vẻ hơi kích động, nhưng tối hôm qua chuốc rượu

cùng ép hỏi, có thể thấy hân vẫn là một người nam nhân bình thường biết

ghen.

“Này cũng khó trách a, đụng tới loại tình huống này ai chả cao hứng? Chỉ có trực tiếp xem diễn mới có thể cười.”

“Ta quyết định lấy thiêu ửng vạn biến(xoay xở, đối phó tùy thời cơ chống đỡ), dù sao ta cũng không có ra bên ngoài, hân muốn như thế nào thôi mặt liền thôi mặt (xấu mặt nhưng ta thấy từ thôi mặt có vẻ hay hơn) như thế đi.” “Ta nói ngươi tốt nhất phải biết lấy

nhu thắng cương mới đúng, lão công ngươi điều kiện tốt như vậy lại không ở bên ngoài làm loạn gì, loại bảo bối như thế này ngươi đi đâu mà tìm?

Ngươi đừng lúc có thì chê đến cuối cùng không còn lại hối hận.” Đào Tĩnh Nghiên đối với kiếp sống phu nhân như nàng thì phi thường hâm mộ, không muốn nàng còn trẻ đã phải li hôn, nói không chừng còn phải từ bỏ quyền

nuôi hai đứa nhỏ.

“Ân, ta sẽ xử lý cẩn thận.” Lí Thần Du

cũng biết, cuộc hôn nhân này trọng phu nàng là chủ, cho dù nàng tự nhận bản thân mình không có làm gì những vẫn là không nên chọc giận hắn, xem ra nàng chỉ có thể ‘nhẫn’ mà thôi.

Tắt di động rồi nàng không khỏi thở

dài, chỉ là tham gia một buổi tiệc cưới mà thôi, như thế nào người khác

thì thuận lợi kết hôn, mà hôn nhân của nàng lại xuất hiện nguy cơ ?

Giữa trưa chủ nhật, Lí Thần Du về nhà

mẹ đi ăn cơm rồi đón hai đứa con về nhà, cùng hai đứa chơi mấy thứ trò

chơi ích trí, rất nhanh đã đến thời gian cơm chiều, sau đó họa vẽ, xướng ca hát, liền để hai đứa tắm rửa đi ngủ.

Hoàn thành hết tất cả mọi việc, nhìn lên

thời gian mới chín giờ, trọng phu nàng hẳn là sẽ không sớm trở về, nhất là lúc bây giờ quan hệ hai vợ chồng không được hài hòa cho lắm.

Vì thế nàng chậm rãi đi vào phòng tắm tắm rửa, rồi mới lấy quyển sách ngồi ở phòng khách chờ người.

Ngay từ đầu đã không chuyên tâm, theo

kim đồng hồ chậm rãi đi tới, nàng bắt đầu cảm thấy không thích hợp .Lúc

trước mỗi khi trọng phu về, sẽ có lái xe hoặc thư ký điện thoại về

nhưng hiện tại đã mười hai giờ, nam nhân này thật vẫn không có tin tức

gì ?

Nàng nhìn không được gọi điện thoại cho hắn, chân chờ hỏi:“Người còn ở bên ngoài sao ? Không có việc gì chứ ?”

“Có việc phải làm, tối hôm nay không thể quay về.” Kha Khai Đường ngữ khí rất lạnh, bối cảnh thanh âm là một mảnh yên lặng.

“Nha, vậy người chính mình phải cẩn

thận, nghỉ ngơi sớm một chút.” Nàng không dám hỏi hắn ở đâu, thái độ của hắn rõ ràng không tốt lắm .

“Ân.” Hắn đem điện thoại tắt đi ,rõ ràng gọn gàng.

Đêm đó, Lí Thần Du ngủ ở trên giường

một mình, bỗng nhiên cảm thấy đây là lần đầu tiên sau khi kết hôn nàng

ngủ một mình thế này .Trước kia Kha Khai Đường vô luận đi công tác hay

xuất ngoại luôn đem nàng tùy thân mà mang theo, ngay tại buổi sáng hôm

ngày hắn còn ôm nàng như thế nào mới qua mười mấy giờ liền biến thành như thế nào ? Hay là hắn đã bị kích thích quá lớn, chạy tới chỗ ăn chơi

đàng điếm rồi ?

Nghĩ đến vậy nàng thật sự khẩn trương

cả lên, nếu hắn phong lưu ở bên ngoài gặp phải nàng hồ li nào đối hôn

nhân, gia đình bọn họ thậm chí công ty cũng không phải là chuyện tốt,

người ta thường nói nam nhân có tiền sẽ tác quái, hẳn nhện đã năm năm

hay là đã muốn là cực hạn rồi . Lần này có phải sẽ có hồ ly tinh tới cửa đến tranh sản hay không?

Càng nghĩ càng hoảng sợ, nàng cứ nhiên

gặp phải ác mộng, cuộc sống bình thân này một khi đã thay đổi khiến cho lòng người hốt hoảng không thôi.

Ngày hôm sau, bữa sáng trên bàn không thấy nam nhân kia , tiểu chủ nhân Kha Hoàng Kiệt nghi hoặc hỏi:“Ba ba đâu?”

“Ba ba có công tác, bề bộn nhiều việc.” Lí Thần Du cả một đêm không ngủ hiệu quả biện hộ đại suy giảm.

Kha Hoàng Kiệt đã bốn tuổi, từ khi hấn

có trí nhớ tới nay, phụ thân tuy rằng mỗi ngày đến khuya mới về nhà,

nhưng nhất định sẽ cùng nhau ăn bữa sáng. Phụ thân nếu xa nhà, mẫu thân

cũng sẽ đi theo, tình huống trước mắt này làm cho hấn không thể lý giải.

“Mẹ, con có thể không cần ăn nho không ?” Kha Nhược Lan đối sự vắng mặt của phụ thân lại không quá để ý.

“Con ăn một nửa là tốt rồi, một nửa mẹ

giúp con ăn.” Lí Thần Du dỗ dỗ con gái mặt ngoài vẫn là mỉm cười nhưng

trong lòng lại nhúu mày, Kha Khải Đường rốt cuộc tính như thế nào? Đưa

nhỏ là miễn cảm, phụ thân cho dù không thân thiết lắm nhưng tất yếu vẫn

có tồn tại, hấn đáng ra không nên hành động như vậy .

Một ngày lại trôi qua Lí Thần Du không

cho bất kì ai có thể nhìn ra tâm trạng của nàng . Nàng là nữ chủ nhân

của Kha gia, nhân vật này không thể gây ra lỗi lầm gì .

Mười giờ tối, Kha Khải Đường rốt cục cũng trở về nhà, về mặt mặt môi.

“Ngươi đã về ,muốn tắm rửa hay là ăn

com trước?” Lí Thần Du hỏi ,trong lòng thẳng thắn mà nói hai ngày một

đêm không thấy hấn nàng ngoài việc lo lắng còn có một chút nhớ hấn.

“Tắm rửa.” Kha Khải Đường đem cặp tài

liệu giao cho nàng, hấn hai ngày này đều ở công ty, mặc dù có phòng nghỉ có thể ngủ, tắm rửa, nhưng đương nhiên không thể thoải mái so với ở nhà.

“Muốn ta giúp ngươi gội đầu không?” Nàng chủ động hỏi.

“Không cần, giúp ta chuẩn bị áo ngủ là

tốt rồi.” Hấn không biết bao lâu không mở tủ quần áo ra rồi, sau khi kết hôn năng lực tự gánh vác cuộc sống của hấn xuống dốc không phanh.

20 phút sau, Kha Khải Đường tắm xong đi ra, tóc ướt đầm, bên hông chỉ vây quanh một chiếc khăn tắm, giống như

một đũa nhỏ lớn xác đứng một chỗ.

Lí Thần Du cầm khăn mặt cùng áo ngủ, mỉm cười nói:“Mau mặc quần áo, ta giúp ngươi lau khô tóc.”

Hấn ngoan ngoãn nghe lời, phương diện

này hấn tuyệt đối không từ chối ,hấn thích để cho nàng chiều cõ hấn. Lí

Thần Du nghĩ mặc kệ trạng phụ ở bên ngoài làm cái gì, chỉ cần hấn về

nhà là tốt rồi,mọi người trong gia đình cũng sẽ vui vẻ .

Đêm đã khuya, vợ chồng cùng nhau nằm trên giường, bả vai dấn bả vai, khoảng cách rất gần nhưng chính là cảm thấy xa cách.

“Khải Đường, chuyện tối hôm đó, thực

xin lỗi.” Nàng vẫn nghĩ rằng chính mình trước mắt vẫn là cầu hòa đi, dù

sao cũng là nàng đuối lý trước .

“Ngủ, đừng nói chuyện này nữa .”

“Người hỏi ta có phải còn yêu hắn hay không? Ta có thể nói cho người, ta có yêu nhưng mà chuyện đó đã qua đi.”

“Ta muốn ngủ.” Trong lời nói của hắn

không được tự nhiên, bởi vì hắn so với ai khác đều rất rõ ,cho dù nàng

không còn tình cảm với người yêu cũ thì trong lòng nàng vẫn không yêu

thương hắn, trọng phu chính mình.

Nàng yên lặng trong lòng không khỏi thờ dài, nàng đã cố hết sức nhưng trọng phu không nghe thì nàng cũng không có cách nào .Nam nhân nếu đã muốn ăn vụng, cho dù đem hắn cột vào bên

người cũng không phải cách. Có lẽ là tùy hắn đi thôi, chỉ hy vọng mặt

ngoài hòa bình này còn có thể liên tục duy trì .

Từ ngày đó Kha Khải Đường tâm tình mỗi

khi buồn đều ngủ lại công ty, tâm tình càng buồn mà trở về nhà nhìn vợ

nhìn con thì càng mệt hơn. Từ đó hắn nhiễm phải thói quen uống rượu, sau

khi nhân viên của hắn rời hết đi, hắn sẽ một mình ngồi ở văn phòng nhìn

cảnh đêm, một ngụm tiếp một ngụm uống rượu một mình .

Hắn thật không biết chính mình làm sao

bây giờ, càng không biết nên đối mặt với nàng như thế nào ? Nữ nhân kia

thật là người vô tâm, mặc kệ hắn có trở về nhà hay không, khuôn mặt nàng thủy chung vẫn bình tĩnh như vậy , giống như hắn chính là người

khách,mà nàng chính là nhân viên làm công.

Buông ly rượu xuống hắn lại nhìn vào

đồng hồ, đã đến 11 giờ rưỡi rồi vì sao nàng không gọi điện thoại tới hỏi hắn? Cứ như vậy không thèm quan tâm đến sự chết sống của hắn hay sao?

Trên bàn di động bỗng nhiên rung lên,

hắn vừa thấy là tin nhắn, bên trong viết — sớm một chút nghỉ ngơi, chiều cố thân thể chính mình.

Thật là người vợ tốt đến cỡ nào a, hắn

tự giễu chính mình. Nàng ôn nhu sẵn sàng, tự nhiên hào phóng, cho dù hắn ở bên ngoài có nữ nhân, chỉ sợ nàng cũng chỉ dằn dò hắn không cần quá độ miệt mài đi.

Cứ nghĩ đến nàng lại muốn giận ,cứ giận nàng liền cảm thấy muốn nhìn thấy nàng, vì thế hắn đánh điện gọi lái

xe, cước bộ tập tễnh tiêu sái đi ra văn phòng, đi đến cửa thì đã thấy xe đang chờ sẵn .

“Chủ tịch, ngài có khỏe không?” Lái xe trừng lớn mắt, bộ dáng lão bản uống say cũng không thông thường nha .

“Ta không sao, về nhà.” Kha Khải Đường ngồi vào ghế sau ,nhắm mắt nghỉ ngơi .

“Ta sẽ gọi điện thoại cho phu nhân.” Lái xe ngồi vào chỗ mình một bên khởi động động cơ một bên cầm lấy di động.

“Không cần!” Kha Khải Đường đứng lúc ngăn cản, hấn cố ý đột kích mà về nhà hấn muốn nhìn thê tử sẽ phản ứng như thế nào .

Lái xe đương nhiên không dám kháng lệnh lập tức trầm mặc đưa ngay lão bản đại nhân về nhà.

Không đến nửa giờ, Kha Khải Đường xuống xe đi đến cửa nhà, lấy cái chìa khóa mở đến nửa cũng không thành công,

cuối cùng người lái xe phải chủ động hỗ trợ, thoải mái giải quyết vấn

đề: “Chủ tịch, người nghỉ ngơi sớm một chút đi.”

“Cảm tạ.” Kha Khải Đường gật đầu, thân

hình không xiêu vẹo đi vào trong nhà, tùy tay đem cái chìa khóa cùng cặp tài liệu quăng trên sàn, thanh âm kia ở trong không gian yên tĩnh tạo thành một tiếng vang quanh quẩn.

Lí Thần Du rất nhanh liền lao ra khỏi phòng ngủ, lẳng lặng nhìn trượng phu. “Khải Đường, Ngươi uống say sao ?”

“Đúng, ta ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm.” Hấn ha ha hai tiếng nở nụ cười, cảm thấy sự chê cười này rất thú vị.

Nàng không hé răng, tiến lên dìu hấn

trở về phòng, giúp hấn nằm lên trên giường, rót chén nước cho hấn uống

xong, lại giúp hấn cởi quần áo cùng đôi giày, lấy khăn mặt đã thấm nước

ấm giúp hấn lau qua trên người, chiếu cố thật cẩn thận.

Kha Khải Đường yên lặng ngắm nhìn khuôn mặt của thê tử, kỳ thật hấn cũng không có say đến mức như vậy chỉ là

thích làm cho nàng vì hấn mà quan tâm ,ít nhất tại thời điểm này trong

lòng của nàng đặt ở trên người hấn.

Sau khi nàng hoàn thành mọi động tác,

muốn giúp hấn mặc vào áo ngủ, hấn bắt lấy tay nàng hỏi: “Vì sao không tức giận? Vì sao không cãi nhau với ta?”

Nàng lẳng lặng nhìn hấn một hồi lâu. “Ngươi không phải là ở bên ngoài có nữ nhân sao ?”

Nàng ở đó nói bậy bạ gì vậy? Trừ bỏ

thời điểm mẹ nàng tới chơi, hấn cơ hồ mỗi ngày đều đã ôm nàng, làm sao

có thể có khí lực đi gặp ai ở ngoài nữa ? Cho dù gần đây ít khi về nhà,

nhưng trong tư tưởng của hấn không bao giờ nghĩ đến việc muốn ăn vụng ở

ngoài , nữ nhân bên ngoài nào có thể tốt bằng vợ của hấn chứ?

Tuy không được tự nhiên ,biết rõ bản

thân là không dễ dàng thay đổi nhưng hấn chỉ có thể tiếp tục nói: “Nếu ta nói có, người sẽ như thế nào?”

Nàng cúi đầu trầm tư đứng lên, không có

biểu tình gì .Hấn cơ hồ đã muốn thu hồi lại lời nói dối của chính mình,

nàng lại ngẩng đầu lấy kiên quyết lấy khẩu khí nói: “Hy vọng ngươi có thể cẩn thận một chút, không để bị nhiễm bệnh, cũng không nên làm cho người khác phát hiện, miễn cho mọi người phải khó xử .”

Thật là một lời nói có lý trí, nói nàng là một người vợ mô phạm cũng không đủ, hấn hừ lạnh một tiếng nói: “Cứ như vậy?”

“Chẳng lẽ ngươi muốn cùng ta ly hôn sao ? Đứa nhỏ đều còn nhỏ như vậy, ít nhất đợi cho các con lớn lên về sau

rồi nói không được sao ?”

Không cần nhiều lời, hấn hiểu có nói

cũng như không, lại không có kết quả gì, cũng không muốn nói gì thêm, vì

thế hấn cảm áo ngủ chính mình mặc vào, lạnh lùng bỏ lại một câu: “Ta đi

thư phòng ngủ.”

Khi hấn xoay người rời đi cước bộ vô

cùng thông thả, hy vọng nàng có thể đuổi theo hấn, hy vọng nàng có thể

ôm lấy hấn nhưng là nàng không có.

Hai người cùng tồn tại dưới một mái

hiên lại lại phân phòng mà ngủ, vợ chồng như vậy nên làm như thế nào

đây? Có nên phóng tự do cho nhau không? Nhưng đứa nhỏ là vô tội, tâm của hấn đã ở trên tay nàng, trừ phi nàng có thể yêu thương hấn, nếu không

cuối cùng vẫn là công dã tràng.....

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Kha gia một ngày bắt đầu từ bữa sáng, một nhà bốn người ngồi ở bàn ăn, ở mặt ngoài xem ra rất hoà thuận vui vẻ.

“Ba ba sớm!” Kha Hoàng Kiệt đối phụ

thân chào hỏi, gần đây nhất ít nhìn thấy phụ thân, thanh âm của hấn đặc

biệt nhảy nhót. “Tập phiền(đậu hủ) cho cha!”

Kha Khải Đường tiếp nhận tập phiền tự

chế từ con, hơi có điểm hoang mang, vừa mở ra mới thấy phát giác hôm nay là tiết phụ thân, nói thật ra hấn không có gánh vác tốt trách nhiệm bởi vì hấn đối đứa nhỏ không có đủ tâm lực.

“Cảm ơn, làm rất được.” Hấn trong lòng

rung động, bỗng nhiên cảm thấy chính mình bị đánh bại bởi đứa nhỏ cũng

vì gia đình này, hấn hấn là lại cố gắng thử xem xem.

Được phụ thân ca ngợi làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của Kha Hoàng Kiệt sáng hẳn lên, Kha Nhược Lan thì tại một bên tranh thủ tình cảm nói: “Con đem salad đều đã ăn xong rồi!”

“Àn, Nhược Lan thực là ngoan.” Kha Khải Đường khó được mà cười nham nhở, hấn có được rất nhiều, tuy rằng cũng không đầy đủ.

Lí Thần Du lặng lẽ nhìn ba người bọn

họ, trên mặt vẫn là nụ cười thần nhiên, ai cũng nhìn không ra đáy lòng

nàng có thương tích hoặc là tiếc nuối hay không?

Ăn qua bữa sáng, Kha Khải Đường phải đi làm, qua kính chiếu hậu nhìn thân ảnh đưa tiễn của thê tử, mặc kệ tới

hôm qua phát sinh chuyện không thoải mái gì, nàng luôn hiền thê lương

mẫu điển phạm như vậy .

Nên làm như thế nào đánh vỡ mặt nạ bình tĩnh kia của nàng? Đêm không về nhà cũng vô dụng, uống rượu thâu đêm cũng không được, hẳn phải thật tốt suy nghĩ một chút.

Cả một ngày này, Kha Khải Đường tâm

không ở yên, thư ký Liêu Vĩ Kiều mang ly cà phê đã pha vào hẳn vẫn là vẻ mặt mơ mơ màng màng không khỏi quan tâm hỏi:“Chủ tịch, ngài có khỏe không?”

“Ta không sao.” Kha Khải Đường hỏi phục tinh thần lại, bức chính mình phải chuyển tâm làm việc.

“Com trưa vẫn là giống như trước chứ ?” Gần nhất phu nhân chủ tịch cũng chưa đến đưa com trưa, Liêu Vĩ Kiều liền phụ trách công việc đưa com.

“Ân.” Kha Khải Đường lo lắng một chút,

quyết định hướng nhờ sự giúp đỡ của thuộc hạ, ai bảo hẳn chính mình là cái người thất bại.“Ta hỏi nguoi, như thế nào mới có thể làm cho một nữ nhân yêu thượng nguoi?”

Liêu Vĩ Kiều vừa nghe đương nhiên là

trợn mắt há hốc mồm, nghĩ rằng chủ tịch cùng phu nhân có vấn đề gì đó ?

Hay là chủ tịch có nhân tình ?“Xin hỏi chủ tịch là hy vọng phu nhân yêu thượng nguoi, hay là nữ nhân khác vậy ?”

“Đương nhiên là vợ ta !” Nữ nhân khác tính làm cái gì vậy? Thế giới này có ai có người vợ tốt như vậy so với hẳn chứ ?

“Nam nữ trong lúc nào đó muốn nói đến

luyến ái, trừ bỏ cho nhau sự hấp dẫn như tác dụng hóa học, còn phải thường xuyên tiếp xúc.”

“Chúng ta ở cùng một chỗ.” Kha Khải Đường rất lạnh nhạt nhắc nhở nói.

“Này không phải vấn đề về lượng, mà là

vấn đề về chất.” Xem ra chủ tịch ở phương diện này vẫn là người mới,

Liêu Vĩ Kiều kiên nhẫn thuyết minh:“Các nguoi có thường xuyên tâm sự nói chuyện phiếm không ? Nguoi có hiểu biết rõ yêu thích của nàng, ý tưởng của nàng không ? trao đổi Tâm linh có khi so với sự đụng chạm thân thể còn quan trọng hơn, nữ nhân đều rất chú ý đến cảm giác, nguoi đã động lòng của nàng thì đã thành công được một nửa rồi .”

Lời này nghe ra rất có đạo lý, nhưng

nam nhân không được tự nhiên nhất thời không nghĩ thừa nhận chính mình

có sai.“Ta công tác bề bộn nhiều việc.”

“Phu nhân không có đi làm, chủ tịch lại nhiều việc như vậy, không ngại đem nàng mang đến công ty, cũng không

phải nói muốn các nguoi mỗi ngày đều phải cùng một chỗ, chỉ cần phu nhân một tuần đến hai, ba ngày, làm cho nàng hiểu biết rõ công tác của nguoi nguoi cũng có thể giúp nàng nhận thức nhiều hơn sử dụng nhiều tình

tiết lãng mẫn nhất định có thể đã động tâm của phu nhân.”

“Ta sẽ lo lắng.”

Liêu Vĩ Kiều coi như đã có kết luận, cười cười nói: “Vậy trước chúc chủ tịch tình trường đắc ý, mọi chuyện thuận lợi.”

Cửa ban công bị đóng lại, Kha Khải Đường đi đến cửa sổ quan sát phong cảnh thành thị, đáy lòng là một trận ngọt ngào .

Nhớ tới lúc trước lần đầu tiên gặp mặt, hân đối Lí Thần Du ấn tượng đầu tiên chính là hoàn mỹ, nàng là loại

hình mà hân thích, trắng nõn dịu dàng, khí chất tươi mát, là cái mỹ nhân nhưng sẽ không quá mức diễm lệ, nhưng hấp dẫn hân nhất chính là sự lạnh nhạt kia của nàng , giống như mọi chuyện trên đời đều tựa như không .

Sự thật chứng minh ý tưởng của hân đúng như vậy, nhà nàng liên tiếp gặp biến cố nhưng chưa bao giờ làm cho nàng mất cảm xúc ngược lại là dùng lý trí đối mặt, gọn gàng giải quyết. Đối

với người bạn trai đưa ra lời chia tay, đối với kim chủ nhận lời cầu

hôn, hết thảy đều giống như sự việc tất yếu nước chảy thành sông, không

có nửa điểm miễn cưỡng.

Hôn sau nàng vẫn duy trì hình tượng

hoàn mỹ như vậy , trừ bỏ ngày đó ở khách sạn bị hân chuốc cho quá chén,

trong lời nói có chút thất bát ,còn lại chưa bao giờ có thời điểm nào

nàng không khổng chế được. Hân tự nhận quả thật không đủ hiểu biết nàng, ngay cả đồ ăn nàng thích ăn đều không biết .

Con đường trước mắt còn rất dài có lẽ

chính mình cũng nên bắt đầu rồi. Nếu nàng không đi lại phía hân thì hân

sẽ từng bước, từng bước một đi tới phía nàng.

Buổi tối giờ ăn cơm, Lí Thần Du giúp hai đứa nhỏ ăn cơm miễn cho bọn chúng ăn cơm mà dính tùm lum mọi chỗ .

Cửa lớn mở ra Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhượng Lan cùng nhau hô: “Ba ba .”

Trừ phi là cuối tuần, bọn họ chưa từng

nhìn thấy qua phụ thân về nhà ăn cơm chiều. Cho dù là cuối tuần phụ thân cũng luôn ở trong thư phòng, rất ít khi cùng bọn chúng dùng cơm, hôm

nay làm sao có thể trở về trước thời gian?

Lí Thần Du đứng lên, đoán ý trong lòng nói: “Đã quên lấy cái gì sao?”

Kha Khải Đường không nói mà tự mình đi đến bàn ăn , phân phó người hầu nói: “Lấy một bộ đồ ăn đến.”

“Là.” Người hầu cũng không hiểu được kinh ngạc, sững sốt một chút mới xoay người tiến vào phòng bếp.

Lí Thần Du lúc này mới xác định trọng

phu là trở về ăn cơm, tuy rằng nguyên nhân không rõ nhưng đương nhiên là không có lý do cự tuyệt. “Đồ ăn này không biết người có thích hay

không, đầu bếp còn chưa nghĩ ta sẽ nói hân nấu thêm đồ ăn được không?”

“Đều có thể, người xem sao rồi làm.” Kha Khải Đường đối này đó việc trong nhà hoàn toàn giao cho thê tử.

Người hầu lúc này lấy đồ ăn đến, Lí Thần Du vì thế phân phó vài câu, lại đối con gái nói: “Ăn cơm đi, từ từ ăn, không cần cấp.”

Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhượng Lan được

mẫu thân nghiêm khắc dạy bảo, nên đều là những đứa con ngoan rất có lễ

nghe trên bàn ăn, giờ phút này đương nhiên cũng không dám thất lễ. Chỉ

là hai đôi mắt to không ngừng nhìn về phía trên người phụ thân , trừ bỏ

việc không quen, còn có điểm khăn trương đứng lên.

Kha Khải Đường cảm thấy chính mình có

về không được hoan nghênh mấy khiến cho không khí trầm hẳn nhưng hẳn một khi đã bước ra bước đầu tiên, sẽ không tính quay đầu lại .

Lí Thần Du thần sắc tự nhiên thay

trượng phu gấp đồ ăn, dẫn dò con gái sau đó chờ cơm nước xong liền cho

bảo mẫu dẫn các con trở về phòng, hôm nay trượng phu trước thòi gian đã

về nhà, nàng vì tiếp đón chủ nhân này không rảnh chăm sóc mấy đứa nhỏ.

“Khải Đường, ngươi còn có việc không ? Hay là muốn nghỉ ngơi ?”

“Ta..... Ta có lời nói với ngươi, chúng ta về phòng trước.” Hẳn thật không hiểu từ đâu mà nói lên lời này, nàng

tám phần cũng đã cảm thấy hẳn thật sự điên rồi.

“Hảo.” Nàng không hỏi nhiều, dẫn đầu đi vào phòng ngủ.

Sau khi bước vào cửa phòng, hẳn cời

caravat cùng áo somi, nàng ở bên cạnh tiếp nhận, hành động vợ chồng này

cùng bình thường hẳn cũng dường như không có việc gì nói:“ Bắt đầu ngày

mai, ngươi theo ta cùng đi làm ”

“A?” Quần áo trong tay nàng thiếu chút nữa là rớt xuống.

“Ta nói thật sự rõ ràng, ta muốn ngươi

hai mươi tư giờ đều đi theo ta.” Hẳn hận không thể đem nàng nuốt vào

bụng đây, chỉ là tùy thân mang nàng theo thì tính cái gì. Nữ nhân này về mặt vô tội như vậy trộm mất tâm tư của hẳn còn muốn hẳn phải làm sao?

“Ta..... Ta muốn mang các con, còn có rất

nhiều chuyện trong nhà cần phải xử lý.” Đừng tưởng rằng làm bà chủ là

nhàn nhã , trừ bỏ giáo dục đứa nhỏ, mỗi ngày đều rất bận .Bọn họ là hào

môn thế gia,các lễ hôn ,tang ,ngoại giao, giao tế tới lui cũng là không

ít.

“Trong nhà có người hầu, có bảo mẫu,

bằng không thì tìm một người quản gia chuyên nghiệp, hoặc là cho ba mẹ

ngươi đến hỗ trợ, còn ngươi nếu muốn chính mình xử lý cũng được có thể

đem máy tính của mình đưa đến công ty ta.” Ở trong ấn tượng của hẳn,

nhạc phụ cùng nhạc mẫu đều rất muốn bồi thường đứa con gái này đương

nhien sẽ vui mừng hỗ trợ trông coi hai đứa con của nàng .

“Ngươi..... Vì sao?”

Nguyên nhân ư hẳn thật sự nói không nên lời, bây giờ có thể nói gì chứ chỉ có thể dùng phương pháp kém cỏi nhất mà phân minh thôi.“Ngươi cứ không nghe theo lời nói của ta, chúng ta

ngày mai liền ly hôn.”

“Nghiêm trọng như vậy sao ?” Nàng lộ ra biểu tình không dám tin, đối với sự bình tĩnh vốn có của nàng đây chính là bước đột phá nha .

“Đúng vậy.” Không có tình yêu, hôn nhân của hắn sẽ không có ý nghĩa gì .

Dưới sự bức bách của hắn nàng lại là

nữ nhân có lý trí, tự nhiên sẽ theo lý trí mà quyết định. “Được rồi, ta

sẽ cùng ngươi đi làm nhưng khi thời điểm ta có việc mong ngươi thông cảm mà cho ta tan ca sớm hoặc là ta sẽ không đi .”

“Không thành vấn đề.”

Nàng có thể nói gì chứ , nàng chỉ có thể nghe theo lời nói của hắn, bởi vì là nàng thiếu hắn. Đêm đã khuya, bọn họ cùng ngủ ở trên

một giường, hắn cũng không có tiến thêm một bước gì ,mà nàng cho tới bây giờ cũng sẽ không chủ động. Hắn cứ thế đem nàng kéo vào trong lòng, hô hấp của nàng thật thanh tĩnh .

Trước khi đi vào giấc ngủ dưới đáy lòng hắn yên lặng đối với chính mình nói, muốn có tình yêu của nàng có lẽ sẽ rất dài có lẽ sẽ không được nhưng đã muốn đi lên cũng chỉ có thể tiếp

tục tiến về phía trước.

Lí Thần Du vốn nghĩ nàng đối với trượng phu cơ bản cũng có sự hiểu biết nhất định , nhưng sự thật chứng minh,

nàng hoàn toàn không hiểu hắn suy nghĩ cái gì. Đang êm đẹp bỗng nhiên lại muốn nàng cùng hắn đi làm, không đáp ứng thì sẽ ly hôn, nam nhân này không biết lại bị kích thích cái gì nữa đây ? Cứ nhiên sau khi trở về

lại có tình gây sự như vậy!

Nhưng mà kim chủ vẫn chính là kim chủ,

nàng có nợ thì chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng, cho dù hắn muốn nàng làm

lái xe, làm thư ký, nàng cũng chỉ có thể chấp nhận.

Buổi sáng đồng hồ sinh lý báo thức làm

cho nàng cứ đứng giờ là tỉnh lại, nàng đang muốn rời giường sau lưng lại có một đôi tay vờn đến, Kha Khải Đường đem nàng ôm vào trong lòng, nói nhỏ: “Còn sớm.”

“Ta. Ta muốn đánh răng rửa mặt, còn

muốn đi xem các con .” Hắn nghĩ nàng nhân hạ lắm sao? Làm hiền thê lương mẫu cũng không thoải mái chút nào đâu giống như hắn lúc này làm đại lão gia có thể ngủ nhiều hơn nàng một giờ .

“Theo giúp ta là được.” Thanh âm của hắn vẫn còn hơi ngai ngái con buồn ngủ nhưng ngữ khí này lại cự tuyệt không tha.

Nàng thật sự là đã hết buồn ngủ nhưng

cũng đành phải nằm ở trong lòng hắn gần người, ai bảo nàng vừa là người vợ kiêm luôn nữ giúp việc chứ ? Bỗng nhiên nàng phát giác đỉnh mông

mình có một cái dị vật, cứng rắn, cứng rắn lại nóng nóng, chắc là người

nào đó có sinh lý mà phản ứng rồi? Hắn đã hơn mười ngày không có muốn

nàng, nếu theo khẩu vị bình thường của hắn, chẳng lẽ thật sự ở bên ngoài có nữ nhân?

Cứ nghĩ đến vậy nàng không khỏi phiền

não đứng lên, người khác đã dùng đến nam nhân của mình kêu nàng phải

tiếp nhận như thế nào đây? Thẳng thắn mà nói nàng cũng là có điểm không

thích, bất đắc dĩ mà hai người có địa vị bất bình đẳng như thế, nói nàng là nữ nhân mua đến cũng không đủ, nào có tư cách phản kháng chứ ?

Kha Khải Đường ôm chặt thê tử, dán tại

trên vú của nàng mà sát một trận, hô hấp dần dần trở nên ồ ồ, nàng khăn trương toàn thân cứng ngắc, e sợ cho hấn sáng sớm liền có khẩu vị, may mắn hấn cuối cùng quyết định bỏ dở: “Ta đi tắm rửa.”

“Ân.” Nàng âm thầm nghĩ may mắn hấn

không có thật sự muốn ăn nàng bởi vì nàng bây giờ cảm thấy thực ghê tởm, cho dù đem nam nhân này tắm rửa qua cũng không hy vọng sạch sẽ hết được, ai lại muốn một cây bị người khác dùng qua chứ ?

Sau khi rời giường, nàng giúp hấn chọn

quần áo muốn mặc trước, đến bên ngoài phòng tắm đơn giản rửa mặt chải

đầu sau đó lại đến phòng các con nhìn xem một lượt, đây cũng là trách

nhiệm của nàng.

Kha Khải Đường rất nhanh ăn mặc chỉnh tề đi ra, tìm không thấy thê tử, đi vào phòng đứa nhỏ, ho khan một tiếng nói: “Sớm.”

“Ba ba sớm.” Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhược Lan cơ hồ thấy phụ thân xuất hiện tại đây nhất thời còn có điểm lảng lảng .

Kha Khải Đường cũng biết tồn tại chính

mình rất có cảm giác áp bách, chớp mắt nhìn đến túi sách của con, hấn

cầm lên cảm giác một chút nặng, “Hoàng Kiệt túi sách sao nặng như vậy?”

“Sẽ không sao, lưng con rất khỏe.” Kha

Hoàng Kiệt chủ động đưa lưng ra mang túi sách vào , chứng minh chính

mình tuổi còn nhỏ đã có chí khí cao.

“Hoàng Kiệt giỏi quá.” Kha Khải Đường

ngồi xổm xuống bên cạnh miệng nói xong cảm thấy trong lời nói hơi khoa

trương, biểu tình cũng bình thường cứng ngắc, bởi vì hấn căn bản chưa

làm qua loại sự tình này.

Kha Nhược Lan đứng một bên ngơ ngác

nhìn phụ thân, bỗng nhiên cao giọng nói: “Ba ba con cũng rất tuyệt!” Rốt cuộc không biết làm sao bé cũng muốn tranh thủ một chút.

“Ân, Nhược Lan cũng rất tuyệt.” Kha

Khải Đường miễn cưỡng chính mình tươi cười, hấn thật sự không biết còn

có đề tài gì có thể nói nữa .

Lí Thần Du tức thời đã giải quyết vấn đề nan giải này . “Tốt lắm, chúng ta đi ăn bữa sáng đi!”

Một nhà bốn người đồng thời hướng tới

bàn ăn, đây tựa hồ là lần đầu tiên bọn họ cùng nhau đi ăn sáng, Kha Khải Đường bỗng nhiên trong lòng có loại cảm giác thân thiết. Hấn thật sự

là suy nghĩ nhiều quá rồi, khả năng vì chưa ăn bữa sáng nên đường máu bị thấp.

Ngồi vào bàn ăn, Lí Thần Du trước tiên

chiếu cố trọng phụ cùng các con, chiếu cố người ở bên cho tốt đây vốn

là thiên tính của nàng vì vậy lúc đó mới có thể vì gia đình mình đáp ứng cuộc hôn nhân mua bán này, tình yêu đối nàng mà nói rất quan trọng

nhưng người nhà thì vẫn là quan trọng hơn .

Kha Khải Đường nhìn nàng căn bản là vẫn chưa ăn gì nếu là lúc trước hẳn sẽ cảm thấy rất bình thường nhưng hôm nay lại không giống như vậy, nhìn không được nói:“Người đừng làm nữa, người cũng nên ăn đi.”

Lí Thần Du tạm dừng động tác, mờ mịt mà nhìn trượng phu.“Nha, hảo.”

Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhược Lan dường như đều cảm thấy được không khí hôm nay có vẻ là lạ, bất quá đều là trẻ con nên khả năng thích ứng rất tốt , lực chú ý cũng dễ dàng bị dời đi,

không bao lâu liền hiểu chuyện .

Chỉ có bậc cha mẹ như bọn bị màn tâm tình kia làm cho phải suy nghĩ.

Đi vào tổng bộ Kinh Vũ, Lí Thần Du cũng không cảm thấy xa lạ lắm nàng thường đưa cơm trưa tới đây, còn kính

dâng chính mình làm món điểm tâm ngọt, nhưng hôm nay bởi trượng phu cùng nhau đến đi làm, nói như thế nào đều rất quái lạ, hơn nữa nơi này nhân viên đều có ánh mắt tò mò, hại nàng cả bả vai đến thất lưng đều như là

một mảnh buộc chặt, trên mặt lại còn phải lộ ra vẻ phu Nhân Phong phạm mỉm cười.

Kha Khải Đường về mặt đứng đắn, dẫn dắt thê tử đi vào thang máy, đây là thang máy chuyên dụng cho tổng tài, người khác vừa thấy chủ tịch cùng phu nhân xuất hiện, đương nhiên là nửa người cũng không dám tiến lên đứng cùng.

Trong thang máy, Lí Thần Du nhìn không được hỏi:“Khải Đường, ta thật sự sẽ không quấy rầy đến người chứ?”

“Sẽ không.” Hắn cố ý không nhìn tới nàng, để tránh biểu lộ cảm xúc hưng phấn.

Nàng trong lòng vẫn có hoài nghi, nhưng không có bao nhiêu tư cách để hỏi, trượng phu chính là ông trời của nàng, thiên muốn nàng xuống dưới nàng nào có năng lực làm gì khác bây giờ, rõ ràng là không dám phản đối .

Đến tầng cao nhất, cửa thang máy mở ra, chỉ thấy thư ký Liêu Vĩ Kiều đứng ở trước mắt, một bên cúi đầu một bên tiếp đón:“Chủ tịch hảo, phu nhân hảo, nên chuẩn bị gì ta đều đã chuẩn bị tốt, hy vọng hai vị sẽ vừa lòng.”

Kha Khải Đường mặt không chút thay đổi

gật đầu, thân thủ nắm ở bả vai thê tử, mang nàng đi tới hướng văn phòng, bàn tay có độ ấm kia xuyên thấu qua vật liệu may mặc truyền qua bả vai nàng làm cho nàng cảm thấy có chút áp lực.

Liêu Vĩ Kiều thay bọn họ mở cửa, cả mặt tươi cười nói:“Mời vào!”

Lí Thần Du thiếu chút nữa thì cười,

gian văn phòng này nàng tương đối quen thuộc, thay đổi duy nhất chính là có thêm một bàn công tác, giống như trở về lại thời đại tiểu học, hai cái bàn còn tựa vào nhau, điện thoại, máy tính cùng các thức văn phòng phẩm, còn có hai chén trà nóng.

Xem ra trượng phu nàng không phải là

nói giỡn rồi, nàng còn tưởng rằng chính mình sẽ ở phòng nghỉ bên cạnh,

dù sao hẳn muốn cùng nhân viên, khách hàng gặp mặt, nàng ở một bên có

khả năng không tiện lắm, ai ngờ bọn họ lại biến thành quan hệ “Bàn cách vách” thế này !

“Chủ tịch cùng phu nhân có cần gì, thì cho ta biết một tiếng, ta đi trước có việc.” Liêu Vĩ Kiều phi thường thức thời, nhanh chóng đóng cửa văn phòng lại, lưu lại không gian cho đôi vợ chồng này.

Kha Khải Đường đi đến sau bàn của chính mình, không nói hai lời liền khởi động máy tính, Lí Thần Du thấy thế cũng lấy ra máy tính của chính mình, đến lúc chính mình cũng bắt đầu làm việc trên bàn này , chuyện lạ một ngày mới bắt đầu.

“Người nếu muốn ngủ bù có thể đến phòng nghỉ, muốn làm cái gì đều có thể, không cần phải hỏi ta.”

“Uhm, ta đã biết.” Nàng lấy thân phận nhân viên làm công trả lời, dù sao hần là cha mẹ áo cơm của nàng.

Hần nghe xong ngần ngừ, đưa tay sờ sờ vào đầu nàng, tựa như vuốt ve một đứa nhỏ. “Không cần khách khí, người là phu nhân của ta.”

Nàng nghe xong càng ngây ngốc, cho tới

bây giờ không có nghe hần nói qua “phu nhân” Hai chữ này, như thế nào

lại cảm giác than thuộc như vậy? Nàng còn chưa có lấy lại tinh thần, hần cầm một phần thiệp mời đưa qua nàng. “Người không phải có bằng Pháp Văn sao? Giúp ta phiên dịch một chút, đánh ra rồi đưa tới cho ta xem.”

“Ta thật lâu đã không đụng đến Pháp Văn.....” Thủ hạ nhân tài của hần đồng đúc, sao lại dùng nàng?

“Không sao, chỉ rõ ý tứ là tốt rồi, lên

mạng tra tự điển cũng được, ngày mai lại giao cho ta đi.” Hần thực

“Thiện người am hiểu ý” nói.

Còn nói cái gì nàng là phu nhân của

hần, rõ ràng là nhiều có nhiều than phận, đầy đủ để hần lợi dụng a! Nàng trong lòng âm thầm oán giận, bất quá vẫn là ngoan ngoãn nhận lấy, nếu muốn ở lại trong văn phòng này, có chút việc làm cũng tốt, hay đây là

“Thiện người am hiểu ý” của hần?

Hai người liền như vậy bắt đầu kiếp

sống làm công, Kha Khải Đường thỉnh thoảng muốn tiếp điện thoại, gặp gỡ

nhân viên, ý tứ không có chút lảng tránh nàng, những người khác âm thầm

kinh ngạc rất nhiều người cũng không dám nửa câu nhiều lời, ngược lại

muốn suy nghĩ làm sao có thể lấy lòng vị phu nhân “Buông rèm chấp chính” này.

Thời gian nghỉ trưa, Liêu Vĩ Kiều thay

hai vị trưởng quan chuẩn bị đồ uống tiện lợi ,xong xuôi liền vội vã đi

ra, e sợ quấy rầy cho việc ước hội của vợ chồng nhà người ta.

Kha Khải Đường đứng lên đuổi than thế

một chút, sau đó hướng đến phu nhân đang ở bên nghiên cứu phiên dịch nội dung nói: “Ăn cơm trước, rồi làm sau.”

“Nha.” Nàng đã lâu rồi chưa làm qua văn kiện nào, tể bào nào nhất thời còn ngưng trệ, hy vọng bữa cơm trưa này

có thể làm cho nàng bỏ lại não một chút .

Hai người ngồi vào trên sô pha, vẫn theo như thói quen thường lui tới, nàng giống như tiểu nữ nhân Nhật Bản hầu

hạ hần dùng cơm, bất quá hần cũng sẽ nhắc nhở nàng nói:“Chính ngươi cũng ăn.” Lí Thần Du không phải đứa ngốc, mọi cử

chỉ hành động của trượng phu đều có nhiều điểm khả nghi, lúc trước hần

ba ngày thì đã có hai ngày sẽ không trở về nhà, hiện tại bỗng nhiên đứng lên sẵn sàng. Hay là hần ở bên ngoài bao vợ lẽ, lòng vì có áy náy cho

nên cố ý bồi thường nàng? Vạn nhất ngày nào đó bên thứ ba tới nhà tìm

gặp nàng nên làm như thế nào cho phải đây? Là phu nhân cả cùng là mẹ của hai đứa nhỏ, nàng hần là nên dùng cảm báo vệ gia đình chính mình, hay

là nghe lời an bài của kim chủ đây? Ai, này nam nhân thực làm cho nàng

phiền toái.

Vợ chồng cả hai đều có tâm sự bất đồng, hần bỗng nhiên nhắc nhở nói:“Nếu ngươi có việc muốn làm, tùy thời có thể xin phép.”

“Ân. Không bằng ta đi làm một ngày, nghỉ ngơi một ngày?”

“Có thể.” Hần cũng không nghĩ sẽ đem

nàng hằng ngày, chỉ hy vọng sẽ được ở chung nhiều thêm một chút mà

thôi.“Đúng rồi, ăn cơm xong phải vào hộp, ngươi cũng cùng ta đến.”

“Nhưng là ta nghe không hiểu.”

“Không quan hệ, ngươi theo giúp ta thì tốt rồi.”

Di, này chẳng lẽ là ý tứ “Làm nũng”

trong truyền thuyết sao? Nàng vì ý nghĩ của chính mình mà cảm thấy buồn

cười, Kha Khai Đường nam nhân như băng sơn này có lẽ nào lại làm nũng?

Đang lúc nàng âm thầm phỏng đoán, hần bắt đầu đặt câu hỏi:“Ngươi thích ăn đồ ăn gì? Có không muốn ăn cái gì đó hay không?”

“Ách. Ta không dám ăn cay, tràng vị không được tốt lắm, cái khác đều được, ta không kiêng ăn lắm.”

Hần vừa nghe liền nhíu mày:“Tràng vị không tốt, có định kỳ làm kiểm tra hay không?”

“Đương nhiên, hàng năm ta đều có làm

kiểm tra, ta già đi nhưng về sau vẫn còn cần ta chăm sóc con cái.” Nàng

chú trọng thân thể của chính mình, bởi vì nàng muốn chiếu cố người nhà

thật tốt, tự nhiên muốn khỏe mạnh trường thọ.

“Ngươi nghĩ đến nhiều đến như vậy sao?” Hần phát giác tâm tư trách nhiệm của nàng không phải bình thường , nữ

nhân này bề ngoài nhỏ nhắn mềm mại, kỳ thật phi thường kiên cường a.

“Đúng vậy, ca của ta trước kia đều bảo

ta là tiểu lão sư, tiểu thư ký, làm cái gì đều phải kế hoạch thật tốt

,ngoài ra một chút cũng không có đáng yêu.” Nhớ tới những chuyện trước

đây khoe miệng của nàng dương lên, có đôi khi nàng cảm thấy chính mình

giống tỷ tỷ, ca ca nàng ngược lại giống đệ đệ hi. .

Khó có được lúc cùng nàng đàm tiếu

thoải mái như thế, hắn chỉ cảm thấy một màn trước mắt thật sự chói mắt, ngoài ra còn có điểm tâm hơi nhói đau. Trên bả vai nhỏ nhỏ của nàng thật sự nhận quá nhiều áp lực, hai mươi tám năm qua có ai có thể đưa bờ vai để cho nàng dựa vào? Nếu có khả năng, hắn nghĩ thật muốn nhìn nàng mãi “Đáng yêu” như thế kia, có thể như một đứa nhỏ mà nương tựa vào bên vai hắn.

Lí Thần Du phát hiện hình như ánh mắt trượng phu không đúng lắm, hắn cứ nhìn chăm chăm nàng như là muốn ăn nàng, hại nàng phải cúi đầu ăn cơm thật nhanh. Nàng chả khác gì một bộ dân chạy nạn ăn vội ăn vàng cho hết, chỉ hy vọng hắn sẽ không có “Khẩu vị” quái gở gì, không phải nàng chán ghét cùng hắn làm chuyện đó, chỉ là nàng thật chán ghét phải dùng thứ mà người khác đã dùng qua, cho dù không thương yêu gì nhau nhưng cũng vẫn thấy chán ghét.

Hôn nhân thật sự là một loại quan hệ phức tạp, rút giây động rừng, nàng không có khả năng nói đi là đi, ở lại nhưng cũng gặp phải vấn đề nạn giải, tuy nói nhân sinh quan của nàng là nhẫn nhục chịu đựng, thích ứng trong mọi tình cảnh, nhưng nàng muốn thừa nhận không khỏi không phục.....

Sau giữa trưa, tại phòng họp.

Kha Khải Đường nhìn ra được sự kinh ngạc của bọn thuộc hạ, nhưng hắn vẫn kiên trì quyết định của chính mình, chính là nắm lấy cả bả vai thê tử để nàng ngồi vào vị trí thường tọa của chính mình, làm cho nàng có thể cùng hắn sống vai mà ngồi, bọn họ là ngang hàng.

“Có thể bắt đầu.”

“Tốt, chúng ta trước hết mời lưu quản lý báo cáo.” Liêu Vĩ Kiều thân là thư ký chủ tịch, hướng đến chủ trì phụ trách hội nghị.

Các cấp chủ quản từng người lên báo

cáo, tiếp theo lại là đề nghị, lại là biện luận, lại là kết án. Lí Thần

Du tất cả đều nghe không hiểu, đành phải lấy một tờ giấy trắng mà viết

này nọ, viết xong danh sách mua sắm cùng các hạng mục công việc chờ làm, sau đó thật sự không biết viết gì nữa nên đành vẽ một cái mặt người.

Trước đây nàng thực yêu thích vẽ mấy tranh về vương tử, công chúa, tất

cả đều là do ảnh hưởng của phim hoạt hình hoặc phim nhựa.

Kha Khải Đường khoe mắt thoáng nhìn,

phát hiện thê tử thế nhưng lúc này lại đang vẽ một khuôn mặt nhỏ nhỏ,

trên mặt có một ánh mắt thật to, ánh mắt thật to trên một khuôn mặt nhỏ

nhỏ sao.....

Hắn thiếu chút nữa nhin không được phát ra tiếng cười, trong lòng mềm dịu hắn, sau đó thân thủ nắm lấy tay trái của nàng để vào trong lòng bàn tay của chính mình mà vuốt ve. Xúc cảm

vì sự tiếp xúc kia không ngờ lại phóng tới thứ đang ở bên dưới khóa kéo

quần của hắn, thật không biết nàng sẽ có phản ứng gì? Hắn hơn mười ngày

chưa ăn nằng, chẳng lẽ nằng một chút cũng không nghĩ tới sao?

Những người khác thấy một màn như vậy,

đều hít lấy một hơi thật sâu. Kha chủ tịch vốn là có tiếng “Mặt bộ cơ

bấp tê liệt”, cá tính thâm trầm khó có thể xem xét, hôm nay cư nhiên lại bất gập ngài ấy đang mỉm cười, còn cầm lấy tay phu nhân mà thương thức, một bộ “Sắc lang”, làm cho người khác thật là được mở rộng tầm mắt a!!!

Lí Thần Du vừa thẹn lại quẫn, nhẹ nhàng dung lực muốn thu hồi tay lại nhưng trượng phu nằng lại không chịu, trừ bỏ tiếp tục ở trên lòng bàn tay nằng xoa vòng, còn cúi đầu tiến đến bên tai nằng nói: “Người họa đồ thực đáng yêu.”

Bị hấn nhìn đến tác phẩm ngây thơ như

thế, nằng quả muốn một đầu đánh vào bàn một cái, đã thấy trên mặt hấn

hiện lên vẻ tươi cười sùng nịch, làm cho nằng trong khoảng thời gian

ngắn rất bị mê hoặc, hấn như thế nào lại dùng loại vẻ mặt này nhìn nằng

chứ?

Sau khi không khí quý dị tại hội nghị

kết thúc, Kha Khải Đường đem tác phẩm của thê tử thu vào tập văn kiện

của hấn, cầm tay nằng rời đi hội trường, lưu lại một đàn người cấp dưới trợn mắt há hốc mồm

“Trả lại cho ta đi.” Nằng thấp giọng khấn cầu, bức vẽ trẻ con đó sao có thể nào để ở trong tay hấn?

“Nếu họa là ta với người, ta vốn nên bảo quản có cái gì không đúng?”

“Đó là vương tử cùng công chúa!” Hoàn toàn không phải về bọn họ đôi vợ chồng vốn đang bất hoà.

“Chúng ta không phải vương tử cùng công chúa sao? Thế thì là quốc vương cùng vương hậu?”

“Ách. Đúng vậy.” Ở dưới mái hiên người khác, không thể không cúi đầu, chủ nợ nói gì chính là cái đấy.

Xuyên qua hành lang đến văn phòng, hấn

mở cửa ra đem nằng tiến vào, đóng cửa lại đem nằng kéo vào trong lòng,

cúi đầu nói thanh: “Ta thật cao hứng.”

Cao hứng cái gì? Vừa rồi hội nghị có

thu hoạch được gì sao? Nằng ngẩng đầu muốn đặt câu hỏi, còn không có

tới kịp mở miệng, đã để cho hấn nuốt hết thanh âm.

Trước kia của hấn hôn luôn tham lam mà

gấp gáp, một ngụm có thể ăn hết khí thế của nằng, hôm nay không biết tại sao lại sửa lại tính tình, từng giọt từng giọt tình tế mà liếm nhẹ

nằng. Cho dù xâm nhập nhấp nháp cũng là không nhanh không chậm, giống

nhau gió xuân phân tán phả nhẹ vào mặt, bình thường thoải mái, làm cho

nằng nhắm lại hai mắt không ngừng say mê trong đó.

Kha Khải Đường phát giác thê tử hai

chân như nhũn ra, rõ ràng ôm lấy nằng ngồi vào trên sô pha, hấn cũng

không ý đồ mới có ăn là sẽ ăn no, hấn chính là muốn hảo hảo hôn nằng. Có khi tâm linh trao đổi quan trọng hơn kết hợp thân thể, hấn quyết định

sẽ nghe theo đề nghị của Liêu thư ký từ từ áp dụng.

Sau khi buông tha đôi môi đỏ mọng đang

không ngừng thờ đốc nàng, hắn chuyển hướng đến cái trán của nàng, khước
mắt cùng hai má, hạ xuống rất nhiều nụ hôn ôn nhu dày đặc.

Lí Thần Du thật sự muốn hôn mê, trừ bỏ

khoái cảm tê dại còn có một loại đau đớn kích thích, như vậy Kha Khải

Đường bảo nàng làm sao có thể kháng cự chứ? Kỳ thật nàng không phải

không vì hắn mà động tâm, nhưng đã trải qua một đoạn tình yêu đã hao tổn hết giấc mộng tòi thiếu nữ của nàng, hơn nữa cuộc hôn nhân bản chất
chính là một cuộc mua bán, nàng đối với trượng phu cảm giác cũng từ đó
liền biến thành trách nhiệm.

“Buổi tối ta có một cuộc xã giao, ta

cho lái xe trước đưa người về nhà.” Hắn không nghĩ ngày đầu tiên liền

đem nàng một chết, còn nhiều thời gian, huống hồ nàng là nữ nhân đáng

trân trọng như vậy, hắn cũng luyến tiếc cướp đoạt đi quyền lợi làm mẫu

thân của nàng. Về sau hắn sẽ tận lực về nhà sớm một chút, cũng có thể

cùng lão bà, và các con ở chung với nhau.

Là xã giao như thế nào? Có nữ nhân tiếp khách sao? Nàng muốn hỏi lại không dám hỏi, tâm có một chút ảm áp bỗng

nhien lại trở thành lạnh lẽo.

“Ta sẽ sớm một chút mà về nhà.” Hắn đối nàng cũng đối chính mình nói.

“Không quan hệ, công tác của người là trọng yếu.”

“Người không muốn ta về nhà sớm một

chút sao?” Vì sao nàng đối hắn cũng không yêu cầu cũng không trách cứ,

là vì một chút cũng không để ý sao?

“Đương nhiên không phải.” Nàng thông cảm tình cảnh của hắn cũng không đúng sao? Vì sao hắn còn muốn xé mọi chuyện ra ?

Hắn thờ dài, buông nàng ra rồi đứng lên. “Người đi về trước đi, ta còn có việc.”

“Hào.” Nàng chạy nhanh đóng bút ký cùng máy tính, cất vào túi sau đó liền đi ra ngoài.

Lúc nàng đi tới cửa, nhin không được

quay đầu nhìn thoáng qua, cái nam nhân kia đứng ở phía trước cửa sổ chăm chú nhìn ra bên ngoài, trong ánh mắt mang theo điểm mờ mịt, thậm chí có
thể nói là. Yếu ớt ? Tuy đã cùng nằm chung trên một chiếc giường năm

năm, nàng vẫn không hiểu hắn, tương lai hai mươi năm, ba mươi năm cũng

sẽ như vậy sao? Không biết như thế nào, nhưng nàng lúc này lại cảm thấy

bi thương thay hai người bọn họ.

Lí Thần Du tự nhận là người có thể

thích ứng mọi hoàn cảnh, rất nhanh mà hình thành thói quen ở nơi sinh

sống mới, chỉ cần có một chút thời gian là được. Trước kia nàng không

biết trọng phụ làm những việc gì, hiện tại cơ bản có khái niệm, cũng có thể giúp hân phiên dịch một ít văn kiện, ngẫu nhiên còn có thể có lúc vợ chồng đồng tâm

Kha Khải Đường đầu tiên là sửa tác

phong ngày xưa, mỗi ngày đều ở nhà ăn bữa sáng cùng bữa tối, cũng sẽ đến phòng các con nhìn qua. Tuy rằng còn chưa tới mức cùng nhau chơi đùa, lời nói trong lúc đó đã nhẹ nhàng đi rất nhiều, quả nhiên cảm tình đều là từ việc ở chung cùng nhau mà bồi dưỡng, thân tình như thế, tình yêu hân là cũng là sẽ có.

Hôm nay thời gian nghỉ trưa, vợ chồng

bọn họ ngồi ở trên sofa, vừa ăn cơm vừa một bên thảo luận công tác,

cảm giác tựa như hợp tác sự nghiệp.

Tiếng chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên, Kha Khải Đường hơi hơi nhăn mi lại, trừ phi sự kiện trọng đại, thư ký sẽ không ở thời gian nghỉ trưa mà quấy rầy hân.

Tiếp điện thoại, nghe xong Liêu Vi Kiều giải thích, mặt mày của hân nhăn càng sâu. “Hảo, để cho nàng đi lên.”

“Có khách đến?” Lí Thần Du ngẩng đầu hỏi.

“Là mẹ ta.” Kha Khải Đường đối mẫu thân không có hảo cảm cũng không có ác cảm, nói ngắn gọn chính là vô cảm

lười tiếp xúc mà thôi, dù sao hân bảy tuổi liền xuất ngoại học hành, mẫu tử trong lúc đó có thể có bao nhiêu cảm tình?

Vừa nghe mẹ chồng đến Lí Thần Du nhảy

dựng lên nói: “Ta đi pha hồ trà, không biết mẹ ăn cơm chưa? Trong tủ lạnh còn có hoa quả cùng bánh ngọt, mẹ có thể thích ăn hay không?”

“Pha trà thì tốt rồi, không cần lo lắng chiêu đãi.” Hân vỗ vỗ bả vai của nàng nói.

Nàng đương nhiên không thuận theo, vẫn

là chuẩn bị trà bánh mới có thể an tâm, khi Khổng Lệnh Ngọc xuất hiện,

một thân trang phục cao cấp làm cho người ta hai mắt sáng ngời.

“Mẹ, người đã đến rồi.” Lí Thần Du mỉm cười tiếp đón. “Bên này mời ngồi, thỉnh uống trà.”

“Mẹ.” Kha Khải Đường chính là gạt đầu, vô tình ngồi vào sofa, tự tại đánh chữ ở máy tính trước mặt.

Khổng Lệnh Ngọc sớm biết tính tình của

đứa con này, cũng không đi quấy hân, ngồi vào bên cạnh con dâu nói: “Ta

nghe Liêu thư ký nói người gần đây thường đến công ty, ta còn không thể

tin được nguyên lai người cùng Khải Đường dính nhau như vậy!”

“Không có, con chỉ là tới bồi hân thôi

.” Lí Thần Du cũng không hiểu trọng phụ rốt cuộc có ý tứ gì, nhưng nàng nào có thể không nghe lời hân?

“Gặp các người cảm tình tốt như vậy, ta thực vui vẻ.” Khổng Lệnh Ngọc xem con dâu thẹn thùng cúi đầu, cũng

không lại nói chuyện nhiều. “Tóc người đã dài đi một chút, cũng chưa đi

cắt sao.”

“Gần nhất bận quá, không thời gian

đâu.” Lí Thần Du âm thầm cảm tạ bà bà chuyển đề tài, lập tức phát huy

bản lĩnh nữ nhân khen tặng lẫn nhau. “Mẹ đôi giày này của người là mua ở nơi nào? Là người nào chỉ vậy?”

“Ta mới từ Italy trở về, ở trong một nhà cửa hiệu lâu đời mà mua, ta còn mua cho người một cái người xem có thích hay không?”

Không Lệnh Ngọc theo mua sắm trong túi xuất ra một cái đôi giày màu bạc, Lí Thần Du lập tức kinh hô: “Thật khá!”

Cái gì giấy, bao bao, Kha Khải Đường

lười nghe đại sự của nữ nhân này, rõ ràng chủ động cầu đi. “Các người tán gẫu, ta đi tham gia tiệc hội.”

“Hào, người từ từ đi.” Không Lệnh Ngọc đương nhiên cũng không lưu hấn lại, cùng hấn cũng không có gì mà nói? Bà cứ lưỡng lự ở lại văn phòng, hàn huyên chút về đề tài du lịch mới cuối cùng Không Lệnh Ngọc mới quan tâm

hỏi: “Nhìn người khí sắc rất tốt, gần đây ở cùng Khải Đường có phải rất khá không?”

“Cũng bình thường như vậy, đều lão phu thê rồi.” Lí Thần Du nhún nhún vai nói.

“Cảm tình phải từ từ bồi đắp không

giống như kinh doanh, đừng giống như ta mất đi rồi mới cảm thấy tiếc nuối.” Không Lệnh Ngọc lấy ngữ khí người từng trải nói.

“Mẹ, kỳ thật con.....”

Xem con dâu muốn nói lại thôi, Không

Lệnh Ngọc có loại dự cảm không tốt. “Có chuyện gì liền nói với mẹ, đừng sợ mẹ luôn đứng ở bên con.”

“Con chỉ là hoài nghi mà thôi, còn

không dám xác định thời gian trước Khải Đường thường xuyên không trở về

nhà..... Ta lo lắng hấn ở bên ngoài có nữ nhân, mẹ có phương tiện thì giúp

con điều tra một chút được không?” hành động của nàng toàn ở trong mắt

trượng phu, nàng cũng không lá gan tiêu tiền đi tìm tin tức về hấn.

“Khải Đường làm sao có thể có cặp người ở ngoài được? Đừng nghĩ vậy.” Không Lệnh Ngọc ngửa đầu cười ha ha, hoàn toàn mất đi phong độ của một vị phu Nhân.

“Mẹ người không biết đó thôi đoạn thời

gian kia hấn thường xuyên uống rượu, ba ngày thì hai ngày không trở về

nhà, hơn nữa đến bây giờ đã gần một tháng..... Không cùng con cái kia.....” Lí Thần Du thật sự là không có biện pháp, đành phải nói ra chuyện riêng tư đó. Nàng không nghĩ mình sẽ trở thành người biết được sự thật cuối

cùng, biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng, nếu nhất định phải ly hôn ít nhất nàng muốn có chuẩn bị tâm lý trước.

“Nga? Nghiêm trọng như vậy?” Không Lệnh Ngọc nghe vậy trầm tư đứng lên, gật gật đầu đáp ứng con dâu. “Hào, ta sẽ cho con một cái công đạo.”

“Cám ơn mẹ, nếu tình huống thật sự thực nghiêm trọng, đến lúc đó con không biết được nên xử lý như thế nào.....”

“Trước đừng nghĩ nhiều quá nói không chừng chính là hiểu lầm.”

“Hy vọng là như thế.” Lí Thần Du không

đám kỳ vọng nhiều lắm, từ biến cố năm năm trước của nhà nàng ,nàng đã

không còn có thể hữu có thái độ lạc quan như trước nữa.

“Khải Đường ,đứa nhỏ này rất đầu gối,

ngươi muốn chủ động cùng hắn bồi dưỡng cảm tình thì phải bắt lấy tâm của hắn như vậy sẽ không sợ hắn chạy mất .”

“Đây là kinh nghiệm của mẹ sao?”

Khổng Lệnh Ngọc vuốt ve mi tâm chính

mình một chút, hiền lành trong mắt mang theo một chút lòng chua xót.“Ta

cùng hắn ,ba ba Khải Đường năm đó yêu đến chết đi sống lại, phải dùng

đến cách mạng đối với hai bên gia đình mới có thể kết hôn, đáng tiếc yêu nhau dễ dàng nhưng không giống như ở chung, cuối cùng vẫn là tan. Ngươi cùng Khải Đường có thể cùng ở chung lâu như vậy, vì sao không thể hảo

hảo yêu nhau? Ta đối với các ngươi rất tin tưởng, ngươi cũng nên vì

chính mình mà cùng hắn tin tưởng.”

“Cám ơn mẹ,con sẽ cố gắng.....” Lí Thần Du chỉ có thể cười khổ, ở chung với nhau thì nhất định có thể yêu nhau

sao? Bọn họ trình tự hạnh phúc tựa hồ điên đảo hết rồi.

Bình tĩnh mà xem xét, nàng tin tưởng

Kha Khải Đường là nam nhân tốt, tuy rằng hắn có chút tiểu khuyết điểm,

như là bá đạo, lạnh lùng, đã muốn làm thì không muốn đợi, nhưng hắn dù

sao cũng không có ngược đãi nàng, ít nhất ở phương diện này còn rất tin

cậy, chỉ cần hắn không có người ở bên ngoài, nàng nguyện ý nghe lời của

mẹ chồng, cùng cho nhau một cơ hội, có lẽ lúc nào đó có thể quay lại yêu đương chủ nợ.....

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Kha Khải Đường rất ít khi cùng mẫu thân nói chuyện tâm sự , cả hai đều có sự nghiệp muốn làm, gặp mặt cũng liền chào nhau một hai tiếng,sự thân mật giữa hai người cùng người đi đường

qua lại không sai biệt lắm.

Bởi vậy, khi hắn dừng xe lại trên đường ngồi ở trong xe nghe lời của mẫu thân thông cáo lời đầu lại hỏi hắn:“Có phải con có người phụ nữ ở ngoài hay không?” Lâm hắn có bao nhiêu kinh

ngạc.

“Đương nhiên không có!” Hắn âm thầm may mắn hôm nay do thê tử xin nghỉ ngơi một ngày, vạn nhất bị nàng nghe

được sẽ không tốt lắm.

Khổng Lệnh Ngọc một bộ thần bí hề hề mở miệng:“Trăm ngàn đừng nói cho lão bà ngươi biết , kỳ thật chính là nàng nói cho ta biết, nói ngươi thời gian

trước ăn chơi đàng điếm không có

trở về nhà, làm cho nàng sợ tới mức trong lòng đã có bóng ma.”

“Nàng nói cho người biết ?” Đây khá

ngghiêm trọng nha, hẳn thật không thể nào biết được thê tử hẳn lại nghĩ

loại chuyện này? Khó trách gần đây bọn họ sớm chiều ở chung mà lại như

cách một tảng băng mỏng , nàng có phải vẫn thường nghĩ là hẳn trở thành

người bắt cá hai tay hay là “Sói lang” hay không?

“Nàng muốn ta giúp nàng điều tra người, nhưng mà ta tìm người tra xét nửa ngày cũng không có chút manh mối nào , nên uốn rõ ràng thì phải trực tiếp tới hỏi người.”

“Người trước tiên đáng lẽ ra là nên hỏi ta.” Chính mình mẫu thân cư nhiên tìm người điều tra chính mình, Kha

Khải Đường thiếu chút phát nổi nóng .

“Hừ! Ai biết nam nhân các người khi nào nói thật, khi nào nói dối chứ? Cho dù là người con của chính ta thì

cũng không thể tin được.” Không Lệnh Ngọc cô ý nghiêng răng nghiêng lợi

nói, kỳ thật đối với đứa con này vẫn là có phần tin tưởng. Tiểu tử này

chính là một cây ngay đứng thẳng, lúc trước sau khi cùng con dâu thân

cận, đã không còn có mấy truyện phiền toái tới của tìm nữa , một lòng

muốn đem con dâu cưới vào nhà, hôm sau tuy rằng biểu hiện có câu nệ một

chút, cũng chưa từng phát hiện ra có ý đồ ngoại tình gì.

Kha Khải Đường âm thầm thở dài, mẫu thân không phải người dễ ứng phó. “Ta thật sự không có, ta sẽ cùng Thân Du nói cho rõ ràng”

“Đừng nói là ta nói nha, bằng không về sau nàng có bí mật gì cũng không nói cho ta biết.”

“Đã biết.” Hẳn cũng hiểu được, nếu là

làm cho thê tử mất đi tin tưởng đối với đồng minh, chỉ sợ hẳn về sau sẽ

không còn biết được chuyện gì nữa.

Tắt di động, hẳn làm vài cái hít sâu,

thử điều chỉnh cảm xúc chính mình, rất nhanh sẽ về nhà, hẳn phải bình

tĩnh đối mặt thê tử cùng các con, mặc kệ như thế nào, cha mẹ không nên

tranh chấp ở trước mặt các con, cái loại thống khổ này chính hẳn trước

đây đã chịu đủ rồi .

“Chủ tịch, về nhà.”

Thanh âm của Lái xe đánh thức thần trí mơ hồ của hẳn, vì thế hẳn gật gật đầu nói:“Àn, ngày mai gặp.”

Vào cửa, lại ngoài ý muốn không thấy

thê tử tới đón tiếp, chẳng lẽ nàng còn chưa về nhà? Điều này sao có thể? Sau kết hôn nàng mỗi ngày đều chờ hẳn về nhà, bất chấp mưa gió, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện?

Hẳn còn không có tới kịp đặt câu hỏi,

người hầu đã chủ động báo cáo trước:“Phu nhân phát sốt, buổi chiều đã đi bệnh viện khám, sau khi trở về liền ngủ thẳng đến hiện tại.”

“Chuyện này phát sinh từ khi nào? Như

thế nào lại không có ai nói cho ta biết?” Kha Khải Đường vừa nghe cả người đều choáng váng, trong ấn tượng của hắn thê tử trừ bỏ lúc mang thai cùng sinh sản chưa bao giờ phải vào bệnh viện, hôm nay cư nhiên bệnh đến mức phải vào đó khám có phải là do hắn gây áp lực quá lớn với nàng hay không?

Người hầu có điểm ủy khuất cúi đầu. “Là phu nhân yêu cầu không được nói cho tiên sinh.”

“Được rồi, trước hết là như vậy.” Kha

Khải Đường bước nhanh đi vào phòng khách, chỉ thấy các con hướng hắn chạy tới, gần đây quan hệ cha con hắn tăng lên không ít.

Kha Hoàng Kiệt cướp việc báo cáo. “Mẹ sinh bệnh !”

“Đúng vậy, mẹ sinh bệnh, đang ngủ!” Kha Nhượng Lan cũng thiếu cùn thông báo .

“Ta đã biết, chúng ta cùng đi xem mẹ, bắt quả cha các con ;im lặng, không thể ăm ỹ đến mẹ, biết không?”

“Biết!” Tiểu huynh muội cùng nhau gật đầu đáp ứng.

Kha Khải Đường dắt con trai cùng con

gái ba người lẳng lặng đi vào phòng ngủ, chỉ thấy Lí Thần Du nằm ở trên

giường, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt, bộ dáng kia thật có bao

hiếu yếu ớt Kha Khải Đường tâm giống như bị ai đó thật sâu đâm một đao.

“Mẹ.....” Kha Nhượng Lan dù sao tuổi còn nhỏ, lần đầu tiên xem mẫu thân bệnh nặng như thế, nước mắt liền trực tiếp rớt xuống dưới.

Kha Khải Đường ngồi xổm xuống sờ sờ mặt nữ nhi. “Mẹ hiện tại trong người không thoải mái, cần nghỉ ngơi, người

cùng ca ca đi ăn cơm trước, sau đó đánh răng rửa mặt, phải nghe lời bảo

mẫu không thể ăm ỹ đến mẹ, được không?”

“Dạ!” Kha Nhượng Lan đương nhiên nghe lời, lúc này nàng thực nguyện ý làm một bé ngoan.

Kha Hoàng Kiệt kéo tay em, giống như nam tử hán nói: “Ba, con sẽ chiều cô cho em, ba phải chiều cô tốt cho mẹ.”

“Người thực ngoan.” Kha Khải Đường ít khi tin tưởng con chính mình lại có trí tuệ như thế, là vì đứa nhỏ được mẹ giáo dục tốt ư.

Tiểu huynh muội lại một lần nữa nhìn

qua mẫu thân, ngoan ngoãn xoay người rời đi, hy vọng thời điểm buổi sáng ngày mai tỉnh lại, mẫu thân có thể giống như bình thường khuyên rằng

hai đứa không thể kiêng ăn, không thể lãng phí.

Kha Khải Đường lặng lẽ đóng cửa phòng,

đi đến bên giường ngồi xuống, nhẹ nhàng đặt vào dung nhan thê tử, vẫn

là khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp kia, hiện tại lại chịu tật bệnh dày vò,

độ ẩm so với trong lòng bàn tay hắn cao hơn một chút, đột nhiên xoang

mũi hắn một trận nóng, có loại xúc động muốn khóc.

Cho dù nàng không thương hắn, chỉ cần nàng thật khỏe ,sống cùng hắn và các con, cái khác kỳ thật không còn quan trọng nữa.

Nhưng chờ nàng hết bệnh rồi, hấn khả

năng vẫn là tham lam muốn nhiều hơn một chút nữa, nhân tâm thật sự là
cái thùng không đáy a.

Có lẽ là cảm nhận được tầm mắt nóng cháy của trượng phu, Lí Thần Du chậm rãi mở mắt ra, tiếng nói khàn khàn nói: “Ngươi đã về.....”

Hấn cầm bàn tay nhỏ bé của nàng, vì

khăn trương mà goings hơi run run. “Muốn ăn gì không ? Hay muốn uống
nước? Đã uống thuốc chưa? Làm sao không thoải mái ah? Ta lấy nước lau
giúp ngươi? Muốn gì ngươi cứ việc nói!”

Liên tiếp vấn đề làm cho nàng nhất thời tiêu hóa không được, trừng mắt nhìn mới nói: “Ta đã uống thuốc rồi đừng lo.”

Hoàng Kiệt cùng Nhược Lan có bảo mẫu

chiếu cố, ngày mai ta nghỉ ngơi cùng ngươi, ngươi hảo hảo dưỡng bệnh,

cái gì cũng không ;cần lo lắng.” Còn có hấn còn có chuyện đang muốn nói

thật rõ cho nàng hiểu nhưng hiện tại tựa hồ không phải là thời cơ thích

hợp.

“Không cần phiền toái, ngươi vẫn là nên đi làm đi.....”

“Ngươi là lão bà của ta!”

“Nha.” Hấn không phải lần đầu tiên nói như vậy, trừ bỏ nàng đối hấn có nghĩa vụ ,hấn đối nàng khả năng cũng có trách nhiệm đi.

Hấn cố gắng không chế cảm xúc nhất thời, miễn cưỡng chính mình tỉnh táo lại. “Đến, uống nước.”

Nàng cũng không có suy yếu đến mức

không cảm được cái chén, nhưng hấn chính là phi thường thận trọng làm

cho nàng dựa vào ở trong lòng hấn, từ từ hấn bưng cái chén chậm rãi giúp nàng uống nước. “Cảm ơn.” Nàng khách khí nói.

“Khó chịu sao? Ta giúp ngươi lau người.” Hấn buông cái ly, lấy tay gạt đi lọn tóc ẩm ướt dính trên trán nàng.

“Không cần.....” Nàng thiếu chút nữa còn

nói không cần phiền toái, nhìn biểu tình hấn không đúng liền nhanh chóng sửa miệng: “Àn, cũng tốt, ta nghĩ muốn lau qua cái mặt.”

Kha Khai Đường sắc mặt lúc này mới từ

âm độ chuyển lên, vào phòng tắm lấy khăn mặt cùng nước ấm đến, lại tìm

đến đây một lọ cồn để dùng, bắt đầu thay thế từ chà lau thân thể, thật

cẩn thận giống như là đang lau chùi bình hoa bằng thủy tinh, chỉ cần

dùng chút sức chạm vào sẽ vỡ.

Lí Thần Du nghĩ rằng đều đã làm vợ

chồng lâu như vậy, cũng không gì để thẹn thùng, chính là nàng vụn vụn

không nghĩ tới, nàng bị cảm mạo lại làm hấn cẩn thận ;như thế, rất giống hầu hạ lão Phật gia, e sợ cho một chút sai lầm sẽ bị mất mạng vậy .

Có lẽ ở trong lòng hấn, nàng không chỉ

là một người thê tử, không chỉ là một phần nghĩa vụ, còn có một loại ý

nghĩa đặc biệt gì đó? Trước kia nàng chưa từng tự mình hỏi loại vấn đề

này, vì sao hiện tại lại hiện lên ở trong lòng?

“Thần Du, ngươi cảm thấy khá hơn chút nào không?” Hấn đã thay nàng lau qua toàn thân, cầm lấy áo ngủ khô mát giúp cho nàng thay.

“Àn, cảm ơn.”

Hấn không đáp lời, cười cười, rồi lên

giường đem nàng ôm vào trong lòng, nàng nhất thời liền cứng ngắc, nàng

đã sinh bệnh hấn còn không trốn xa một chút a?

“Ta sẽ lấy bệnh cho ngươi.” loại, cảm mạo này cũng không tính bệnh nặng, nhưng một khi nhiễm cũng rất phiền toái.

Hấn vẫn là không hé răng, dùng hành động chứng minh ý mình, giúp nàng rồi cùng nhau nằm xuống.

Một đêm này, không có hôn môi cũng không có khiêu khích, chỉ có ầm ập làm bạn, cùng với sự quan tâm không cần nói gì.

Sáng sớm, Lí Thần Du đứng 6 giờ thức

dậy, trải qua một đêm tĩnh dưỡng, nàng cảm thấy chính mình tốt hơn

nhều, có thể rời giường làm việc, khó được một ngày nghỉ bệnh, nàng

khẩn cấp muốn khôi phục thật tốt vai trò làm mẹ, vai trò làm vợ .

Ai ngờ nàng vừa mở mắt, liền đã thấy

trượng phu ăn mặc chỉnh tề đứng ở bên giường, nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ

：“Tĩnh rồi ? Ngủ nhiều thêm chốc lát nữa đi,hay ngươi đói bụng sao? Ta

đem bữa sáng lấy vào cho ngươi ăn.”

“Ách.” Nam nhân thâm tình chân thành này là ai? đệ đệ hay anh em sinh đôi của Kha Khải Đường?

Kha Khải Đường lấy nhiệt kế đo ,ở nàng

bên vai xoa bóp một chút, nhìn xem con số nói:“Ba mươi tám độ, hay là

muốn nghỉ ngơi nhiều, ngươi có khí lực xuống giường không? Không bằng ta ôm ngươi đến phòng tắm?”

“Ta không thành vấn đề.” Trải qua một

phen quan sát, nàng bước đầu phán đoán hấn đúng là trượng phu nàng,

nhưng rất có khả năng bị quỷ nhập vào người bằng không làm sao giải

thích được tại sao hấn đột nhiên lại biến hóa như thế này ?

Vừa mới xuống giường, nàng liền thấy

một trận choáng váng đầu hoa mắt, quơ quơ lại bị một đôi tay cánh tay ôm lấy, Kha Khải Đường bình tĩnh thanh âm nói:“ không nghe lời như vậy, một chút cũng không ngoan.”

Ngữ khí của hấn. Đem nàng trở thành

tiểu hài tử hoặc như là con mèo nhỏ, con chó nhỏ vậy ? Nàng quả thực

muốn hoài nghi đó là một mộng, nhưng không xác định là mộng đẹp hay là

ác mộng.

Kha Khải Đường không biết nội tâm rồi

rắm của thê tử, đem nằng ôm vào phòng tắm, làm cho nằng dựa ngò vào ở

bồn tắm lớn bên cạnh, thay nằng lấy kem đánh răng, lại lấy khăn mặt thấm nước cho nằng, dặn dò nói: “Từ từ làm, không thoải mái liền kêu ta một tiếng.”

“Nha, được.” Nằng nói không nhiều im

lặng nhìn hấn may mắn hấn chỉ đứng một lát rồi xoay người rời đi, chừa

lại cho nằng chút riêng tư.

Mười phút sau, Lí Thần Du chậm rãi tiêu sái đi ra phòng tắm, chỉ thấy trên bàn có cái khay, một bát cháo để ăn

sáng, Kha Khải Đường nâng bát lên đang thổi cho nguội. “Hoàng Kiệt cùng

Nhược Lan còn đang ngủ, không cần lo lắng, bảo mẫu sẽ chiếu cố bọn nó,

cháo này đã hết nóng, nguội mau tới ăn đi.”

Nằng ngồi vào trên sofa, âm thầm kinh hãi cũng không dám hó hé câu gì, trước mắt cục diện quả thực giống như

mộng, hoàn toàn thoát ly sự thật.

“Cho dù không có khẩu vị cũng phải ăn

một chút, đến đây.” Hấn lấy thìa múc một thìa nhỏ muốn dứt cho nằng, này động tác làm cho nằng càng kinh hơn, hé miệng muốn nói câu lại bị ngăn

lại, đành phải ngoan ngoãn uống xong thìa cháo kia.

“Ta có thể chính mình ăn.” Nằng chính là cảm mạo, không phải tàn phế mà?

Hấn mỉm cười, chính là tiếp tục dứt,

chờ nằng ăn xong bữa sáng tình yêu này, cửa phòng bỗng nhiên bị mở ra,

Kha Hoàng Kiệt cùng Kha Nhược Lan mò đến cùng kêu lên nói: “Mẹ sớm nha!”

“Sớm.” Lí Thần Du muốn đi ôm các con, nhưng rất nhanh nghĩ như vậy không tốt lắm.

“Ba ba nói sợ lây bệnh, cho nên muốn bọn con đứng ở bên này.” Kha Hoàng Kiệt nói bộ dáng không cam nguyện.

“Àn, ba ba nói đúng, các người thực ngoan.”

“Mẹ cố lên!” Kha Nhược Lan nắm tiểu quyền đầu nói.

“Ta rất nhanh sẽ khỏe thôi.” Lí Thần Du mỉm cười gật đầu, nhìn hai cái bé xoay người rời đi, âm thầm cao hứng

chính mình dạy dỗ đứa nhỏ có hiểu biết như vậy.

Kha Khải Đường đem khay mang sang phòng ngoài, rất nhanh lại lấy gói thuốc cùng nước sôi đến. “Tới giờ uống thuốc rồi.”

“Cám ơn.” Nằng mất một chút mới có thể

thích ứng sự ôn nhu như vậy của hấn, chính là có sờ sờ qua khuôn mặt của hấn một chút, xác nhận hấn không phải người xa lạ lúc này mới yên tâm.

“Hôm nay người cứ chuyên tâm nghỉ ngơi, cái gì cũng không cần làm, nghe được không?” Lời dặn dò của hấn mà nghe qua cứ như là mệnh lệnh.

“Àn.....” Nằng quả thật cần nghỉ ngơi, trạng thái này làm nằng sợ tới mức không nhẹ. “Người thật sự không cần đi làm sao?”

“Mới một ngày mà thôi, công ty cũng không sập được.”

“Nhưng mà ta đã không có việc gì.....”

Lời từ chối khéo léo của nằng lần nữa làm cho hấn sắc mặt trầm xuống. “Để cho ta ở cùng người không tốt sao?”

“Tốt, đương nhiên tốt.” Nằng nào có lá gan dám nói không tốt chứ? Lấy đại cục làm trọng là thiên tính của nằng a.

Mây đen bên trong lại lộ ra ánh mặt

trời, hần nhẹ nhàng đem nạng ấn xuống giường, cẩn thận cái chân, lại ở trên cái trán của nàng mà hôn. “Ta ở ngay bên thư phòng, có việc gì thì bảo ta.”

Thư phòng cùng phòng ngủ gần kề nhau, tường ngăn cách chỉ có một cái cửa hần cố ý không đem cửa đóng lại, vì như vậy thê tử có động tĩnh gì đều có thể dễ dàng biết được.

Lí Thần Du từ sau khi lớn lên đã không còn nghĩ đến sẽ làm một nàng công chúa nữa nhưng hôm nay nàng nhưng thật sự rất giống một nàng công chúa, ba bữa đều là từ Kha Khải Đường bưng tới trước mặt, còn một ngum một ngum giúp nàng ăn, ôn nhu săn sóc bất khả tư nghị (không cho phản kháng)

Ăn ăn ngủ ngủ, hỗn loạn trong lúc đó, làm công chúa một ngày rất nhanh trôi qua, ban đêm, thời điểm nên ngủ nàng lại ngủ không được, lăn qua lộn lại lại sợ âm ỹ đến người bên gối, rõ ràng vụng trộm bò xuống giường, chui vào thư phòng đi xem sách cũng tốt.

Này gian thư phòng bình thường đều là Kha Khải Đường sử dụng, nhưng thời điểm chỉ khi hần không ở nhà, nàng cũng sẽ tiến vào xem sách, may mắn hần không phải là người keo kiệt, hiện tại giá sách có một nửa đều là sách của nàng.

Mở đèn bàn ra, nàng chọn một cuốn tiểu thuyết liền chìm vào trong đó, không biết qua bao lâu, một tiếng bước chân truyền đến, nàng ngẩng đầu nhìn đến trượng phu mặc áo ngủ, lập tức khép lại trang sách nói: “Thật có lỗi, đánh thức người?”

Kha Khải Đường lắc đầu, ngồi vào trên sô pha đối diện nàng “Không có gì, ta cũng không ngủ được, người khá hơn sao?”

“Ta tốt lắm, chính là ngủ nhiều quá, hiện tại không muốn ngủ.”

“Phải không?” Hần hơi vò đầu, đáng ra còn có chút buồn ngủ, biểu tình lại chuyển thành nghiêm túc. “Chúng ta đến đây nói chuyện.”

“Hảo.” Nói chuyện gì? Gặp ở ngoài, ly

hôn, quyền nuôi nấng tiểu hài tử? Nàng không khỏi lòng quặn chặt đứng

lên, mẹ chồng đáp ứng phải giúp nàng điều tra, bây giờ còn không chưa có hồi âm, nàng có thể nói là hoàn toàn vô tâm để ý chuẩn bị;

“Thời gian trước ta có vài ngày không về nhà, lại thường uống rượu, người khả năng hiểu làm một việc.”

Hiểu làm? Muốn tìm lấy cớ cũng tìm cho

tốt một chút đi, nàng trong lòng trào phúng tưởng tượng, nói không chừng hần đối của nàng chính là muốn bồi thường, nói không chừng hần từ lúc bên ngoài khắp nơi lưu tình, ai, bọn họ trong lúc đó như thế nào một

chút tin nhiệm đều không có? Làm vợ chồng làm được đến trình độ này cũng rất thật đáng buồn.

Nàng còn không có nghĩ đến nên như thế

nào đáp lại, hần tiếp tục thuyết minh:“Ta ở bên ngoài không có nữ nhân,

cho tới bây giờ đều không có.”

“Nha.” Nàng điểm cái đầu, hơi đáng trí.

Xem phản ứng bình thân của nàng, hần lại bởi vậy lo âu.“Ta nói thật sự, ngươi không tin ta?”

“Ta tin tưởng ngươi.” Chỉ cần hần không muốn ly hôn, mọi người đều rất khó xem, như vậy nàng nguyện ý tin tưởng hần.

Hần ngây người vài giây không dám tin hỏi:“Ngươi cũng chỉ có loại phản ứng này?”

“Ngươi muốn ta nói cái gì?”

“Ta muốn ngươi theo ta cãi nhau, ngươi

có thể đánh ta ,mắng ta, ép hỏi ta hành tung mỗi ngày, chính là không

cần không sao cả như vậy!” Hần bỗng nhiên đứng lên, hai tay vung ở không trung, cuối cùng vẫn là bắt lấy tóc chính mình, muốn làm thành một bộ

dạng suy sụp.;;;

“Ta không biết nên cãi nhau như thế

nào, thật có lỗi.” Chẳng lẽ nàng phải làm người đàn bà chanh chua hần

mới vui vẻ? Nàng hướng tới là chủ nghĩa hòa bình, cơ hồ đối với ai nói

chuyện cũng không lớn tiếng, ngay cả giáo huấn tiểu hài tử đều rất nhỏ

nhẹ răng dạy, trong khoảng thời gian ngắn thật sự rất khó làm theo như

những gì hần chờ đợi.

“Quên đi,coi như ta chưa nói , quên đi.” Hần ủ rũ, không hề nhiều lời bước về phía phòng ngủ.

Nhìn bóng dáng cô đơn kia, nàng đẩy

lòng chỉ có một tự oán vốn không phải đang tốt sao? Hần đem nàng chiếu

cổ như vậy, như thế nào mới nói mấy câu lại thời tiết thay đổi? chả lẽ

là bởi vì nàng không chịu cùng hần cãi nhau?

Nam nhân tâm trong tay ,ai có thể nắm

giữ được? Nàng quyết định cẩn thận suy nghĩ, làm một chuyện gì đều cần

có kế hoạch, nàng không hiểu hần vì sao không vui, nhưng tất yếu nàng

phải làm cho hần vui vẻ, trừ bỏ thân là trách nhiệm thê tử, hay không

cũng bởi vì nàng bắt đầu để ý.....;

Hôm sau Lí Thần Du khôi phục hình thức

hiền thê lương mẫu, sáng sớm so với trượng phu, trang điểm chỉnh tề,

đứng ở bên giường ân cần thăm hỏi:“Sớm, hôm nay muốn cùng ngươi đi làm

hay không?”

“Tùy ngươi.” Kha Khải Đường nhìn cũng không liếc nhìn nàng một cái, tự xuống giường.

Nàng dưới đáy lòng có một chút xem

thường, xem ra đại lão gia vẫn là mất hứng a. Bữa sáng trên bàn không

khí cũng không tệ lắm, Kha Khải Đường tuy rằng không muốn để ý tới thể

tử, nhưng đối con gái thật ra rất vui vẻ trò chuyện, so với trước kia bộ dáng không hề rằng hấn hiện tại đã trở thành một người cha tiêu chuẩn

;

Lí Thần Du ở trước cửa nhà tiền trưởng

phu, không muốn xung đột ngay trước mặt hấn, khả năng tăng thêm khoảng

cách càng nhiều, nhưng mà khoảng cách quá xa cũng không phải không tốt,

nàng quyết định hôm nay đưa cơm trưa cho hấn, vì thế trước liên lạc cho

Liêu thư ký, mong hấn không cần gọi cơm cho Kha Khải Đường, còn tự mình

xuống bếp nấu vài món đồ ăn, cái này hấn là thành ý mười phần nha.

Nghỉ trưa thời gian còn chưa tới, lái

xe đã đưa nàng đi vào tòa nhà tổng bộ Kinh Vũ, Liêu Vĩ Kiều đã chờ ở

trước cửa, cung kính nói:“Phu nhân, ngài rốt cục đến đây, thật tốt quá!”

“Làm sao vậy?” Lí Thần Du nhìn hấn sắc mặt không thích hợp lắm.

“Chủ tịch hôm nay tâm tình không tốt, chúng ta cũng không dám tới gần, làm phiền phu nhân trấn an nhiều hơn.”

Nàng nghe xong chính là cười khò, đối với nam nhân lúc lạnh lúc nóng kia, nàng cũng là phiền não thật sự. “Ta sẽ tận lực.”

Liêu Vĩ Kiều hai tay ôm quyền cảm kích

nói:“Buổi chiều cùng buổi tối đều không có cuộc hẹn nào, phu nhân có thể chậm rãi khuyên bảo, ta đây sẽ không quấy rầy hai vị. Ta đi trước ăn no rồi trở về, có việc có thể tùy lúc gọi di động cho ta.”

“Ân, ngươi đi đi.” Nói như thế nào cũng là trượng phu của nàng, nàng không phụ trách ai phụ trách đây?

Đi thang máy lên tầng cao nhất, Lí Thần Du đứng ở trước cửa văn phòng chủ tịch, do dự một chút vẫn là không gõ

cửa, đối phó một cái lão yêu giận dữ, nam nhân giống như một đũa nhỏ

lớn xác, có đôi khi phải có điểm hiệu quả rung động, làm cho hấn dọa

choáng váng sẽ không còn thông minh như vậy.

Vì thế nàng đẩy cửa mà vào thân nhiên tiếp đón:“Khải Đường, ăn cơm đi.”

Quả nhiên, Kha Khải Đường đột nhiên

quay đầu, ánh mắt trừng vào nàng. “Sao ngươi lại tới đây? Liêu thư ký

đâu? Hấn cư nhiên không cho ta biết?”

“Là ta gọi hấn, chẳng lẽ ta không thể

tới sao?” Trải qua thời gian ở chung này, nàng phát hiện kỳ thật hấn

không khó đến như vậy, thậm chí có thể nói hấn chỉ là một con hổ bằng

giấy, chậm rãi đi đến, dù sao hấn nhiều nhất là đem nàng ăn, sẽ không

đánh nàng cũng sẽ không đuổi nàng, có gì phải sợ ?

Hắn hừ một tiếng. “Ta chưa nói ngươi không thể tới, tùy ngươi cao hứng.” “Này đồ ăn là do chính ta làm, ngươi ăn xem có hợp khẩu vị hay không?” Nàng ngồi vào trên sô pha, đem đồ ăn

nhất nhất lấy ra, thủ nghệ của nàng không có đầu bếp nào cao hơn, nhưng

tư vị cũng coi như không sai.

“Ngươi làm?” Hắn càng thêm kinh ngạc, đi tới tò mò quan sát.

“Trước kia ta cũng đã làm qua, chính là không nói cho ngươi mà thôi.” Cũng không phải muốn tranh công nhận

thưởng, làm gì nhiều lời? Nhưng nói lại, vì sao hôm nay lại cố tình muốn nói? Thừa nhận đi, nàng là muốn hắn vui vẻ, muốn nhìn một chút hắn sẽ có phản ứng gì.

Hắn nhìn chằm chằm vào đồ ăn một hồi

lâu, vẫn là không dám tin tưởng quá, lấy chiếc đũa chậm rãi ăn, mỗi một

lần ăn đều phải ăn hơn mười thứ, tinh tế thưởng thức cơm trưa mà thê tử

vì hắn chuẩn bị.

“Ta đã ăn qua ở nhà, các món đó đều là

ngươi thích ăn.” Nàng xem hắn giống như có điểm phản ứng chậm chạp, nhin không được nhắc nhở nói.

“Àn, ăn tốt lắm.” Hắn thật không chút nào mà ca ngợi.

Cùng thường lui tới giống nhau, nàng ở

bên hầu hạ hắn dùng cơm, thẳng đến khi hắn ăn xong, nàng thu thập tốt đồ ăn, đứng lên nói: “Ta đây đi về trước.”

Hôm nay kết quả làm cho nàng thực vừa

lòng, hắn nếu khẳng định ăn nàng hay làm gì đó, liền tỏ vẻ nhận thành ý của

nàng. Chỉ là đến bây giờ nàng vẫn là không hiểu hắn vì sao tức giận, dù

sao kết quả là tốt thì tốt rồi, bọn họ hắn là xem như đã xong.

Xem nàng cũng không quay đầu lại mà sẽ

rời đi, hắn đưa tay nắm lấy bả vai nàng, đem nàng xoay người lại, không

đầu không đuôi nói câu: “Ta chịu đủ!”

Chịu đủ cái gì? Cần động tác lớn như

vậy sao? Nàng đang muốn đặt câu hỏi, đã thấy hắn đưa tay xuống thắt

lưng, sử dụng lực một cái liền đem nàng khiêng lên, sợ tới mức nàng chỉ

có thể la lên: “Mang ta xuống dưới, đừng náo loạn!”;;

Nàng trong tay gói to đều rơi trên mặt

đất, phát ra tiếng đánh thanh thúy, nhưng hắn tuyệt không vì nàng hành

động, đem nàng khiêng trên vai mà đi vào phòng nghỉ, hai người cùng nhau ngã vào trên giường, dùng thân thể ưu thế áp bách nàng. “Biết ta vì sao tức giận không?”

“Ách..... Không phải rất rõ ràng.” Nàng tận lực uyển chuyển, kỳ thật rất muốn nói không phải là cố tình gây sự sao?

“Kết hôn tới nay ta chỉ có một mình

ngươi, cho tới bây giờ sẽ không nghĩ tới muốn xằng bậy, kết quả ngươi

một chút cũng không tin tưởng ta, còn đem ta trở thành cái loại nam nhân hư hỏng này !”

“Ta..... Ta hiểu lầm ngươi, thật có lỗi.”

Đối mặt với sự giận dữ nam nhân lại tự nhận ủy khuất, nàng vẫn là thức

thời một chút có vẻ tốt hơn.;

“Thật ra muốn so sánh ai hư hỏng hơn,

chính ngươi mới là nữ nhân hư hỏng!” Mặt của hắn càng gần sát đến nàng, cả chóp mũi cũng chạm vào chóp mũi nàng, hai người hô hấp cùng khẩu khí giống nhau, nàng có loại cảm giác áp bách thiếu đường khí, dù sao hắn

là nam nhân, lượng hô hấp so với nàng lớn hơn.

“Ta làm sao lại hư hỏng rồi?” Nàng vẫn đề vừa nói xuất khẩu có điểm tà ác, bởi vì hắn thường thường đem nàng biến thành hư hỏng.....

“Lần trước đi ăn cưới, ngươi trước mặt

bạn trai mặt mày đưa tình, đại muốn làm chuyện ái muội, xem ra các ngươi sau khi chia tay không còn gặp lại nhau, ta còn nhìn một chút, nhưng là ở trong phòng khách sạn, ngươi uống say liền đem ta trở thành nam nhân

khác, thời điểm chúng ta làm việc, ngươi còn hô lao công tha thứ ta!”;

“Cái gì? Ta sẽ không.....” Nàng từ nhỏ

chính là bé ngoan, sau khi lớn lên cũng miễn cưỡng xem như người tốt, ở

sâu trong nội tâm như thế nào giống như một nữ nhân điên cuồng có ý niệm xấu trong đầu thế này ?

“Ta chính tai nghe thấy, ngươi cũng

đừng phủ nhận!” Hắn động thủ coi bỏ ý phục của nàng, ý đồ trừng phạt phi thường rõ ràng. “Ngươi mới là người có tâm muốn có người ở ngoài, cư nhiên dám oan uổng ta!”

Mặc kệ hắn là nói thật giả, nàng chỉ có một đường cầu hòa. “Ta không phải cố ý..... Ta uống rượu, còn không đều là bởi vì ngươi.”;;

“Rượu sau khi uống sẽ nói thật, ngươi

liền sáng khoái một chút thừa nhận đi, ngươi đã muốn đổi ta chán ghét,

còn muốn ở bên ngoài làm loạn!” Hắn càng nói càng đại hóa, một phen kéo

caravat cùng áo soni của chính mình, rất nhanh hai người trên thân đều

đã trần trụi, nàng mặc váy vừa vặn càng tốt, làn váy hướng lui kéo lên

trên, quần lót thoát đi xuống, lập tức liền có thể ngay tại chỗ từ hình. ;

Cầm dục một tháng, hắn vốn cũng sắp

muốn điên rồi, đối nàng lạnh lùng cũng tốt, ôn nhu cũng tốt, bảo nổi

cũng tốt, nàng đều là ôn hoà như vậy, có khi ngấm lại chính mình thật sự không chịu nổi, lòng tràn đầy bối rối chỉ đổi lấy sự bình thản đáp lại của nàng. ;

“Ngươi bình tĩnh một chút, chúng ta hảo hảo nói chuyện.” Đề nghị bị trở thành gió bên tai, hắn che lại miệng

của nàng, hôn lại thâm sâu nhập lại dùng lực, đem của nàng đầu lưỡi hấp

có điểm đau, bỏ qua chính là không muốn nghe nàng nói những lời vô

nghĩa.

Còn hơn cả lúc tân hôn, kích tình như

hỏa nhanh chóng lan tràn, hấn không có kéo dài lâu lắm liền tiến vào chủ đề, rất đặc ý phát hiện nàng đã muốn chuẩn bị tốt, nàng hấn là cũng có chút chờ mong đi? Mặc kệ tâm nàng còn cách xa, ít nhất tại đây, bọn họ có thể tìm được phương thức trao đổi tốt nhất .

“Khải Đường. Ta thờ không nổi.” Nếu nàng có bệnh tim lúc này thật sự muốn phát bệnh .

“Ngươi té xỉu ta cũng không quản!” Vì

bù lại trong khoảng thời gian tổn thất này, hấn nổi cơn điên cuồng như

thắng lạng lướt động nhanh chóng tiến vào nơi riêng tư của nàng .

Thân thể của nàng bị lực mạnh mẽ tiến

vào mà di chuyển mạnh mẽ , cơ thể mềm nhũn vô lực né tránh, nhiều giờ

còn ép buộc không xong, nguyên bản còn có khí lực nói nói mấy câu, cuối

cùng chỉ còn nước nở kêu như con mèo nhỏ.

“Như thế nào không có thanh âm ?” Hấn

không lắm vừa lòng đưa tay xâm nhập miệng nàng dục. “Tiếp tục kêu lão

công ta tha thứ a!” Sau đó như muốn dùng hành động bức nàng tiếp tục cử

động thất lạng di chuyển càng thêm mạnh mẽ

“Lão công. Tha thứ ta.” Nàng nhận sai có được hay không? Mau dừng kích động như vậy.

“Ngươi xem rõ ràng, ta là của ngươi ai?”

“Ngươi là ta lão công. là lão công lớn nhất.”

“Cái gì kêu lão công lớn nhất? Chẳng lẽ ngươi còn có lão công khác?” Hấn cố ý chọn lỗi trong lời nói của nàng,

bỏ qua cùng nàng đối nghịch. ;

Nàng khóc không ra nước mắt chỉ có thể

lại thỏa hiệp. “Ngươi là lão công duy nhất của ta, nam nhân tốt nhất khắp thiên hạ.” Đây vốn mong ngựa đã đủ khoa trương, hấn nếu không vừa lòng nàng cũng không có cách. ;

“Đây còn kém không nhiều lắm” Thắng

thần nói nam tử hấn đại trượng phu, cùng một nữ nhân nháo không được tự

nhiên gì? Chỉ cần nàng có biểu hiện một chút nhu tình, hấn có thể mừng

rỡ bay lên trời, hấn thực dễ dàng thỏa mãn. ;

“Chúng ta đây nghỉ ngơi một chút?” Nhìn hấn tâm tình không sai, nàng cầm lấy chăn muốn bò xuống giường.

Trừ hàng lâu rồi hấn chưa tận hưởng, nhìn cái mông trắng đĩnh rồi đi hấn nhanh bắt lấy thất lạng không mặc gì

trần đầy kích thích của nàng trở về. “Như thế nào phát run lên vậy? Lạnh

quá sao?”

“Không phải.” Là hấn nhiệt độ cơ thể

rất nóng, hỗn hợp mồ hôi cùng dính chất lỏng của nàng, nàng có loại bị

hỏa hình xăm như bị bỏng . ;

“Là vì ta sao? Thật đáng thương.” Vật

nam tính tự tôn ngay tại trên người nữ nhân phát run chiếm được cân

bằng, liền thu lại tay, thật là nhân hạ thoải mái, vừa rồi hấn rất thô

lỗ, cần nàng hôn ngân khắp nơi, hiện tại hấn phải thật tốt bồi thường

nàng.

Nàng còn tưởng rằng sự tình từ bỏ như

vậy, cho dù bị nói đáng thương cũng không gọi là cái gì , ai ngờ hấn

không đem nói một lần nói xong, trịnh trọng hứa hẹn nói:“Chúng ta làm

lại một lần, ta sẽ thực ôn nhu.”;

Choáng váng! Nàng có thể trực tiếp ngắt xiu đi sao? Nàng không ngại làm một con cá chết để cho hấn chà đạp. Nói thật nàng hiểu được khoái hoạt, nhưng là khoái hoạt nhiều sẽ làm nàng

hông mất, cá tính nàng thân là đại sứ hòa bình có thể nào cho phép chính mình hông mất, mỗi ngày đều muốn làm một người hài hòa thì thật tốt ;

“Có phải làm đau hay không? Ta hôn một

cái.” Hấn bắt đầu thay nàng chữa thương, nên nhu nhu, nên liếm liếm, còn muốn thổi thổi khí an ủi, nhất là địa phương sưng đỏ kia, lại nhiều

triu mền cũng không đủ.

Con mèo nhỏ lại kêu lên, cuối cùng cư nhiên còn cắn răng nói:“Có thể dùng sức quan hệ một chút không.....”

“Ngươi xác định?” Hấn ít dám tin tưởng lỗ tai chính mình.

“Lão công nhanh chút..... Không cần khi dễ ta.....” Lắc mông, thờ phì phò, nàng hoàn toàn đã quên tâm khí bình tĩnh là cái gì.

Ông trời, hấn toàn thân đều tê dại, cho tới bây giờ không thấy nàng làm nũng như vậy bao giờ, tình huống nào

vẫn là để ý thức thanh tỉnh, giai nhân yêu kiều như vậy, cho dù là một

núi lửa chết đi cũng ;phải sống lại, phạm nhân như hấn như thế nào có

thể ngoại lệ?

Vì thế, buổi chiều hôm nay hành trình

tiến hành của Kha tổng ngay tại phòng nghỉ, mục tiêu chính là đem thê tử ăn lại ăn, ăn đến ăn no, ăn đến không thể chống đỡ, ăn đến hai người

cùng nhau thăng thiên.....

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

“Lão bà, tình vừa tình..... Ngươi ngủ lâu như vậy, bụng cũng đã đói.”

“Ăn?” Ai hội kêu nàng lão bà? Là lão công nàng sao? Bọn họ trong lúc đó có thân mật như vậy? Lí Thần Du mơ mơ màng màng mở mắt ra, quả thực nhìn đến Kha Khái Đường tới gần mặt, không khỏi hoang mang hỏi:“Ta đang nằm mơ..... Vẫn là uống rượu ?”

“Mỹ nhân ngủ, ta sẽ hầu hạ.” Hấn ở môi nàng nhẹ nhàng hôn, không dám dùng sức, bởi vì lúc trước hắn đem nàng hôn sưng lên, sợ nàng đau.

Hôn môi lực quả nhiên lớn, hơn nữa xưng hô mỹ nhân ngủ còn kinh tâm động phách hơn, nàng nhất thời thanh tỉnh, âm thầm may mắn hắn không có tự xưng vương tử, nếu không nàng nổi da gà đều có thể mang đi mà cân bán, nàng ngồi dậy nhìn quanh bốn phía. “Đây không phải trong nhà, là văn phòng của ngươi?”

“Ân, ngươi xem ra còn ngủ mơ hồ, nơi này có quần áo sạch sẽ, muốn tắm rửa hay không?” Đồ hắn tặng, quần áo của nàng lại hủy hoại, mà trên người nàng đều là “Dị tích” hắn chế tạo cho dù đầy lòng hắn còn có con tức một chút, cũng bởi vậy đều dập tắt.

Nàng mới chú ý tới hai người bất đồng, hấn y phục chỉnh tề, nàng thì là toàn thân trần trụi, còn tóc tai bù xù, hơi ngượng ngùng.

“Không có khí lực? Ta ôm ngươi đi tắm.” Hấn nói xong liền vươn tay, nhưng nàng thật sự sợ đến mất mặt, nhanh chóng lăn đến bên kia giường.

“Ta chính mình đi là tốt rồi, ngươi đi trước làm việc đi.”

“Cũng tốt, hôm nay công tác đều bị ngươi chậm trễ.” Oán giận đồng thời, ở miệng hấn bất giác đã có ý cười đắc ý.

Dục gia chỉ tội, nàng trừng mắt nhìn về mặt vô tội của kẻ đầu sỏ, lại chỉ có thể giống như tiểu con dâu nói: “Thực ngượng ngùng, lần sau ta sẽ chú ý.”

“Không quan hệ, ta công tác hiệu suất cao, về sau ngươi mỗi ngày đưa cơm trưa cho ta đến đều có thể.”

Đủ, hành động của nàng không kiên cường bằng hấn, vẫn là ngoan ngoãn nhận thua đi. “Ách. Ta đi tắm rửa.”

“Ân, ta chờ ngươi.”

Lí Thần Du không dám lại phòng tắm tri hoãn lâu lắm, sợ thượng phu nàng tùy thời sẽ xông tới, khi đó lại là một hồi mây mưa thất thường. Nói đến lại có điểm bất đắc dĩ, bọn họ trong lúc đó xung đột thường thường lấy tình ái đến để giải quyết, có khi tựa hồ rất hiệu quả, có khi lại thực hư không, tốt hoặc không tốt nàng cũng muốn trừ bỏ làm không rõ.

Gần nhất Kha Khải Đường dường như thay đổi thành một người khác, tâm tình bất định, dĩ vãng bình thản ngày nào thật tốt, xem ra là không còn nữa.

Tắm qua, nàng thay đồ trong ngay cả thân váy cũng thay, áo là thiết kế cổ cao, làn váy dài qua đầu gối, quả nhiên là người nào đó lại vừa tiêu một khoản tiền. Mỗi khi nàng mặc vào quần áo đoan trang như vậy, sẽ đặc biệt nhận rõ tình cảnh chính mình, một phu nhân bề ngoài xem ra làm cho người ta hâm mộ, kỳ thật bên trong chính là tân nương mua đến, làm cái gì đều phải phù hợp với yêu thích của chủ nhân.

Đương nhiên, cảm khái của nàng sẽ không liên tục lâu lắm, nếu chính mình cũng không buông tha chính mình, nàng lại như thế nào có thể trải qua vài năm này?

Lúc nàng mở cửa phòng nghỉ ra, đi vào văn phòng, Kha Khải Đường lập tức đối nàng ngoác. “Lại đây.”

Kêu nàng đến, dường như lại giống như kêu một sủng vật, nàng mặc kệ có nguyện ý hay không đều đi động cước bộ, đi đến bên cạnh hấn, làm cho hấn ôm ở trên đùi, sờ sờ mặt của nàng nói: “Thoạt nhìn bộ dáng thực mệt mỏi, là ta đem ngươi mệt muốn chết rồi sao?”

“Ta, ta không sao.” Hy vọng hấn sẽ không lại thú tính quá, lạc thú của hấn tựa hồ làm nàng suy yếu.

“Ta gọi điện thoại cho ngươi ba mẹ, nhờ hai người chiều cổ cho đứa nhỏ, hai người thật cao hứng, còn nói muốn dẫn các cháu qua đêm.”

“Nha, kia cũng tốt.” Ba nàng mẹ nàng tâm tình cùng nàng cũng có vài phần tương tự, trừ bỏ đều thích đứa nhỏ, cũng hiểu được Kha thiếu gia, có thể ở gần còn mong không được.

“Hôm nay hai người chúng ta, trước tìm nhà hàng ăn cơm là được.”

Lời nói ngạc nhiên này, trừ bỏ trường hợp xã giao, bọn họ rất ít ở bên ngoài dùng cơm, nàng không hiểu hấn vì sao có ý niệm trong đầu này. “Ngươi có xã giao sao? Bằng không về nhà ăn được không?”

“Ta đã gọi về nhà, để cho người hầu cùng đầu bếp đều tan ca sớm.” Hấn ở trên cái trán của nàng, phát ra tiếng vang chắc chắc, tâm tình tốt. “Ngaoan, theo ta đi hẹn hò.”

Hẹn hò? Lão phu lão thê còn cần hẹn hò sao? Nhớ rõ năm đó sau khi bọn họ thân cận, mỗi lần gặp mặt đều cũng có chủ đề, nói về hôn lễ, nói về gia cảnh, nói về kế hoạch sau hôn nhân, chưa từng có một lần đề dằng ở chung, về phần sau khi kết hôn vậy lại càng không cùng nhau nói chuyện.

Mặc kệ thê tử có bao nhiêu kinh ngạc, Kha Khải Đường nói được thì làm được, lôi kéo nàng đi ra văn phòng, thậm chí chính mình lái xe đưa nàng, không hy vọng có lái xe quấy rầy.

“Ta lên mạng tra qua, có quán đồ ăn Thái Lan cũng không tệ lắm, chúng ta đi thử xem.” Cho dù là hẹn hò, hấn cũng có tác phong thói quen độc tài, hai người trong lúc đó quan hệ chính là như thế, trong cuộc sống hằng ngày tuy rằng là nàng chiều cổ hấn có vẻ nhiều, thời điểm quyết định đều là nhìn ý tứ của hấn.

Quả nhiên, Lí Thần Du nghe xong chính là gật đầu, không phát biểu ý kiến khác.

Sau nữa giờ, vợ chồng hai người đã đến cửa nhà ăn, Kha Khải Đường trước đó đã có hẹn trước, phục vụ vì bọn họ mang đồ khai vị, trên chỗ ngồi đã dọn xong đồ ăn cùng hai quyển thực đơn, thậm chí còn có một đĩa hoa hồng.

Là dụng ý của Kha Khải Đường sao? Lí Thần Du không có hỏi bao nhiêu, cầm lấy bông hoa hồng kia, vô luận là ai tặng, lòng của nữ nhân vẫn luôn giữ lại không gian lạnh mạn, khiến cho chính nàng say mê một hồi.

Kha Khải Đường mỉm cười đôi thê từ nói: “Muốn ăn cái gì? bọn họ độ nhạt trong món ăn có thể điều chỉnh, cũng có thể làm món ăn vị nhạt hoàn toàn.”

Không nghĩ tới hần còn nhớ rõ, nàng nói qua chính mình tráng vị không tốt, không thể ăn cay, thẳng thắn nói nàng là bị cảm động, lại sợ hần bỗng nhiên trở mặt, bọn họ trong lúc đó vẫn đề còn chưa giải quyết xong, giống như một ngọn núi lửa, nhất có biến hóa mà ngay tại chỗ phun trào.

Hai người chọn đồ ăn, đã chọn nhiều nhưng Kha Khải Đường đang hưng phấn cao, Lí Thần Du cũng ngăn không được.

“Ăn nhiều một chút, người gần nhất giống như rất gầy.” Hần thay nàng chón mấy thứ đồ ăn, nàng quả thực thụ sủng nhược kinh, loại đãi ngộ này có thể nói trước đó chưa từng có.

“Cám ơn.” Nàng cũng ăn thêm ít, tiện thể gấp mấy món ăn cho hần cho hần.

Hai vợ chồng khi ăn cơm bình thường là im lặng, nhưng đêm nay hần đề tài còn không thiếu, chủ động hỏi: “Người thích xem loại điện ảnh nào?”

“Điện ảnh?” Đi qua thời điểm yêu đương, nàng cùng Diệp Nhân Phong thường xem phim, nhưng từ khi gả cho Kha Khải Đường, nàng trừ bỏ cho mấy đứa nhỏ xem phim hoạt, căn bản cũng vô tâm không có xem phim hay ti vi nữa, cho nên vấn đề này thật đúng là hỏi đồ nàng.

Kha Khải Đường lấy giọng điệu khẳng định nói: “Àn, cơm nước xong chúng ta phải đi xem phim, người thích xem phim hành động, phim kinh dị hay là phim tình cảm?”

“Không có đề ý nhiều lắm nhưng phim gì cũng được.” Tiêu chuẩn của nàng cũng không có nhiều, cứ như trước kia vậy, không có gì yêu thích, đối với nàng mà nói, có thể cùng người trong lòng cùng một chỗ, cái gì đều là đẹp nhất tốt nhất.

“Hào, đợi lát nữa chúng ta cùng nhau chọn!”

Hai người gấp đồ ăn cho nhau, lại có đề tài tán gẫu, bữa cơm này không khí cũng không tệ lắm, nếu không có ngoại nhân quá rầy.

“Khải Đường!” Một nữ tử ý cười trong suốt tiến đến. “Ta ở cửa liền hoài nghi có phải người hay không, quả nhiên là người đúng vậy!”

Kha Khải Đường lông mi rung nhẹ, lễ phép tiếp đón. “Đã lâu không thấy, ta theo ta phu nhân cùng nhau đến ăn cơm? Người đi đâu?”

“Nguyên lai vị mỹ nữ này chính là Kha phu nhân, kính đã lâu, kính đã lâu!” Nàng kia tương đối mạnh dạn, tự giới thiệu nói: “Ta họ Chu, bằng hữu đều bảo ta Wendy, ta cùng Khải Đường thật lâu mới gặp, ba ta cùng hần có thăm hỏi lui tới.”

“Chu tiểu thư, xin chào.” Lí Thần Du đơn giản tiếp đón, nàng không tính là bằng hữu, tự nhiên sẽ không tiếp đón đối phương Wendy.

“Khải Đường người có rảnh thì tìm ta ba đánh Golf, hần thực nhớ người đấy!” Wendy Chu cũng không đề ý Kha phu nhân như thế nào, một đôi mị nhãn đều dừng lại ở trên người Kha Khải Đường.

“Ta sẽ cùng Chu đồng liên lạc, cám ơn, người đi cùng bằng hữu của người đi.” Kha Khải Đường cũng không có ý tứ giữ lại.

Wendy Chu vẫn là biết điều, vẫy vẫy tay nói: “Lần sau cùng nhau ăn cơm, bye!”

Người quá rầy dùng cơm cuối cùng cũng rời đi. Lí Thần Du nghĩ rằng chính mình thân là thê tử, đối với việc như thế hần là hỏi đến một chút, nhưng nàng còn không có tới kịp mở miệng, Kha Khải Đường liền chủ động giải thích: “Nàng là nữ nhi của một vị khách làm ăn của ta, cũng là đối tượng thân cận trước kia của ta.”

Lí Thần Du nghe ra ý tại ngôn ngoại (lời nói khác suy nghĩ _ Chắc thế ^^), nếu là đối tượng thân cận qua, vậy tỏ vẻ chú ý như vậy sao? Nếu hôm nay Kha phu nhân cũng sẽ không là nàng. Không nghĩ tới trạng phu nàng đều đã kết hôn sinh con, tuổi ba mươi ba, vẫn là một vật sáng hấp dẫn nữ nhân như vậy! Cho dù hần nói hần không nghĩ tới xằng bậy ở bên ngoài, nhưng đối tượng muốn cho hần xằng bậy hiển nhiên có khối người.

“Nếu người không ngại trong lời nói, ta nghĩ hỏi người. Thân cận qua bao nhiêu lần?”

“Ít nhất có mười lần đi, đều không phải ta chọn.” Hần nhún nhún vai. Hơi tự giễu nói.

“Vì sao lại chọn trúng ta?” Nói thật ra đây là một bí ẩn lớn trong lòng nàng, nhất là gặp gỡ vị Chu tiểu thư vừa rồi, người đó bộ dạng xinh đẹp, lại hiểu được nếu là nữ nhi khách làm ăn, gia cảnh nhất định so với hần cũng tầm thường, như thế nào chọn cũng không chọn lại là chọn đến Lí Thần Du nàng a?

Hần bị đồ ăn nồng đến, ho khan vài cái, trên mặt hiện lên một chút đỏ ửng. “Ta cũng không nói lên được, có thể là duyên phận đến.”

Người khác có thể nói là duyên phận đến, nhưng là hấn có cảm tính như vậy sao? Bà bà từng nói hấn đối nàng là nhất kiến chung tình, nàng cũng rất không tin tưởng cách nói này, sau kết hôn hấn trừ bỏ ở trên giường có vẻ nhiệt tình, đối với nàng quán chế có vẻ bá đạo, thời điểm khác cũng chưa từng có biểu hiện lãng mạn, đương nhiên, trừ bỏ gần đây nhất hấn liên tiếp kỳ quái.

“Người trước kia giao tình qua mấy nữ bằng hữu?” Không biết vì sao, nàng hiện tại mới muốn hỏi tình sử của hấn.

“Ta không giao tình với bạn gái, trực tiếp liền với người kết hôn.”

“A? Làm sao có thể?” Nàng cũng không phải là ngu ngốc, đêm tân hôn hấn biểu hiện thật sự trấn định, không có một tia là xử nam e lệ.

“Không giao tình qua bạn gái, nhưng là có chút kinh nghiệm, chuyện này rất kỳ quái sao?” Nam nhân đều có biểu đạt như thế, có tiền nam nhân lại càng như thế, hấn tự nhận không phải thánh nhân, hấn có nhu cầu sẽ tìm đối tượng.

Nàng lắc đầu, không muốn bình luận về đạo đức nữa, hấn ở nước ngoài học nhiều năm, hấn là mua xuân hoặc tình một đêm, bất quá hấn chưa bao giờ giao tình với bạn gái chuyện này vẫn là làm cho nàng cảm thấy ngạc nhiên, có lẽ nguyên nhân của hấn như thế nên cá tính mới khó như vậy.

“Người không giao tình qua bạn gái, tương đương không nói qua luyện ái, bất giác không thấy đáng tiếc sao?” Lại nói như thế nào nàng cũng có trải qua một đoạn tình cảm luyện ái, về sau khi già đi còn có thể nhớ lại.

“Không cần.” Hấn đưa tay sờ sờ đầu nàng, bày ra cảnh ân ái vợ chồng.

Hai tiểu bằng hữu đã hơi chút thích ứng tình trạng thân mật của cha mẹ, ăn qua cơm trưa sức lực lại dư thừa, chờ không kịp lại đi chơi một hồi.

Cứ như vậy, bàn tay to nắm tay nhỏ bé, bốn người một nhà cùng nhau chơi cùng nhau cười, thẳng đến lúc hoàng hôn, đám người dần dần thưa đi, Kha Nhược Lan cũng rút cục cũng mệt, nhắm lại ánh mắt: “Mẹ ôm!”

“Hảo, chúng ta về nhà.” Lí Thần Du ôm lấy nữ nhi nói.

Kha Hoàng Kiệt vẫn đang lưu luyến không rời. “Ba, chúng ta lần sau lại đến được không?”

“Đương nhiên, chỉ cần mẹ người gọi điện thoại xin phép thầy giáo là được.” Kha Khải Đường hào phóng hứa hẹn nói.

Này nam nhân! Lại đem vấn đề nan giải ném cho nàng, Lí Thần Du không thể không cắn răng đối mặt. “Làm học sinh không thể thường xuyên nghỉ học, nhiều nhất hai tháng một lần, tốt nhất là không nên nghỉ.”

“Nha!” Kha Hoàng Kiệt tuy rằng không hài lòng nhưng chỉ có thể chấp nhận, trước kia từ phi mắc bệnh nếu không thì không thể xin phép nghỉ.

Sau một hồi, cả hai đứa trẻ đều ở phía sau xe ngủ ngon lành, Kha Khải Đường một bên lái xe, một bên nói chuyện phiếm hỏi: “Nghỉ phép một ngày, đáng giá không?”

“Đáng giá.” Lí Thần Du phải thừa nhận, hôm nay là một ngày thực đáng giá, nhưng nàng vẫn là có chút ưu tư. “Người sẽ không đột nhiên tức giận chứ?”

“Hảo hảo ta vì sao muốn tức giận?” Hôm nay hấn cùng đứa nhỏ vui vẻ giống nhau!

“Ta cũng không biết, ta cảm thấy người gần đây nhất là lạ.” Thăng thần nói nàng hơi mệt, giống như trước không tốt sao? Biến hóa của hấn quá lớn, có đôi khi nhu tình như nước, có khi trở mặt vô tình, tâm của nàng cam chịu không nổi.

Hấn không thể phủ nhận, gần nhất quả thật tâm tình bất định, bữu môi nói: “Đừng khẩn trương, chỉ cần người đừng chọc ta sẽ không sẽ có việc gì.”

“Xin hỏi..... Ta là làm sao để không chọc tới người?”

“Từ đầu đến chân, toàn bộ.” Chọc hấn tâm ngứa, tưởng một ngụm ăn nàng, bắt đắ dĩ nàng cho tới bây giờ cũng không biết, nàng đối hấn có bao nhiêu ảnh hưởng cùng bao nhiêu lực sát thương.

Quả nhiên, nghe hấn nói như vậy, về mặt của nàng là mờ mịt cùng bất đắc dĩ. “Ta tự nhận đã tận sức, đã có trách nhiệm.....”

“Trừ bỏ tận sức cùng trách nhiệm, ở trong quan hệ hôn nhân của chúng ta, người vốn không có ý tưởng khác sao?”

“Ta..... Người hy vọng ta làm gì?”

“Hỏi chính người một chút đi, trong lời nói có tâm, tự nhiên sẽ có cảm giác.” Trong lời nói vô tâm, nói nhiều cũng là vô dụng, việc cứ như thế hấn vẫn sẽ không bỏ qua nàng, đời này cho dù tra tấn lẫn nhau cũng tốt, hấn biết đây là vận mệnh hấn lựa chọn.

Nàng không trả lời, cũng không thấy tìm thấy câu trả lời, đối với trượng phu nàng đương nhiên là có cảm tính, nói là thân tình cũng tốt, cảm giác quen thuộc cũng tốt, dù sao ở chung lâu như vậy, trong lòng tất nhiên có cảm giác. Nhưng hấn muốn hiển nhiên không chỉ như vậy, nàng không phải đứa ngốc, mơ hồ đã đoán được, chính là rất khó tin tưởng mà thôi, hấn Kha Khải Đường giống như một nhà quý tộc muốn cái gì có cái gì, thật sẽ thích nàng một nữ tử bình dân này sao?

Bọn họ ngay từ đầu đã bước đi trật phươg hướng, hai người không yêu nhau lại bị đặt ở cùng nhau, nguyên nhân kết hợp là mua bán tiền tài, nàng có cảm nhận thật sự là rất khó thay đổi tâm tính. Huống chi nàng từng yêu say đắm Diệp Nhân Phong, một người chưa già đã yếu tâm còn có thể vì ai mà rung động?

Ở yêu cầu vừa đầm vừa xoa của Kha Khải Đường, Lí Thần Du thỉnh thoảng muốn tiến hẳn đi làm, cùng hẳn hên hò, tuy rằng hẳn vẫn là bá đạo như vậy lại không được tự nhiên, nhưng nàng phát hiện chính mình cũng không chán ghét loại cảm giác ở chung này, tuy rằng tâm tình của nàng còn có điểm không xác định, nhưng tựa hồ có một mầm móng luyện ái lạng lẽ phát triển nha.

Quả thật, kim chủ hay chủ nợ chỉ là một loại quan hệ bất bình đẳng, bất quá theo thời không mỗi loại quan hệ đều đã thay đổi, hẳn nếu nguyện ý từng bước bước ra trước, nàng không lý do lại làm người nhất gan.

Bình thường trong ngày gặp phải kích thích cũng không tệ lắm, khả năng gần đây tựa hồ lưu hành mùa “Xảo ngộ”(từ này nghĩ mãi không ra ai dịch dùm mình với thanks), buổi tối hôm nay vợ chồng bọn họ đến một nhà ăn hên hò, cư nhiên ở cửa “Xảo ngộ” một đôi vợ chồng khác.

Kinh ngạc rất nhiều, Diệp Nhân Phong là người đầu tiên chào hỏi.“Khéo như vậy?”

“Đúng vậy, các người cũng đến đây dùng cơm?” Kha Khải Đường cũng khôi phục thần sắc trấn định.

“Àn, ta đến giới thiệu một chút, vị này là phu nhân ta, Trương Liên Cẩm.” Diệp Nhân Phong rất lễ phép thay mọi người giới thiệu.“Vị này là bạn học đại học của ta, tiểu thư Lí Thần Du, còn có tiền sinh bên cạnh nàng, Kha Khải Đường, Kha chủ tịch.”

“Hạnh ngộ!” Kha Khải Đường hữu nghị chủ động vươn tay, bốn người liền như vậy thân ái nóng nóng nắm tay, giống như lão bằng hữu nhiều năm không gặp.

Lí Thần Du phát giác Diệp Nhân Phong tay đặc biệt nóng, Trương Liên Cẩm tay lại đặc biệt lạnh, tham gia bữa tiệc kết hôn nàng không thể nào cẩn thận quan sát cô dâu, hôm nay mới có cơ hội nhìn rõ ràng, tuổi tác hay hình thức đều cùng nàng không sai biệt lắm, đến ngay cả phong cách ăn mặc cũng rất giống, nên nói Diệp Nhân Phong thường thức nữ nhân vẫn không thay đổi đi?

Nếu giới thiệu qua ,cũng đã nắm tay, thì nên ngồi cùng nhau, Diệp Nhân Phong lại linh cơ , tự cho là thông minh nói:“Không bằng mọi người cùng nhau ăn đi, lần trước các người đến uống rượu mừng, bao hồng bao lớn như vậy, hôm nay hẳn là nên để cho chúng ta mời khách.”

Chủ ý này là cái gì! Lí Thần Du đang muốn khéo léo từ chối, Kha Khải Đường lại lớn tiếng dọa người.“Vậy không khách khí.”

Trương Liên Cẩm trừng lớn ánh mắt nhìn Trương phu, vẻ mặt không dám tin, lại không có phát biểu ý kiến.

Cứ như vậy bất lực mà bắt đầu dĩ, bữa tối bốn người vây quanh bên bàn tròn, nam nữ theo khoảng cách ngồi xuống, ở bên ngoài người nhìn vào cũng không biết ai cùng ai mới là một đôi.

Thời điểm gọi món ăn đương nhiên là một trận khách khí cùng chối từ, 20 phút sau phục vụ mới nhẹ nhàng thờ ra đi chuyển tiến vào phòng bếp.

Hoàn thành nghiệp lớn gọi món ăn, kế tiếp chính là hàn huyên xã giao, Kha Khải Đường đầu tiên khởi xướng chủ đề thảo luận.“Không biết các người đi nơi nào hưởng tuần trăng mật?”

“Pháp quốc, trước kia Diệp Nhân Phong đã đến Pháp du học.” Trương Liên Cẩm nói đến nước Pháp liền ngọt ngào cười.

“Pháp?” Kha Khải Đường nhìn phía thê tử, cười đến có điểm thần bí.“Thần Du cũng đã đi Pháp học, trình độ tương đương không sai đâu.”

Diệp Nhân Phong lại bực tức nói.“Đúng vậy, chúng ta cùng nhau chọn môn học Pháp Văn ba năm, bất quá thành tích của ta so với Thần Du không sai biệt lắm, sau tốt nghiệp cũng không khác nhau lắm”

Nói đến khóa Pháp Văn, trên cơ bản là thời gian bọn họ yêu đương, như thế nhớ lại làm cho Lí Thần Du cảm thấy rất bất an, liền hướng tới một đề tài an toàn hơn.“Vị lão sư Pháp quốc kia cưới phu nhân Đài Loan, bọn họ sinh tiểu hài tử phi thường đáng yêu.”

“Đúng vậy, chúng ta thường đi đến nhà lão sư ăn cơm, mọi người cùng nhau gói bánh trôi, nấu toàn canh vị lạt, hiện tại nhớ tới đến thật sự là hoài niệm.”

Không cần nhắc lại chuyện tình ngày xưa được không? Hiện tại cũng không phải là hai người một chỗ, mà là thời điểm mỗi người đều đã có đôi a! Lí Thần Du cơ hồ phải dùng hết đầu óc để đối đãi đề tài này .“Đúng rồi, các người ở Pháp có mua vật kỷ niệm gì không?”

Trương Liên Cẩm thay chồng trả lời vấn đề này.“Còn không phải chính là nước hoa, sôcôla, rượu nho này, không có gì đặc biệt..... Nhân Phong ở La Di động cũng mua không ít tập tranh cùng tạp phẩm, tác phẩm nghệ thuật này cũng nhận ra không xong.”

Lí Thần Du phát hiện chính mình hỏi cái vấn đề chết tiệt, năm đó thời điểm bọn họ cùng nhau học Pháp Văn, trong lúc tán gẫu từng ước định sau kết hôn sẽ đi đi Pháp hưởng tuần trăng mật, thời gian đi thăm La Di động cũng phải đi ba ngày, bởi vì bên trong có rất nhiều tác phẩm danh gia bọn họ đều muốn thường thức, mà nay là nữ nhân khác lại cùng hẳn đi trước, nghe vào nàng trong tai có thể không chua xót trong lòng sao?

Kha Khải Đường cầm tay thê tử, lấy giọng điệu tự trách nói:“Thật có lỗi, đều do ta công tác bận quá, mỗi lần mang người xuất ngoại đều là đi công tác, cũng không rảnh cùng người đi chơi, ta sẽ nghĩ biện pháp sắp xếp thời gian, chúng ta cùng đi Âu Châu nghỉ phép, cùng nhau mang theo đứa nhỏ.”

“Àn. Tốt.” Lí Thần Du đương nhiên tán thành, các con là nên xuất ngoại khai mở thế giới, ngoài ra nàng cũng nghe ra trượng phu có ý tứ đánh giá, nói vậy bình dấm chua này lại ở đây mà bốc lên.

Phục vụ lục tục đưa lên món ngon, đánh gãy đề tài có liên quan đến nước Pháp này, nếu không thật đúng là không dứt nổi.

Bốn người vừa ăn vừa nói chuyện, nam nhân nói đến đề tài kinh tế, nữ nhân trò chuyện đề tài đứa nhỏ, Trương Liên Cẩm đã mang thai ba tháng, quả nhiên là có trước hôn nhân, bất quá tại đầu năm cũng không tính cái gì, Lí Thần Du không có cao hứng đến muốn làm mẹ nuôi, nhưng vẫn là vui chia sẻ kinh nghiệm chính mình.

Nhìn bạn trai trước cưới vợ, cũng sắp chào đón con đầu lòng, nàng không khỏi hơi có cảm khái, nhưng trên cơ bản là cảm ơn, vận mệnh đôi bọn họ cũng không tính rất trâu cọt, trải qua đoạn tình cảm lưu luyến kia, nay ai cũng đã có gia đình, cũng coi như kết cục tốt đi.

“Thần Du hôm nay khẩu vị không tốt? Như thế nào ăn ít như vậy?” Kha Khải Đường chú ý tới thê tử không nhúc nhích chiếc đĩa lần nào, vội vàng thay nàng lấy đồ ăn.

“Ta.”

Lí Thần Du còn không có trả lời, Diệp Nhân Phong lại sáp miệng: “Nàng chỉ thích ăn đậu hũ, không thường ăn cứng, giống đậu phộng, đậu phụ chiên đều không được, ngay cả đậu phụ cay cũng không thể ăn.”

“Phải không? Ta xem nàng không kiêng ăn như vậy.” Kha Khải Đường mở mắt thật to.

“Ồ mặt ngoài nàng là không kiêng ăn, chính là sẽ vụng trộm ăn ít một chút, ngoại phải cẩn thận quan sát mới biết được.” Diệp Nhân Phong nhẹ nhàng bâng quơ giải thích.

“Con người khẩu vị đều có thể thay đổi.”

“Thần Du căn bản không có gì biến hóa, cùng thời điểm mười năm trước ta lần đầu tiên gặp nàng cũng giống nhau.”

Đù! Hai nam nhân này có hiểu hay không cái gì mà phát ngôn không nhìn ai vậy, suy bụng ta ra bụng người a? Lí Thần Du muốn thoát khỏi chỗ này, đứng lên nói: “Ách. Ta đi toilet một chút.”

“Ta cũng đi.” Trương Liên Cẩm cũng muốn đi, như vậy có thể bỏ qua trường hợp xấu hổ này.

Hai nữ nhân đồng thời hướng phía toilet mà đi, bên trong không gian rộng mở, mùi tươi mát, không hổ là trang bị nhà ăn cao cấp, trừ bỏ phải giải quyết vấn đề thì ở bên ngoài còn có thể tán gẫu thật lâu.

“Ngượng ngùng, Nhân Phong hôm nay là lạ.” Trương Liên Cẩm vì chính mình không quản giáo tốt trượng phu mà tạ lỗi.

“Không có, không có, chồng ta mới là lạ.” Lí Thần Du cũng biết nam nhân chính mình là mượn đề tài để nói chuyện của mình.

Giống như phải thay tiểu hài tử to xác xin lỗi, các nàng bỗng nhiên lâm vào một loại cục diện xấu hổ khác, dù sao cũng là nữ nhân trước sau của Diệp Nhân Phong, nói có quen hay không cũng không tùy tiện nói được.

Trầm mặc Trương Liên Cẩm thờ dãi: “Ta hiểu được chuyện này không phải ngoại sai, chính là có khi hán sẽ ở trong mộng kêu Tiểu Ngư Nhi.”

Nghiêm trọng như vậy? Lí Thần Du âm thầm may mắn chính mình sẽ không nói nói mớ, nếu không bị Kha Khải Đường nghe được còn phải...? Thắng thần nói nàng có điểm an ủi còn có điểm hư vinh, nhưng nàng cũng không hy vọng bạn trai trước còn nhớ lại, vấn đề đã đóng thuyền, muốn sống tốt thì phải đi về phía trước.

“Diệp phu nhân mong ngoại tin tưởng, ta đối với Nhân Phong đã muốn buông xuống, ta không biết hán đối với ta là như thế nào, cho dù ta đã biết cũng sẽ không thể đáp lại.”

“Đương nhiên không trách ngoại, chỉ có thể trách ta không hiểu truyện.” Trương Liên Cẩm cúi đầu, sờ sờ bụng chính mình, không biết nên cười hay là khóc.

“Nhân Phong kết hôn với ngoại, nhất định là có cảm tình, tuy rằng lòng của hán còn vương vấn, chỉ cần ngoại có tin tưởng cùng nghị lực, ta tin tưởng ngoại có thể thay đổi hán, ngoại vừa rồi cũng nghe chồng ta nói, khẩu vị con người có thể thay đổi được.”

“Phải không?” Trương Liên Cẩm cười khổ một chút. “Ngoại nhìn vào gương xem, ngoại nói chúng ta không giống nhau?”

Lí Thần Du nhìn thoáng qua liên xác định rất giống, không đến nỗi như hai chị em sinh đôi, ít nhất có vẻ giống chị em bị thất lạc, trừ bỏ nàng gần nhất bên ngoài làm tóc xoăn, hai nữ nhân trước sau của Nhân Phong phong cách quả thực không có sai biệt, trời ạ, Diệp Nhân Phong này thật sự là. Nên là si hay là ngốc đây?

“Ta. Thực xin lỗi.” Trừ lần đó ra nàng còn có thể nói cái gì? Mỗi người đều là vô tội, muốn trách thì trách vận mệnh trâu cọt đi!

“Đừng nói như vậy, ta sẽ kiên trì, coi như là suy nghĩ vì đứa nhỏ, ba mẹ cảm tình không thể quá kém, đúng không?”

“Đúng vậy, có đứa nhỏ sẽ thay đổi rất nhiều, tâm tình mọi người đều sẽ sáng sủa lên.” Lí Thần Du thử cổ vũ đối phương, tuy rằng chính nàng cũng không xác định được thế nào, bởi vì lúc trước trọng phụ nàng kỳ thật không quan tâm đến các con, mặc kệ, nam nhân kia là người ngoài hành tinh không nói.

“Kha tiên sinh thoát nhìn thực dễ ý người, người nên biết quý trọng.”

“Tinh tình của hắn rất bá đạo, ta không có cách nào phải lấy hắn, luôn bị hắn quản giáo gắt gao.”

“Kha tiên sinh đó là thật tình, có cá tính, chỉ có Nhân Phong là vì phụ trách mới cưới ta.”

“Như vậy a..... Rất có trách nhiệm có phải không tốt lắm hay không?” Lí Thần Du nghĩ đến chính mình bị chỉ trích đến khuyết điểm, trọng phụ nói nàng chỉ có còn tận lực cùng trách nhiệm, chẳng lẽ vốn không có cảm tình khác sao?

Trương Liên Cầm cười đến có chút tang thương.“Kia đương nhiên, ở trong tình yêu, ai mà thâm nghĩ nhận trách nhiệm với đối phương? Nếu khả năng, ta hy vọng Nhân Phong là vì quá yêu ta mà rời không được ta.”

“Àn..... Mặc kệ như thế nào chúng ta đều phải cố lên.” Con người ai cũng có một con đường, mỗi người vấn đề tình cảm lưu luyến cũng bất đồng.

“Cám ơn, cùng người nói qua về sau ta cảm thấy thoải mái hơn nhiều.”

“Ta cũng vậy.” Các nàng xem như tình địch hoặc chiến hữu đây? Không sao cả, nếu đều là nữ nhân, làm gì phải khó xử lẫn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Ăn xong bữa tối mà cũng không biết mỹ

vị của nó như thế nào, đối mặt với đôi vợ chồng không thể nào có hạnh

phúc mỹ mãn vậy tay cáo biệt.

Kha Khải Đường ôm bà vai thê tử đi về

hướng bãi đỗ xe, Lí Thần Du lại mở điện thoại hỏi thăm qua bảo

mẫu, “Hoàng Kiệt cùng Nhượng Lan đã ngủ chưa? Vất vả, người trước cứ tan

tâm đi, tối hôm nay đã có người hầu, không phiền người nữa.”

Kha Khải Đường vốn biết thói quen của

thê tử, trong nhà tùy thời đều phải có người trông coi, nàng chỉ lo lắng khi có đứa nhỏ ở nhà, loại mạo hiểm này nợ vốn không tồn tại ở trong

máu của nàng, chỉ có cẩn thận lại cẩn thận, cẩn thận lại cẩn thận, mới

sẽ không làm cho chính mình hối hận.

Nghe xong nội dung điện thoại của nàng, hắn trong lòng có suy nghĩ, đêm nay không cần trực tiếp về nhà, hắn

nghĩ tới một cái kế hoạch hoàn hảo.(anh này lại âm mưu ..)

Hai người đi đến trước xe, hắn chủ động thay nàng mở cửa xe, nàng gật đầu mỉm cười nói: “Cám ơn.”

Hắn khởi động xe, hạ chân ga đồng thời cũng mở miệng hỏi: “Tối hôm nay vui vẻ sao?”

“Hoàn hảo, nhưng hơi mệt.” Tối hôm nay cùng hắn đi hẹn hò, trách nhiệm nhiệm vụ rất là có áp lực..... Trách

nhiệm, nàng như thế nào lại nghĩ đến hai chữ này? Không phải quyết định

sẽ bồi dưỡng cảm tình xem sao ư? Thật sự là giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết không thừa.

Hắn quay đầu nhìn nàng một cái, muốn

tiến sâu nhìn vào trong nội tâm của nàng, “Vì sao về mặt lại có biểu tình luyến tiếc vậy? Ngươi đang suy nghĩ đến ai?”

“Không, không có a.” Nàng trừ bỏ kinh hoàng còn có điểm thất thố.

“Còn nói không có? Thời điểm ăn cơm

khẩu vị của ngươi đã không tốt, sau khi đi toilet trở về, cả người lại

như mất hồn mất vía, còn không phải là vì hắn?” Kha Khai Đường cũng

không phải mất bị mù, vị Diệp Nhân Phong này là tình trước có lực ảnh

hưởng rất lớn với nàng, hành động Lí Thần Du cũng không còn minh mẫn,

ngay cả vị Diệp phu nhân kia cũng biểu hiện thực mất tự nhiên.

“Ta cùng hắn thật sự không có gì, đã

sớm trôi qua rồi, hôm nay chính là bất ngờ gặp mặt mà thôi, mong ngươi

tin tưởng ta được không?” Nàng biết tính xấu của hắn lại tới nữa rồi,

nhưng mà nàng có thể cùng hắn âm ỷ, cùng hắn nháo sao? Gia đình này là

trách nhiệm của nàng, nàng không thể tùy hứng giống như hắn.

Nam nhân bị ghen tị che đi hai mắt cũng không dễ dàng dừng tay như vậy, hắn hừ một tiếng, ở trong đêm đen tìm

kiếm mục tiêu thích hợp, đem xe dừng lại đến một chỗ cách chỗ ăn tối

không xa, lúc này đã là buổi tối mười giờ, trên ngã tư đường người qua

lại đã không còn nhiều lắm, địa điểm này cũng coi như bí ẩn, hoàn toàn

phù hợp nhu cầu với của hắn.;

Nàng nghe được thanh âm cửa xe khóa lại, mở to hai mắt hỏi: “Ngươi muốn làm gì?”

“Có trận ta thường uống rượu, tự một

minh; ở văn phòng uống, cảm giác thực buồn khổ.” Hắn mở ngăn hộp bên xe

ra, lấy ra một cái bình rượu được chế tạo rất khéo léo, chỉ có năm trăm

cc chất lỏng, cũng đã đặc hơn rượu brandy*, người tửu lượng không tốt

uống chỉ một ngụm đã là quá mức.

Hắn mới mở ra bình rượu, nàng đã nghe đến hương rượu kia, gấp rút cường điệu nói: “Ta không thể uống rượu, ta sẽ đau đầu.”

“Ta còn muốn lái xe, ngươi không uống

ai uống?” Hắn coi bỏ dây an toàn của hai người, một tay ôm nàng ôm đến

trên đùi hắn, trong lúc đó nàng chỉ có thể rúc vào giữa hai tay hắn, đây là; điều duy nhất nàng có thể làm.

“Vì sao nhất định ta phải uống?”

“Vì sao không nói cho ta biết, ngươi

chỉ thích ăn đậu hủ nộn, không thích ăn đậu hủ cứng rắn?” Hắn không thể

đễ dàng tha thứ nam nhân khác so với hần càng hiểu biết nàng, cho dù là

một nam nhân đã là quá khứ, cảm giác chính là thực khó chịu;

“Kia cũng không phải đại sự gì.....” Nàng

lui bả vai muốn tránh xa một chút, bất đắc dĩ bên trong xe không gian

nhỏ như vậy, hần lại đem nàng ôm lại nhanh như vậy.

“Ta thích ăn cái gì ngươi đều biết nói, ngươi thích ăn cái gì ta lại không biết nói, ngươi nói này còn công bằng sao?”

Này nam nhân rõ ràng là không có việc

gì mà! Nàng thật muốn đối hần rống to, bất đắc dĩ nàng rất có giáo dưỡng lại không hiểu cãi nhau, cắn chặt răng vẫn là khách khí nói: “Là ta sơ sót, về sau ta sẽ thay đổi.”

“Hiện tại mà bắt đầu đi!” Hần nâng cốc

bình đến bên miệng của nàng, dùng ngữ khí dụ dỗ nói: “Chính mình uống,

đừng cho ta dùng sức mạnh ép buộc, ngoan.”

“Uống rượu cùng chuyện hôm nay có liên quan sao?”

“Uống rượu vào người mới có thể nói

thật ra, ta muốn nhìn bộ dáng thật sự của người tối nay.” khả năng nàng

tự bản thân mình không biết, lần trước bộ dáng nàng bị say rượu làm cho

loạn ngữ, làm cho hần lưu lại ấn tượng khắc sâu nhất, thậm chí có thể

nói là mê muội, ai kêu nàng bình thường luôn rất biết lễ phép, lực trấn

tĩnh tốt lắm, nếu có thể làm cho nàng bỏ đi bộ dạng thực nữ không phải

là chuyện khoái trá nhất sao?

“Khải Đường, chúng ta về nhà nói sau được không?”

“Ta nói không tốt!” Hần không nghĩ đợi nữa, uống một hớp lớn liền ngăn chặn miệng của nàng, cứng rắn bức nàng nuốt xuống.

Hương rượu ở bên trong xe tán ra, chất

lông trong suốt dọc theo khóe miệng hai người chảy xuống, lờ lờ trong

lúc đó giống như dây dưa truy đuổi, nàng càng không nghĩ muốn uống, hần lại càng muốn ép, cho dù là đem hai người bức đến bên cạnh vách núi đen, hần cũng không muốn dừng tay.

“Đến, uống nhiều chút, tất cả đều là

cho của ngươi.” Hần sợ nàng uống không đủ, lần nữa giúp nàng uống rượu,

thẳng đến khi nàng hai gò má phỉm hồng, ánh mắt mê ly, một bộ dáng muốn ngủ.

Nàng tựa đầu vào bên vai hần, bàn tay

nhỏ bé nắm thành quyền, nhẹ nhàng đập vào hần trước ngực, “Không cần, ta

không cần uống nữa.....”

Nghe tới thanh âm mềm nhũn của nàng, ít nhất có năm, sáu phần men say, hần quyết định tạm thời dừng lại. “Ta hỏi ngươi, ta là ai? Ngươi là ai?”

“Ngươi..... Ngươi là lão công của ta, ta là lão bà của ngươi.” Nàng vẫn là có chút thần trí, không nhận sai người.

Lão công cùng lão bà xưng hô làm cho

hắn thực vừa lòng, mỉm cười tiếp tục thăm vấn:“Ngươi không phải là còn yêu cái tên họ Diệp kia chứ?”

“Ta, ta đã sớm không có thương hắn, ngươi vì sao cũng không tin tưởng ta. thật là phiền!”

Khó được nghe nàng mắng chửi người, nhất là mắng hắn, quả thực là sáng kiến phá lệ, hắn bị mắng lại phi thường thoải mái,(anh này bt mà) gọi lên khoe miệng nói:“Nếu hắn trở về tìm ngươi, ngươi cũng sẽ không quay đầu lại cùng hắn, đúng không?”

“Đương nhiên sẽ không, ta là có lão

công ,rồi a.” Nàng hoang mang nháy mắt mấy cái, không hiểu hắn làm sao

có thể hỏi cái vấn đề nhảm chán này.

“Được, ta tin tưởng ngươi không thương

hắn, cũng sẽ không cùng hắn đi mất, vậy ngươi phải đáp ứng ta, về sau

không thể một mình cùng hắn gặp mặt, cho dù ở trên đường gặp được hắn

cũng muốn xoay người bỏ chạy, nghe được không?”

Nàng nhìn lại mi suy nghĩ trong chốc lát, không quá tình nguyện nói,“Nghe được.”;;

Không biết nàng về sau thanh tỉnh còn

có nhớ những lời này hay không? Hắn không thể cưỡng cầu nhiều lắm, ít

nhất những gì trước mắt đều là rất vừa lòng.“Nói cho ta biết, ngươi vì

sao không thương ta?”

“Ta vì sao muốn yêu ngươi? Ngươi tính

tình hư như vậy, cái gì đều phải quản. Có người nói qua với ngươi hay

không, ngươi thật sự là rất phiền!” Nàng nói ra lời nói không giống thực nữ lắm, đem hắn làm cho mừng rỡ, thật muốn đem những hình này ghi hình lại.

“Quả thật không ai nói qua ta thực

phiền, cảm ơn ngươi nguyện ý nói cho ta biết, ngươi nói như vậy, ta muốn làm như thế nào ngươi mới có thể yêu ta?”

Nàng nheo lại hai mắt, còn thật sự tự

hỏi đứng lên, sau đó còn thật sự trả lời hắn nói:“Là ta nợ ngươi, ta

nhâm mệnh. Kia bằng không ta liền yêu ngươi đi, ngươi nói như thế nào

liền như thế đó.”

Này hoàn toàn không phải đáp án hắn

muốn, trong lòng quýnh lên, hắn rõ ràng đem rượu còn lại cũng giúp nàng

uống hết, hôm nay hắn cùng nàng sẽ dây dưa không dứt!“Ta muốn ngươi thật tình yêu ta, không phải tùy tiện có lệ với ta!”

“Hào thôi, toàn thế giới ta yêu nhất là ngươi,ok? Ta đầu thật choáng váng, thân thể nóng quá. Có bất điều hòa

hay không vậy a;?” Nàng ở trong lòng hắn vận vẹo, toàn thân cũng không

thoải mái, nha không biết chính mình đang nói gì.

“Nữ nhân hừ này , nói còn khó nghe hơn , tính ta không hay ho gặp gỡ người! Ta so với người càng nóng, không tin người sờ sờ xem.” Hấn đem tay nàng kéo đến ngực, chủ động cởi bỏ nút thắt áo somi.

“Nóng quá , người phát sốt !” Nàng không nghĩ tới gần hấn, giấy dựa phải rời khỏi.

Hay nói giỡn, hấn làm sao có thể buông

tha tiểu hồng mạo đang uống say này được? ;Mở cửa xe, hấn trước đem nàng ôm ra khỏi chỗ ngồi trước xe, chuyển cái phương hướng đi vào ghế ngồi sau xe, không gian rộng mở hơn, cũng có vẻ có tính bí ẩn, muốn làm cái gì còn không sợ bị phát hiện(>.

“Lão bà, người hiện tại bộ đáng thật

đáng yêu, chỉ có thể để cho một mình ta nhìn đến, về sau ở bên ngoài

tuyệt đối không cho phép người uống rượu.”

Nàng bị hấn đặt ở dưới thân, không tự chủ được vịn vào đứng lên,“Người quán ta nhiều như vậy.....”

“Ta mặc kệ người sao cũng được? Người

có biết hay không người chính là tiểu hồ ly tinh, cái họ Diệp kia căn

bản quên không được người, ta vừa thấy sẽ biết, đều tại người!” Hấn kéo

cao lần váy của nàng, đôi tay ở giữa bắp đùi non của nàng lưu luyến, mân mê nắn bóp , thuận tiện kéo đôi chân trắng muốt của nàng vây quanh ở sau thắt lưng của hấn.;

“Ta mới không phải hồ ly tinh, ta thực ngoan.” Nàng nhú mày kháng nghị.

“Hảo, người rất ngoan.” Hấn một bên vừa liếm vừa hôn cái gáy xinh đẹp của nàng , một bên dụ hoặc dụ dỗ

nói:“Ng ngoan, sờ sờ vào ta, chủ động một chút nào”

“Nha!” Nàng thật đúng là biết nghe lời, bàn tay nhỏ bé mon trón phần đầu của hấn, bả vai cùng phía trong ngực, thậm chí cởi bỏ áo của hấn đang mang dò xét đi vào bên trong .

Rượu sau khi loạn tính quả nhiên là kế

hoạch đầy chí lý, hấn vui sướng phát hiện, uống rượu nàng so với bình

thường lớn mật hơn rất nhiều, nếu là khi thanh tỉnh nàng tuyệt đối sẽ

không đồng ý ở trong xe xăng bậy như vậy , hiện tại nàng không chỉ không phản đối, còn nhiệt tình làm cho hấn không thể tin nổi ;được.

“Lão bà, người có thể lại dùng lực một

chút, đừng sợ, ta không có yếu ớt như vậy.” Hấn cổ họng khàn khàn, toàn

thân buộc chặt như nóng ;đốt cả lên .Hấn đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé

của nàng đưa đến phần dục vọng cứng rắn nóng như lửa đốt của hấn .

“Người thật sự là phát sốt, càng ngày càng nóng a.....”

“Đúng, chính là sờ như vậy, tiếp tục.....” Nàng trước kia chưa từng có làm qua như vậy, như thế nào lần đầu tiên

liền bắt đầu làm, nói là thiên tài cũng không đủ, thế từ hấn như thế, còn cầu gì hơn nữa ?Hấn cũng không rảnh rồi đôi môi liên tục kéo một đường mon trón làn da non mềm của nàng .

Hai người đều trên chọc dục vọng lẫn

nhau, tiếng thờ dốc càng ngày càng ồ ồ, cuối cùng hẳn thật sự nhịn không được, lấy ra bàn tay nhỏ bé của nàng, rút đi quần nhỏ của nàng, bay thẳng đến mục tiêu tiền công.

“A..... Lão công.....” Nàng lúc này không nhận sai người, nũng nịu hô:“Người muốn đem con sốt lây bệnh cho ta sao?”

“Đúng vậy, vợ chồng là thể cộng đồng,

ta có người cũng nên có.” Hắn lần nữa thẳng lưng xâm nhập đâm chọc ,ma

sát ở bên trong nàng , yêu cực kỳ cảm giác bị nàng bao bọc thể này, hơn

nữa vào giờ phút này, không gian trong xe cùng chất cồn kích thích càng

làm cho người mất hồn.

Nàng có chút không chịu nổi,“Nóng quá nga..... Toàn bộ đều cho ta sao?”

“Cả đời đều cho người, chỉ cho một mình người!” Đây không chỉ là hứa hẹn, cũng là một chuyện có thật, từ lúc

mới gặp tới nay hẳn liền đối với chính mình bất lực mặc kệ lòng của nàng cách hắn còn xa lắm hay không, hẳn cho dù chết đi rồi cuộc cũng đã muốn yêu.;

Bên trong xe trừ bỏ hương rượu thân

hiền, còn có hơi thở rất nặng của đôi nam nữ, từ ngoài cửa sổ nhìn vào

xem ra chân động không ngừng, một người nam nhân đặt ở trên người một nữ nhân, hai người đại khái vẫn còn mặc quần áo, chính là bộ vị trọng điểm dính cùng một chỗ, hẳn là còn không đủ để trở thành chuyện bại hoại gì

:: ;

Một khắc đạt tới trước cao trào, hẳn

hôn sâu vào đôi môi anh đào hé mở của nàng, cao thấp đồng thời xâm chiếm lấy nàng, sau đó cùng nhau điên cuồng, cùng nhau trầm luân.....

Lí Thần Du khi mở hai mắt ra , đã là buổi sáng ngày hôm sau.

Nàng sau khi nếm đến mùi vị hoan ái sẽ

cảm giác rất đau, hoảng hốt trong chốc lát nàng mới nhớ lại chính mình

bị rượu làm cho trở thành bi thảm thể này, cảm giác tựa như tiểu thư

khưê các vào khách sạn bị khách nhân khi dễ, Kha Khải Đường hiển nhiên

lấy việc trêu cợt nàng làm vui, nàng lại là người bán mình cả người vô

lực phản kháng, kẻ có tiền nói chuyện lớn tiếng, lấy việc chiến thắng

làm trọng, quả nhiên là lời nói lưu truyền trong thiên cổ nhà.

Giờ phút này, vị kim chủ tà ác kia đang an vị ở bên giường, dùng ánh mắt tự cho là ôn nhu nhìn nàng,“Hiện tại

là buổi sáng tám giờ, đừng khần trương, Hoàng Kiệt đã đi học, Nhược Lan

đã có bảo mẫu chiếu cố.”

“Nha.” Nàng so với bình thường ngủ nhiều hơn hai giờ, nghĩ đến cũng không tính là đãi chức quá mức.

“Đây là trà giải rượu, người uống một chút đi.” Kha Khải Đường giúp nàng làm đứng lên, cầm hai cái gối đầu đặt ở sau lưng nàng.

Nàng tiếp nhận một ly không biết là

loại nước uống ấm áp gì, nghĩ rằng cho dù độc được nàng cũng phải uống,

vị nam nhân cao ngạo trước mắt này dù sao cũng sẽ cự tuyệt không tha.

“Ngày hôm qua chúng ta ở trong xe.....”

Nàng mơ hồ có chút ấn tượng, tựa hồ có động tác kịch liệt, nếu không

nàng làm sao có thể toàn thân đau mãi không thôi thế này ?

Hắn sờ sờ đầu nàng, lấy một loại ngữ

khí không hề áy náy hướng nàng xin lỗi, “Thật có lỗi, lại cho người uống

rượu, bởi vì người uống rượu về sau rất đáng yêu, ta nhất thời nhìn

không được liền đem người ăn ...mất.”

Nàng uống hết một nửa li trà liền để

lại trên bàn, cúi đầu xem xét áo ngủ đang mặc trên người, chắc là hắn

giúp nàng đổi rồi, nàng không ngại bị ăn, thân là thê tử, bị ăn là một

loại nghĩa vụ, không bị ăn mới phải lo lắng, nhưng bị buộc uống rượu hắn là không tính nghĩa vụ đi? Còn có hắn nói chuyện càng ngày càng nhẹ,

thật không biết có phải lão gia nhà nàng đây không?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng kia bỗng

trở nên nghiêm túc tự hỏi làm cho hắn cười to ra tiếng, “Tốt lắm tốt lắm, đều là ta không tốt, để cho người xử phạt ta có được không?”

Làm ơn, nàng nào dám nha? Nhìn vẻ mặt đặc ý của hắn, tưởng cũng biết là nói giỡn, “Người không cần phải đi làm hay sao?”

“Chờ một chút lại đi, đến đây, người hắn là đói bụng rồi, ăn một chút gì nhé.”

Hắn từ trên bàn bưng đến một chén cháo để cho nàng ăn, nàng vội vàng khéo léo từ chối nói: “Ta chính mình ăn là tốt rồi, cảm ơn.”

“Người ngày hôm qua rất vất vả, phải thật tốt bổ sung thể lực, toàn bộ đều phải ăn xong, biết không?”

“Người.....” Cũng không thể nói ít đi vài câu sao ?

Hắn thật sự rất yêu bộ dáng xấu hổ

quần bách của nàng, sờ qua đầu nàng lại vừa muốn xoa bóp khuôn mặt của

nàng, nhìn qua thật giống như một nam nhân đang yêu, “Hôm nay người làm

gì cũng đừng đi, cứ ở nhà nghỉ ngơi, buổi tối ta sẽ trở về sớm một

chút.”

“Àn.” Nếu không cần tiền hắn đi làm hoặc đi hẹn hò, nàng đương nhiên muốn ở nhà làm chuyện của mình.

“Ta đi trước, người phải ngoan ngoãn,

tiểu hồ ly tinh của ta.” Hắn ở trên cái trán của nàng đặt một nụ hôn, lộ ra nụ cười cực kỳ ái muội, trong mắt tràn ngập tự đại cùng tự hào, nam

nhân xấu tính biểu lộ không thể nghi ngờ.

Cái gì tiểu hồ ly tinh?! Nàng thiếu

chút nữa không phun đầy cháo trong miệng ra, rõ ràng đây là phi báng

cùng vu hãm, nàng vốn là con gái tiêu chuẩn đảng hoàng nha !

Nàng còn không kịp kháng nghị, hắn đã

tiêu sái rồi đi, lưu lại một nàng con gái đảng hoàng ai oán ca thán

chính mình danh tiết phải chịu nhục, người hại mình mang tội danh lại là trượng phu của chính nàng.

Đơn giản ăn qua bữa sáng, nàng ngủ đầu

liền muốn ngủ, cảm giác ngủ thẳng đến buổi chiều, lười biếng rửa mặt

chải đầu thay quần áo, nhìn đến chính mình trong gương, thần sắc mỗi một nhưng ánh mắt lại rất sáng, làn da bóng loáng tron nhẵn, âm dương điều hòa thật là có ích cho sắc đẹp nha.

Bắt quá nghĩ đến chuyện tối hôm qua

nàng liền đau đầu, bữa tối bốn người, đối thoại trong toilet, rung động

trên xe..... Nàng cùng trượng phu thật vất vả mới có tiền triển, hiện tại

xem như tiến thêm một bước vẫn là lui từng bước rồi? Thăng thần mà nói

nếu không phải đã nhận ra cảm tình của hắn, nàng khả năng cả đời cũng sẽ không nghĩ đến cùng hắn yêu đương, nếu hắn có nhu cầu như vậy, nàng chỉ có thể nên cố gắng đi đáp ứng hắn. Bị ăn là nghĩa vụ, luyện ái cũng là

nghĩa vụ, cuộc sống của nàng chẳng lẽ chỉ có nghĩa vụ? Nàng không chán

ghét trượng phu, có khi nói chán ghét vẫn là lạc thú đấy chứ, gần nhất

nàng bắt đầu có chút thích hắn, lại không biết có thể phát triển giống

như tình yêu năm đó nàng cùng Diệp Nhân Phong; hay không? Nếu có thể

thành công đương nhiên là kết cục tốt nhất, nhưng nếu không thành thì

trong lời nói, hành động của nàng phải cần phải có nhiều cân nhắc hơn;

Đi ra khỏi phòng ngủ chính, nàng đang muốn phân phó đầu bếp chuẩn bị bữa tối, lại nhận được điện thoại của ca ca.

“Thần Du, em hiện tại có rảnh không?” Lí Hường Đông ngữ khí nói chuyện đối với muội muội luôn ôn nhu.

“Vâng, có rảnh.”

“Anh đang ở gần nhà em, đến quán cà phê cũ, còn biết chỗ nào không?”

“Không thành vấn đề, em hiện tại sẽ đi

qua.” Tuy rằng trượng phu đã dặn nàng hôm nay dù làm gì thì cũng đừng đi ra ngoài, nhưng đây là anh của nàng, nói cái gì đều được.

Anh nàng từ nhỏ cùng nàng tình cảm đã

rất tốt, bởi vì cha mẹ đều là người nghiêm khắc, hai anh em bọn họ cũng chỉ có thể vụng trộm chia sẻ những quyển truyện tranh, tiểu thuyết cùng món đồ chơi nhỏ, che chở cho nhau một ít phạm lỗi mà đứa nhỏ nào cũng

;đều gặp phải, nếu không nói như vậy, toàn bộ thơ ấu cũng chỉ có Hai chữ “Mất thiện cảm”;

Cắt điện thoại, Lí Thần Du phân phó qua đầu bếp sau đó vội vã muốn đi ra ngoài.

Từ nhà đến quán cà phê chỉ mất 10 phút, tiểu Lưu lái xe lại kiên trì muốn đưa nàng đi trước, Lí Thần Du cũng

biết đây là chức trách của tiểu Lưu, những lại chủ động từ chối: “Anh

của ta có việc cần tìm, có ;khả năng phải nói chuyện đến một hai giờ,

tối nay ta sẽ liên lạc gọi người tới đón ta.”

“Cám ơn phu nhân.” Tiểu lưu là người

được Kha Khải Đường thuê bảo vệ nàng từ lâu, phi thường thông cảm cho Lí Thần Du, tuy hắn không hiểu được kẻ có tiền là người như thế nào, nhưng hắn vẫn nhìn ra được đôi vợ chồng này thật khác so với những người có

tiền kiêu căng khác, bởi vì phu nhân vẫn hiền thực như vậy a.

Vào quán cà phê, Lí Thần Du rất nhanh

tìm đến chỗ của ;ca ca, cây gậy chống kia làm cho người ta không thể xem nhẹ, từ năm năm trước ca ca đã phải dùng đến cái chân giả này , từ đó không thể leo núi hay chạy bộ, đi đường có khi còn có lúc khó khăn .

Nàng trước hít sâu một hơi, làm cho

chính mình bình tĩnh trở lại, mới chậm rãi đi đến trước bàn ngồi xuống,“ anh, anh tìm em có chuyện gì vậy ?” Không hẹn gặp mặt ở nhà, lại hẹn ở quán cà phê này , nói vậy là có chuyện trọng yếu.

“Ngươi đã đến rồi, gần đây có khỏe được không?” Lí nhìn khí sắc muội muội rất tốt , lộ ra nụ cười vui mừng.

“Em tốt lắm.” Nàng hướng anh trai nói, trừ phi ca ca muốn ép hỏi rốt cuộc,“Ngươi đâu?”

“Không có.” Hần cũng không quanh co

lòng vòng, lấy ra một quyển sổ tiết kiệm cùng con dấu,“Trong này có một trăm năm mươi vạn, ngươi cầm đi.”

“Ngươi không có nhiều tiền như vậy chứ ? Cho ta làm cái gì?” Nàng biết anh nàng đi làm ở cơ quan nhà nước, tiền lương ước chừng khoảng ba bốn vạn ,làm sao có thể đột nhiên phát tài.

Lí Hướng Đông nhẹ nhàng bâng quơ nói:“

Vài năm này ta mua một ít cổ phiếu cùng quỹ tiết kiệm , may mắn đầu tư cũng không tệ lắm.”

“Đầu tư? Ngươi trăm ngàn phải cẩn thận, đừng quên chuyện ba ba năm đó.” Bình an mới là phúc, nàng đã từng ở trong hoạn nạn mới nhận ra được điều này .

“Ta làm sao có thể quên chứ ? Yên tâm

đi, ta không có kiếm tiền trái phép , mỗi ngày trừ bỏ đi làm chính là nghiên cứu thị trường chứng khoán, tồn ba năm mới có chút thành tựu như vậy.” Lí Hướng Đông so với ai khác càng cảm nhận được sự thống khổ của năm đó, trừ bỏ kẻ cận áp lực phá sản, hắn còn phải biến thành bộ dạng như bây giờ.....

“Được rồi, ta tin tưởng ngươi sẽ cẩn thận, nhưng ngươi cũng không cần cho ta tiền a, ngươi vẫn là nên để dành tiền mà cưới vợ .”

“Ta còn cưới ai nữa ? Đời này cứ như

vậy là được rồi.” Từ năm đó bạn gái bỏ hắn mà đi, hắn đối với tình yêu cùng hôn nhân sớm đã chết tâm, không còn muốn chậm trễ hạnh phúc của người khác.

“Ca, ngươi không cần phải bi quan như

vậy, ngươi không phải có tham gia hội gì sao? Rất nhiều hội viên đều có một nửa khác của mình, ngươi nhất định sẽ tìm được.” Lúc ấy nàng còn lo lắng ca ca chưa gượng dậy nổi, cổ vũ hắn tham gia hiệp hội khuyết tật như mình, quả nhiên là có hiệu quả , hiện tại hắn cũng đã đứng dậy đối mặt với mình, không đến mức đem chính mình phong bế lại.

“Đó là bọn họ lạc quan, có tin tưởng, có giấc mộng, nhưng mà ta đã không muốn có.”

Theo biểu tình lạnh nhạt của anh trai

xem ra nàng biết chính mình ;không thể khuyên hấn,anh em bọn họ cá tính

đều rất cố chấp, nàng có thể nào lại không biết?“Được rồi, chúng ta

không thảo luận chuyện này nữa , người cho ta tiền là muốn làm cái gì?”

“Ta cùng ba mẹ thực xin lỗi người, ta

cuối cùng cảm thấy nhà chúng ta như là bán con gái , chính là hy sinh em mới có thể đổi lấy sự bình an nhất thời.” Nhất thời nghĩ lại em gái năm đó phải từ bỏ bạn trai quên đi mối tình đầu, gả cho có người chồng có

tiền, Lí Hường Đông liền cảm thấy trong ngực một trận quặn đau, đáng ra

bảo vệ em gái là trách nhiệm của hấn, thế mà đến chân giả này của hấn

cũng là từ tiền của nàng .

“Anh!” Nàng không thích nghe câu nói này, cho dù là sự thật, cũng không cần phải nói ra chỉ càng làm cho người ta thương cảm

“Tuy rằng tiền lúc này cũng không có

nhiều, nhưng đối với em rẻ của mình mười năm, hai mươi năm đi nữa, ta

nhất định phải cho người có thể ngẩng đầu làm người, ở trước mặt hấn

cũng không cần giống một con dâu nhỏ chỉ biết ngoan ngoãn .” Hấn cũng

không hy vọng em gái sẽ ly hôn, dù sao cũng đã có hai đứa nhỏ đáng yêu,

em rẻ trên cơ bản cũng không phải là người xấu, trừ bỏ năm đó có lợi

dụng lúc người ta gặp khó khăn một chút, thừa dịp đó mà

“Ta hiểu biết ý tứ của người.” Trên đời này người tốt với nàng nhất là anh trai nàng, chỉ có hấn nhìn ra được

chỗ khó xử của nàng, “Khải Đường đối với ta cùng đứa nhỏ cũng rất tốt,

chỉ là có chút tính tình thiếu gia, nhưng cũng không mấy ảnh hưởng , em

thực sự rất cảm ơn sự giúp đỡ của hấn ,chính là ta chính mình tạo áp lực cho bản thân không dám đắc tội hấn, không dám nói ra thật tình, đều cảm thấy ta thiếu hấn, nên cảm thấy mình phải có trách nhiệm trả hấn.”

“Là anh không tốt, anh không giúp được

gi. để cho em phải chịu ủy khuất.” Hấn so với ai khác có thể hiểu được

sự vất vả của nàng, bọn họ là một gia đình, có cùng sự giáo dục mà lớn

lên, lại cùng nhau trải qua mưa gió lúc trước, cảm tình sâu sắc hơn

người khác.

“Anh ,anh đừng khổ sở, em không có hối

hận, nếu chọn một lần nữa thì em cũng sẽ làm như vậy, mặc kệ thế nào, em đã có Hoàng Kiệt cùng Nhược Lan, đây là kết quả tốt nhất.”

“Ai. em rẻ là rất ông chủ, làm ông chủ thói quen là sai khiến người khác, người lại bởi vì nợ tiền mà tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, loại quan hệ này rất bất bình đẳng, hy vọng số tiền này có thể cho người một chút tôn nghiêm” Một người còn sống

không phải chỉ có ăn ,uống, ngủ ,nghỉ là đủ rồi, nếu không thể làm chính mình, sớm muộn gì cũng có chuyện xảy ra.

Nàng do dự một lát mới cầm lấy sổ tiết

kiệm kia, trong lòng vẫn không yên như cũ, “Nhưng là, ta không biết hấn

có thể tức giận hay không.”

“Người nên học vì chính mình mà sống,

không thể bởi vì sợ hấn tức giận mà không dám nói, các người là vợ

chồng, địa vị hấn là ngang hàng, nếu người vẫn áp lực chính mình, người

vĩnh viễn sẽ không có cuộc sống chân chính của chính mình.”

Nàng hiểu được lời anh trai nói rất

đúng, nàng phải cố lấy dũng khí bước ra từng bước, hiền thê lương mẫu

làm đã lâu rồi, nàng hình như đã quên mất chính mình là ai, nàng có tính tình này sao? Có thay đổi được không? Như thế nào nhất thời cư nhiên

lại nghĩ không ra?

Hai mươi tám tuổi, kết hôn năm năm, đã

có hai đứa nhỏ, có một người chồng, những con số đó cũng không thể thể

hiện nàng là ai, nàng muốn gì ...nàng phải làm gì đây;?

Kha Khai Đường cả một ngày tâm tình đều rất tốt, cước bộ phiêu phiêu như bay, nghĩ đến bộ đang vợ mình uống

rượu lại thầm cười trộm, nếu không phải sợ nàng uống nhiều bị nghiện,

hắn thật muốn mỗi ngày đem nàng quá chén cho say, ần, có lẽ uống một

chút cũng k sao, một ly hồng rượu trước khi ngủ không phải có tác dụng

dưỡng nhan sắc cùng tăng cường khỏe mạnh sao?

Chạng vạng về nhà, cùng vợ và các con

com nước xong, mọi việc vô cùng hoàn mỹ, chỉ cần làm cho nàng yêu thương hắn, sẽ là sự hoàn mỹ không sút mẻ.

Sau khi dỗ các con đi ngủ, hai người

trở lại phòng ngủ của mình, hắn khẩn cấp ôm lấy nàng, giống như một đứa

trẻ đưa ra yêu cầu:“Giúp ta gối đầu, chà lưng, còn có mát xa, toàn thân

đều phải giúp!”

“Nga..... Hảo.”

Lí Thần Du ngây ra một lúc mới trả lời, hắn chú ý tới nàng đêm nay có điểm thất thần, đồng thời cũng nghĩ những việc lái xe báo cáo lại, không khỏi nhiều

mi lại hỏi:“Đúng rồi, anh

người hôm nay tìm người làm cái gì?”

Nàng, nhẹ nhàng rời khỏi vòng ôm của

hắn, đi đến trước bàn trang điểm mở ngăn kéo ra, hai tay cư nhiên có

điểm run run,“Ta, anh ta cho ta chút tiền.....”

“Nàng lại không thiếu tiền, hấn làm gì

phải cho người tiền?” Kha Khai Đường nghe xong không có chút cao hứng

nào, sau khi kết hôn hắn đã mở cho nàng một tài khoản cá nhân, hàng năm

cố định bỏ vào năm trăm ngàn, chính là hy vọng nàng có thể vui vẻ, nữ

nhân của hấn chính hấn sẽ nuôi, không cần phải cần ai giúp đỡ.

Nàng chậm rãi xoay người, cầm sổ tiết

kiệm đi đến trước hấn. “Trước khi kết hôn nhà chúng ta mượn người một

trăm ngàn. Tuy rằng đã phải kéo dài thật lâu, anh ta nói một trăm năm

mười vạn này trả trước cho người, còn lại về sau lại chậm rãi sẽ trả lại cho dù mười năm, hai mươi năm cũng sẽ trả bằng hết.”

Sự tình đến rất đột nhiên, hấn cơ hồ

nói không ra lời, trợn mắt há hốc mồm một lát mới nói: “Người theo ta đùa giỡn cái gì? Người cũng không phải không biết ta hàng năm cho người bao nhiêu tiền, người cho ta số lẻ này là có ý tứ sao?”

“Ta biết người không thiếu tiền, cũng

biết người đối với ta rất rộng rãi, nhưng mà nhà chúng ta thiếu tiền của người là không thể xóa bỏ, hy vọng người có thể nhận lấy.” Chỉ có thiếu nợ thì trả tiền, mua bán hôn nhân mới có thể thay đổi bản chất, bọn họ

khả năng mới có được tình yêu chân chính .

“Người đem ta trở thành cái gì ? Ta là

chồng của người, ta nuôi người là chuyện thường tình, ta cho tiền nhà mẹ đẻ người cũng là cao hứng của ta!”

“Người đương nhiên là chồng ta, cũng là ba ba của các con của ta, nguyên nhân như thế ta lại càng không muốn thiếu người.”

“Người lại nói hươu nói vượn thử nữa, ý định của người là muốn cùng ta cãi nhau?” Hấn quả thực muốn mắng chửi

thô tục, nàng nếu nghĩ cùng hấn phân rõ giới hạn, bọn họ trong lúc đó

không có ai khiếm ai, của hấn không phải là của nàng sao?

“Người trước hết nghe ta nói được

không?” Nàng thấy mặt hấn xem ra đã xanh mét, nàng phải nói ra mọi việc

trước khi hấn bùng nổ hơn: “Kết hôn tới nay ta vẫn thật cẩn thận, cho dù có chán ghét cũng không dám đắc tội người, thậm chí sẽ cố gắng kết

thúc nghĩa vụ của ta, áp lực như vậy của ta chính là bởi vì ta thiếu

người, nếu không đem tiền trả lại cho người, ta không có biện pháp còi

bò khúc mắc này.”

“Người sai lầm rồi! Người không có thua thiệt ta, là ta thực xin lỗi người, trước khi kết hôn ta đã sớm điều

tra rõ ràng, người cùng cái họ Diệp kia cảm tình tốt lắm, ta lại đoạt

lấy người, bức người cùng hấn tách ra, vì tiền mà gả cho ta. Hiện tại

người đem tiền đưa ta, có phải muốn đoạn sạch sẽ quan hệ với ta, không

nợ ta là có thể mặc kệ ta hay không?”

“Ta không phải ý tứ này, người không cần nghĩ như vậy.”

“Người nếu không nghĩ vậy thì trực tiếp chuyển tới tài khoản của các con, coi như chúng ta cùng nhau đưa cho

đứa nhỏ, ta một phần tiền cũng không lấy.” Hấn có thể lý giải tâm tình

của nàng, nhưng hấn cũng không thể nhận khách khí của nàng như vậy, bọn

họ đồng giường cộng chăn lâu như vậy, còn có cái gì phân cách lẫn nhau

nữa ? Nếu là cha mẹ nàng hoặc anh nàng cho tiền nàng, nàng có để ý đến

hay áp lực chính mình không ? Thay lời khác nói, nàng không đem hấn làm thành người một nhà!

“Vì sao không cho ta trả nguoi tiền?

Chẳng lẽ muốn ta thiếu nguoi cả đời?” Cái khả năng này làm nàng buồn rầu, tương lai hơn mười năm đều phải vì trách nhiệm mà sống sao?

“Đúng vậy, ta muốn nguoi nợ ta cả đời, nguoi chỉ có thể kéo dài tới kiếp sau trả lại cho ta!”

“Mọi nguoi trước tỉnh táo lại, chúng ta đều cần thời gian tự hỏi, không bằng ta về nhà mẹ đẻ ở vài ngày, được không?” Nàng không nghĩ cùng hấn cãi nhau ở trước mặt đứa nhỏ, bọn nhỏ đều rất thực mẫn cảm, cha mẹ có xung đột là có thể nhận thấy được.

Hấn nhắm mắt lại, lại mở mắt ra, bỗng nhiên cảm thấy chân mềm nhũn, “Nguoi muốn cùng ta ở riêng? Kia đứa nhỏ làm sao bây giờ?”

“Nguoi lại hiểu lầm, ta không phải muốn ở riêng, chính là muốn có một chút không gian, đứa nhỏ đương nhiên ở

nơi này, ta cũng sẽ trở về xem bọn hấn.” Nàng hoài nghi chính mình ở đây đàn gảy tai trâu hay không? Mỗi câu đều đã bị hấn xuyên tạc, còn bày ra một bộ dáng bị nàng ruồng bỏ, rõ ràng là hấn ở cô tình gây sự!

Như được cời nút thắt, hấn nở nụ cười,

cười đến bất đắc dĩ mà thâm trầm “Coi như thế này ,ta không thể chăm non các con tốt được người cần gì phải chuyển ra ngoài? Không bằng ta chuyển đi ra ngoài là tốt nhất.”

“Kia làm sao có thể? Đây là phòng ở của nguoi.” Nếu có người phải rời đi, cũng là nàng mới đúng .

“Phòng ở của ta không có nghĩa là nhà của ta, nếu ta không có người chẳng khác nào không nhà để về.”

“Nguoi.....” mỗi câu nói của hấn đều ,rất thâm sâu !

Nàng còn muốn nói cái gì đó, hấn cố ý

đánh gãy lời của nàng “Cứ quyết định như vậy đi! Dù sao ta mấy ngày này trước cũng không về nhà, nguoi cùng đứa nhỏ cũng rất khá, có ta hay không có ta đều giống nhau.”

“Cầu xin nguoi không cần nói như vậy!”

Tính tình quật cường của hấn làm cho nàng đau đầu đứng lên, tại sao một hồi lại thành ra thế này?

“Còn muốn nói với như thế nào?” Hấn

lạnh lùng hỏi lại, xem nàng không lời nào để nói, hấn hiểu được chính mình nói đúng rồi. “ Thời điểm nguoi hy vọng ta về nhà thì nói cho ta biết, hôm nay ta bắt đầu ở trong công ty.”

“Khải Đường.....”

Tiếng gọi của nàng không thể giữ cước

bộ của hấn, xoay người rời đi khỏi vợ cùng nhà của hấn, đây là kết quả

hấn dùng số tiền mặt thật lớn để đổi lấy, thật tốt!

Chương 8

Thức trắng cả đêm, Lí Thần Du dưới đáy

lòng tự mắng chính mình mấy trăm lần, đều do nàng không biết cách ăn

nói, không hiểu cách biểu đạt, kết quả biến thành tự hại chính mình,

trên thế giới nào có nữ nhân nào ngu ngốc như nàng không ? Nhất định là

nàng chưa từng đi làm, kinh nghiệm duy nhất chính là làm một giáo viên

thực tập , nàng quá non nớt, một chút kỹ xảo đàm phán cũng không có, tâm lý với đối Kha Khải Đường lại là một mực kính sợ, khó trách hẳn nói cả một chuỗi dài, nàng ngay cả nửa câu cũng không chen vào được.

Cái này thật thảm, còn không biết bắt

đầu từ đâu, nàng còn làm tự tôn cùng tình cảm của hẳn bị thương, làm hại hẳn phải rời nhà trốn đi, hết thấy đều là họa là từ cái miệng mà ra.

Đến buổi sáng ngày hôm sau, cuộc sống

vẫn diễn ra như vậy , kêu đứa nhỏ rời giường, Kha Hoảng Kiệt lúc còn

trong cơn buồn ngủ ;vẫn phát hiện ra việc không thích hợp. “Ba ba ở nơi nào rồi?”

“Ba ba có công việc, nên đêm qua đã

phải đi công tác.” Lấy cớ này hẳn là hợp lý nhất nàng không muốn nói

dối, nhưng lại không thể nói là mẹ làm ba ba tức giận chạy mất.

“Ba ba khi nào thì trở về?” Kha Hoảng Kiệt không buông tay hỏi.

“Quá vài ngày nữa sẽ trở lại, hôm nay chúng ta ăn cơm được không?”

“Hảo!” Tiểu hài tử lực chú ý rất nhanh đã bị dời đi, Lí Thần Du âm thầm thở một hơi.

Trên bàn cơm đã đầy đủ món ăn, Lí Thần

Du nhìn vào vị trí của hẳn giống như đang nhìn thấy có một người ngồi ở

đấy, hóa ra thói quen chính là ngoan cố như thế , chính là một người

không ở đây, phòng ở lại trở nên rất trống trải.

Dùng qua cơm sớm, Kha Hoảng Kiệt đi đến trường, Kha Nhượng Lan đột nhiên muốn nói: “Mẹ ~~ con muốn gọi điện thoại cho ba ba.”

“Gọi điện thoại cho ba ba làm cái gì?” Lí Thần Du lúi cúi kéo nữ nhi ngồi xuống, nữ nhi lần đầu tiên đưa ra loại yêu cầu này.

“Con muốn kêu ba ba làm nhanh một chút để về nhà, cùng con xem phim hoạt hình !”

“Ân. Cũng tốt.” Có lẽ có thể dùng con

bé diễn đạt ý mình , Lí Thần Du đối ý nghĩ của chính mình cảm thấy rất

đáng xấu hổ, nhưng lại cảm thấy đây là một chủ ý tuyệt vời .

Suy tính một lát, nàng mở điện gọi cho

Liêu thư ký, nói cho đối phương biết là con gái muốn tìm Kha tổng, sau

đó đem phone giao cho con, để cho tiểu cô nương tự do phát huy.

“Ba ba đang ở nơi nào? Ba có về nhà hay không. con nhớ ba ba!” Kha Nhược Lan tận tình phát huy công lực làm nũng của mình. “Con rất ngoan, ba ba phải gọi điện thoại cho con mỗi ngày nha!”

Lí Thần Du tự đáy lòng bội phục bản

lĩnh của con gái, nếu nàng có thể làm được một nửa như con hôm nay cũng sẽ không có loại cục diện bế tắc này.

Cắt điện thoại, nàng vội vã hỏi: “Ba ba nói như thế nào?”

“Ba ba nói là qua hai ngày sẽ trở về, muốn con cùng anh phải chăm sóc mẹ thật tốt.” Kha Nhược Lan nói xong còn vỗ vỗ bà vai nàng, đem nàng thành một đứa trẻ nhỏ để an ủi.

“Phải không? Ba ba thật tốt.” Lí Thần

Du nghe xong âm thầm cười khổ, nhìn không ra nam nhân kia rất biết cách dạy dỗ con nít nha, hy vọng hần qua hai ngày sẽ trở về gia.

Buổi sáng, hai mẹ con cùng nhau vẽ, ca

hát, thời gian từ từ chậm rãi đi qua, đáng lẽ ra nàng phải thật bình

thường như mọi ngày nhưng hiện tại lại tâm nàng thật không yên, không

ngừng nghĩ đến người nam nhân đang bị thương vì nàng mà rời đi. Thật vất vả hai người có chút tiến triển, bây giờ lại trở về điểm xuất phát rồi, làm vợ chồng thật đúng là một môn học vấn, không biết có ai tốt bụng có thể đến dạy cho nàng hiểu đây?

Sau đó, anh trai nàng lại gọi điện

thoại đến, Lí Hường Đông câu mở miệng đầu tiên liền hỏi: “Người đem tiền trả lại cho Khải Đường chưa?”

Lí Thần Du nháy mắt với bảo mẫu, đi đến góc phòng khách, mở cửa sổ sát đất ra đi vào hoa viên, không muốn để

cho con gái nghe được nội dung điện thoại. “Ta nói ra, hần lại phi thường tức giận, không chịu nhận lấy, muốn đem tiền chuyển cho đứa nhỏ, còn nói mấy ngày nay muốn ở lại công ty.”;

“Cái gì?” Lí Hường Đông đề cao âm lượng một chút. “Người này phản ứng cũng quá kịch liệt, người không nói với hần nguyên nhân sao?”

“Ta nói sáng tỏ mà hần lại rất tức giận, giống như biến thành ta không cần hần.”

“Hừ! Người không cần sợ hần, loại tính

tình này của hần nhất định phải sửa, bằng không người sẽ bị hần áp bách

cả đời.” Lí Hường Đông nhìn ra được em rể này là một người cường ngạnh,

em gái hần càng mềm lòng lại càng chịu thiệt.

Những người đứng xem luôn nói được dễ

dàng, nhưng mọi việc lại không dễ như vậy, nàng thờ dài nói: “Chẳng lẽ muốn ta cùng hắn âm ỷ một trận lớn?”

“Vì sao không được? Vợ chồng trong lúc

đó đều không cãi nhau sao? Nếu nhà chúng ta bắt đầu còn tiền, địa vị

ngươi và của hắn là ngang hàng, cho dù lúc trước hắn ra tay giúp việc ân tình, ngươi giúp hắn sinh hai cái đứa nhỏ cũng đã đủ rồi, ngươi là vợ của hắn không phải nhân viên của hắn, ngươi hắn là tự chính mình nói ra không cần sợ đắc tội hắn!”

“Em sẽ suy nghĩ kỹ một chút.” Anh trai

nói không phải không có đạo lý, nhưng nàng thật sự trong khoảng thời

gian ngắn sẽ không thay đổi được, dù sao lâu như vậy quan hệ của nàng

cùng chồng chính là bất bình đẳng như vậy a.

“Muốn hắn tôn trọng ngươi, thì trước đó

ngươi phải tôn trọng chính mình, hắn có thể tức giận, ngươi cũng có thể phản kích lại, miễn cho hắn quyết định tất cả rồi!”

“Đã biết, anh không cần thay em lo lắng nữa, em đã trưởng thành rồi.”

“Mặc kệ em mấy tuổi, trong lòng ta

ngươi vẫn chỉ là một đứa bé nhỏ, bất quá anh biết em sẽ có quyết định

của chính mình, nhớ rõ anh vĩnh viễn là ngọn núi để cho ngươi dựa vào.”

Lí Hường Đông biết năng lực chính mình hữu hạn, lúc trước là nàng đã hi

sinh để giải cứu cả nhà, hắn cả đời đều không thể bù lại được.

“Ân, cảm ơn anh!”

Mới nói xong điện thoại, Lí Thần Du còn chưa điều chỉnh lại tốt tâm tình, cũng chưa từ hoa viên đi trở về phòng khách, ngay sau đó lại điện thoại, đến từ bạn học của nàng Đào Tĩnh

Nghiên.

“Tiểu Du a, ngươi có biết ta ở nơi nào

không? Ta đang ở bên ngoài nhà ngươi nha, quả nhiên là khu ở cao cấp,

nhìn xem mắt ta đều đã muốn rớt xuống hết này!” Đào Tĩnh Nghiên làm đại

lý lĩnh vực cho thuê nhà thường muốn đi chung quanh xem nhà cửa, hôm nay vừa vặn đi vào khu ở cao cấp của bạn học.

“Nếu như vậy, ngươi muốn tới nhà của ta chơi một chút hay không rồi cùng nhau ăn bữa cơm trưa nữa?” Lí Thần Du nghĩ rằng hắn là nên phân phó đầu bếp làm cơm trưa, nếu có thể chiêu

đãi bạn tốt một chút thì không còn gì tốt hơn.

“Ta mới không cần! Chỉ muốn đến nhà của ngươi có khả năng sẽ bóp chết ngươi, sau đó thay thế được vị trí của ngươi.”

Ý tưởng hài hước làm cho Lí Thần Du

cười một tiếng, nguyên bản tâm tình nghiêm trọng cũng nhẹ nhàng đi một

ít, người còn sống không thể không có bạn bè, nhất là có thể giảm sức ép rất hiệu quả. “Yên tâm, con gái của ta đang ở đây, nó sẽ nhận ra được ai là mẹ.”

“Nga, có tiểu mỹ nữ có thể xem? Vậy được rồi, ta liền miễn cưỡng sẽ tha cho ngươi một lần.”

“Ân, cả hai chúng ta mỹ nữ lớn nhỏ cùng nhau chờ ngươi.”

Sau nửa giờ, Lí Thần Du nắm tay con gái đứng ở cửa, cùng nhau nghênh đón khách quý, Kha Nhượng Lan có điểm sợ người lạ chào: “Chào đi ~”

Đào Tinh Nghiên vừa thấy đứa bé xinh

đẹp như búp bê thì thích vô cùng, lại thân mật nói: “Ai nha! Lần trước

gặp mặt còn chưa có thể nói đâu, sau bây giờ đã trở nên vừa xinh đẹp

thông minh lại đáng yêu như vậy nè, mai sau lớn lên rồi thì xinh đẹp

biết nhường nào đây?”

Kha Nhượng Lan không rõ ý tứ từng chữ,

nhưng nghe ra người khách này là đang khen ngợi nàng, lập tức chạy đến

trên bàn phòng khách, cầm lấy tác phẩm vừa rồi của chính mình nói: “đi

ơi ngươi xem, đây là ta vẽ đấy!”;

“Thiên tài a! tiểu Nhượng Lan của chúng

ta thật là giỏi!” Đào Tinh Nghiên được một phen khích lệ thật lớn, Kha

Nhượng Lan ngay lập tức yêu thương vị khách có ánh mắt thật cao siêu này.

Lí Thần Du lắc đầu nói: “Tốt lắm, ngươi cứ ở đây khen nó, tự nhiên lại dưỡng nó thành thói quen mất thôi.”

Cơm trưa rất nhanh đã được chuẩn bị

tốt, Đào Tinh Nghiên lại phát huy bản sự nghiệp vụ viên ba hoa chính

choè, từ phòng ờ, hoa cỏ, nhà cửa, đồ ăn đến tất cả mọi người tán thưởng vài hồi, ngay cả người hầu cùng đầu bếp cũng bị chọc cho ha ha cười.

Sau bữa cơm trưa không bao lâu, đã đến

giờ ngủ trưa của Kha Nhượng Lan, Lí Thần Du dần xếp cho con gái thật tốt

,sau đó dẫn bạn tốt đến hoa viên đi dạo một chút, vì có chút nắng nên sẽ không quá nóng, gió nhẹ thổi tới còn mang theo mùi hương hoa.

“Trời ạ..... Ta thật muốn làm con kiến

hoặc con gián ở nhà ngươi, ta thật sự không ;muốn đi rồi!” Đào Tinh

Nghiên tìm ghế dài nằm ngồi xuống, êm ái đến muốn dậy cũng không muốn.

“Có rảnh hoan nghênh thường đến đây, Nhượng Lan thích ngươi, đầu bếp cũng thích ngươi, bình thường đều nấu rất nhiều đồ ăn.”

“Ta đâu phải là lúc nào cũng rảnh rỗi!” Đào Tinh Nghiên đối với bạn tiếc nuối. “Lí Thần Du, ngươi đời trước rất

cuộc làm cái chuyện gì tốt, đời này mới có thể trở nên mệnh tốt như

vậy?”

“Xem sự tình không thể chỉ nhìn ở bề ngoài, kỳ thật ta cũng có phiền não của ta.....”

“Nói đi! Từ lúc ta vào cửa liền cảm

thấy người có vẻ có tâm sự, nếu tin được ta, cứ việc đem bí mật không

thể nói đều nói cho ta biết.”

“Cám ơn.” Lí Thần Du tình cảm ghi lại

chỉ có hai nam nhân, bạn trai trước cùng ;người chồng hiện giờ , vừa vặn là đã gặp Đào Tĩnh Nghiên cũng là người hiểu chuyện của bọn họ nhất .

Từ lần đó đi uống rượu mừng của Diệp

Nhân Phong, Kha Khải Đường có thể nói là biến hóa đến long trời lở đất,

trong khi trước đó năm năm hôn nhân của bọn họ đều là trải qua thời gian yên tĩnh, hiện tại hân chỉ cần có cơ hội sẽ như núi lửa bùng phát.

Lí Thần Du bất đắc dĩ nói xong mọi

chuyện , Đào Tĩnh Nghiên lại chỉ thể ha ha cười. “Ta xem sự tình rất đơn

giản a, chồng người đã sớm yêu thương người, chính là đối với người giận dỗi mà thôi, bởi vì người không thương hân, hoặc là còn không có chân chính yêu thương hân.”

“Làm sao có thể? Chúng ta cũng không

phải vì tình yêu mà kết hôn.” Lí Thần Du vừa nghe kinh hãi, nàng xác

định chồng nàng đối với nàng đúng là có chút cảm tình, nhưng rất khó nói là có nhiều sâu đậm, nếu muốn nói yêu nàng không khỏi rất khoa trương.

“Hôn sau tình yêu cũng thực là bình

thường a, hơn nữa hân với người kết hôn, không phải tỏ vẻ hân thích

người sao? Bằng không nhà người lúc trước tình huống tệ như vậy, hân làm chi không chọn một nữ nhân gia cảnh tốt một chút? Hân là người làm ăn, cưới người có chỗ tốt gì? Kết hôn là cần xúc động, xúc động chính là cảm tính lớn hơn ý tứ, lý tính người sẽ không hiểu chứ?”;;

Đào Tĩnh Nghiên đây là phỏng đoán bình

thường hợp lý, Lí Thần Du cũng từng nghĩ tới như thế, có thể là ý thức

trách nhiệm của nàng quá nặng, một lòng thâm nghĩ báo đáp cùng trả nợ,

cư nhiên xem nhẹ chuyện đơn giản nhất. “Nếu thật sự là nói như vậy..... Anh

của ta muốn ta trả tiền cho hân, không phải làm cho hân thực thương tâm

sao ?”

“Anh của người làm cũng coi như đúng mà cũng coi như sai, bởi vì người quả thật rất sợ hân, đối với nữ nhân

cũng phải mạnh mẽ một chút , không thể để cho nam nhân xem thường nữ

nhân. Nhưng mà đứng ở lập trường của chồng người ,hân sẽ cảm thấy người

cùng hân bị phân ra quá rõ ràng, không có đem hân ý lại, có tổn hại cảm

tình cùng tự tôn của hân.”

“Tĩnh Nghiên, người như thế nào cái gì cũng đều biết vậy?” Lí Thần Du chỉ có thể dâng tặng hai chữ kính nể.

Đào Tĩnh Nghiên ngẩng cằm hừ một

tiếng. “Theo ta ở bên ngoài chạy qua chạy lại va chạm rất nhiều người,

trạng thái nhân sinh, yêu hận tình thù cam đoan so với người đều đã gặp

qua .”

“Ân, ta đã làm bà chủ gia đình từ lâu, đều đã quên hết chuyện thế thái bên ngoài.”

“Người trước kia ở thời điểm đại học

cũng là thực nữ, thực thanh tú, hoàn toàn không giống với ta, ;nhưng là

lúc ấy người một chút cũng không nhát gan, mỗi lần có nam sinh theo

người, đều bị người đá kích thật sự đáng thương, chỉ có Diệp Nhân Phong

như con heo tham ăn mới thực hiện được, hy vọng người chớ quên uy phong

năm đó a!”

Nói đến thật kỳ diệu, Đào Tĩnh Nghiên

không phải là thực nữ như nàng mà là một nữ nhân ăn nói sang sảng, nàng

có thể cùng Lí Thần Du trở thành bạn tốt nhiều năm, các bạn học khác

cũng thật sự không hiểu, khả năng thật sự là bù trừ cho nhau.

Sau một trận tiếng cười, Lí Thần Du đem đề tài chuyển tới trên người bạn tốt. “Người thế nào ? Gần nhất có đối tượng hay không?”

“Vì tính chất công việc nên nhất định

phải bốn ba bên ngoài cả ngày, làm sao có thời giờ hẹn hò chứ ?Ta hiện

tại đem công việc kiếm tiền là mục đích đầu tiên, có tiền còn có thể để

dành gửi cho viện dưỡng lão sau này dưỡng già !”

“Kiếm tiền. Đúng rồi, anh của ta không hiểu tại sao lại mua được cổ phiếu, còn buôn bán lời không ít tiền,

người có nghĩ là cùng hần học?” Lí Thần Du không biết như thế nào đã

nghĩ đến anh nhà mình, nếu thực sự có tác dụng bù trừ nhau thì hai người này hẳn là sẽ là sự phối hợp tuyệt vời nhất;;

“Phương tiện sao? Vô duyên vô cớ, anh người làm chi phải dạy ta?”

“Anh trai rất thương ta, người là bạn

của ta , cũng bạn của anh ta , hơn nữa ta còn muốn cầu xin người, có cơ

hội thì khuyên bảo anh ấy một chút,tư tưởng của anh ấy rất bị quan,

người sáng sủa như vậy nhất định có thể thay đổi anh ấy.”

“Ta chỉ hiểu được bát quái , nào có tài năng lớn như vậy?” Đào Tĩnh Nghiên ở tiệc cưới bạn tốt đã từng xem qua

hình của Lí Hường Đông, lúc ấy còn ngồi xe lăn mặt không chút thay đổi,

nghe nói về sau lại có thể tự bước đi đường, chính là phải dùng đến một

cây gậy để chống, đối với nam nhân cao lớn cường tráng mà nói, chắc đó

là một chướng ngại rất khó để vượt qua đi.

“Người so với bác sĩ tâm lý còn lợi hại hơn, anh của ta cần ánh mặt trời cần tưới nước, người liền hỗ trợ đi!

Nói không chừng hần một khi cao hưng liền đem bí kíp chơi cổ phiếu

truyền cho người, như vậy không phải đẹp cả đôi đường sao?”

“Nghĩ đến mới nói nếu hần yêu thương ta thì làm sao bây giờ?” Đào Tĩnh Nghiên không phải đùa ngốc mới ra xã

hội, vừa nghe liền biết còn có ý tứ hàm xúc mai mối.

“Kia rất tốt, nguoi liền từ một được

hai, đem hấn hết thầy làm thành của riêng, anh của ta bộ dạng cũng không đến nỗi nào, nguoi liền thông qua được thì thông qua đi.”

“Lí đại tiểu thư, nguoi khi nào lại có thể trở nên nói như vậy?”

“Còn không phải là học theo nguoi?”

Người hầu đưa tới trà hoa cùng điểm

tâm, hai nữ nhân mãi tán gẫu liền đã quên thời gian, thẳng đến tiểu công chúa Kha Nhược Lan tỉnh lại, oa oa âm ỷ muốn mẹ, lúc này mới có thể kết thúc được

Nhi đồng là người chủ quốc gia, hấn là

cũng là người chủ gia đình, Lí Thần Du quyết định để cho con gái xuất

thủ trước, sớm muộn gì cũng gọi điện thoại cho hấn, dùng đến tiếng nói

trong veo như thiên sứ kêu gọi ba ba, ba ba như hấn như thế nào còn

không mau về nhà.

Qua điện thoại thúc giục mới tiến hành hai ngày, mục tiêu vẫn chưa đạt lại có điện thoại quấy rầy kế hoạch của nàng.

“Phu nhân, nguoi nhanh chút lại đây a, chủ tịch hấn uống rượu!” Liêu Vĩ Kiều ở bên kia điện thoại khẩn trương nói.

Như thế nào lại uống rượu? Lí Thần Du

nghe xong chỉ cảm thấy đau đầu, nam nhân này không có một vui vẻ cũng

chỉ có thể ra chiêu sao?“Uống rượu khiến cho lái xe đưa hấn trở về, xảy

ra chuyện gì sao?”

“Chúng ta ở khách sạn có việc, chủ tịch uống nhiều lắm, hiện tại có vài cái tiểu thư muốn hướng hấn xuống tay!”

“Cái gì? Vậy nguoi mau ngăn cản các

nàng a!” Nếu là nàng từ trước, chỉ hy vọng hấn đừng bị nhiễm bệnh, hoặc

ly hôn, đừng ảnh hưởng đến các con là được, nhưng hiện tại của nàng cảm thụ không giống với lúc trước, nàng đối hấn đã có điểm động tâm, không

cho phép hấn cùng nữ nhân khác dây dưa.

“Chủ tịch uống đến hồ đồ, vừa rồi còn

nhận sai nguoi, chúng ta kéo hấn .hấn cũng không nhúc nhích, sợ hấn làm

ra chuyện chính mình sẽ hối hận.....” Liêu Vĩ Kiều phi thường hiểu biết tâm tình cấp trên, rõ ràng chính là yêu ;phu nhân, lại không chịu xuống

nước, mới có thể nháo cho tới hôm nay.

“Cho ta địa chỉ! Nghi biện pháp khống chế hiện trường, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện, nếu không nguoi có thể từ chức!”

“Là.....” Liêu Vĩ Kiều không dám không

theo, vạn nhất hại đến hạnh phúc gia đình chủ tịch, hấn có mấy cái đầu

cũng không đủ để chém ..

Bỏ điện thoại, phản phó bảo mẫu chăm

sóc các con, Lí Thần Du nhanh chóng ngồi trên mình xe nhà mình xuất

phát, một đường không ngừng thúc giục lái xe chạy mau một chút, chỉ sợ

tới trễ 1 phút sẽ gây ra đại họa, nữ nhân xinh đẹp cũng không thể không

lo, nàng biết chồng nàng là người lạnh lùng, không có khả năng lưu lại ở bên ngoài, nhưng cho dù nhìn thôi cũng đã làm cho nàng khó chịu không thôi!

20 phút sau, lái xe dừng sức đạp lại phanh lấy khẩu khí nói: “Phu nhân, chính là nơi này.”

Nhìn cửa khách sạn sang trọng, Lí Thần

Du trong lòng con tức càng dâng lên, bàn công việc có tất yếu phải bàn ở nơi oanh oanh yến yến tràn lan thế này không? Nàng lập tức liền lặc: “Liều thư ký, ta đang ở trước cửa các người ở đâu?”

“Phu nhân, ta đã cho người ra đón là trợ lý của ta tiểu Vương!”

Liêu Vĩ Kiều mới nói xong, Lí Thần Du

liền nhìn thấy một khuôn mặt rất quen thuộc, một bên vẫy tay một bên đã chạy tới, “Phu nhân, xin theo ta đến đây!”

Vô nghĩa không nói nhiều, hai người

nhanh chóng vào khách sạn, đi vào một gian ghé lô lớn nhất, cửa vừa mở

ra xuất hiện một màn hình ảnh làm cho người ta bốc hỏa.

Hiện trường ước có mười mấy người, cả

trai lẫn gái, ôm ôm ấp ấp lẫn nhau, tràn đầy không khí là mùi vị của

rượu, tuy rằng mỗi người quần áo trên người vẫn còn, nhưng nam nhân sớm

giải đã cởi lỏng caravat, khuy áo cũng cởi đến một nửa, còn lại nữ nhân thì mặc cổ áo thấp hở cả ngực lộ cả lưng, làn váy vừa vặn chỉ có thể che khuất chiếc quần lót bé xíu.

Chuyện đó đều còn chưa đáng nói, đáng

chết nhất là Kha tổng đại nhân lại ngồi ngay ở giữa, trái ôm phải ấp mỗi bên một em, tùy ý để mặc họ giờ trò, còn hưng trí bừng bừng hôn một cái “Tiểu Ngư Nhi, ta về sau gọi người Tiểu Ngư Nhi được không?”

“Kha tổng thích kêu như thế nào thì cứ

kêu như thế, muốn kêu lên giường cũng được nữa a!” Lời nói dí dỏm vừa

phát ra hiện trường liền một trận cười to.

“Chủ tịch, phu nhân đã tới. Người xem

có muốn về nhà nghỉ ngơi trước hay không?” Liêu Vĩ Kiều đi đến trước mặt lão đại, kiên trì khuyên nhủ.

Thật ra loại trường hợp này cũng không

cần đích thân phu nhân ra mặt, bất quá chỉ là gặp dịp thì chơi mà thôi,

nhưng mà chủ tịch lại còn nói sẽ cùng hai vị tiểu thư này qua đêm, việc

này vạn nhất truyền ra thì thật thảm, so với phu nhân hẳn còn hiểu

nguyên tắc trung trinh của chủ tịch hơn, dưới mọi tình huống cũng chưa

từng có ý định chơi bời bên ngoài, bất đắc dĩ hẳn đành phải cho mời phu

nhân đến thu thập tàn cục.

“Gọi là gì. . . phu nhân? Cái tên này nghe

cũng quá buồn cười!” Kha Khải Đường nói xong ngửa đầu cười to, nhưng

những người khác cũng không có cười.

Lí Thần Du đi lên hai bước, một cái ánh mắt cảnh cáo liền khiến cho Liêu thư ký cùng hai vị tiểu thư biết đường cách xa một chút, khách nhân còn lại thì chỉ biết trợn to mắt chờ xem

kịch vui, Kha tổng bình thường đứng đắn, rất khó để khách sạn tìm hoan

mua vui, cư nhiên lại để cho lão bà tới tóm gáy, có thể chính mắt thấy

thì thiệt là là rất có phúc phần!

“Người còn có nhớ người là ai hay không?” Lí Thần Du hai tay vòng qua thắt lưng hần, lạnh lùng nhìn xuống trên người chồng nàng.

“Ta..... Ta là Kha Khải Đường.”

“Kha Khải Đường là ai?”

“Là..... chồng của Lí Thần Du, cha của Kha Hoảng Kiệt cùng Kha Nhược Lan.”

“Tốt lắm, người còn nhớ rõ chính mình

là ai, vậy không nên gây ra chuyện làm nhục thân phận chính mình.” Cơ hồ là động tác phản xạ, nàng nâng tay lên liền hướng đến mặt của hần. “Ba!” một tiếng

Một bàn tay đánh thật rõ ràng gọn gàng, đánh cho mọi người ở hiện trường chỉ biết trợn mắt há hốc mồm, liền

ngay cả bản nhân Lí Thần Du cũng không dám tin tưởng, nàng cư nhiên dùng tay đánh chồng nàng, chuyện này là bạo lực, vẫn thật là chuyện thất sách nhất, đánh trước mọi người mặc kệ có lý cũng sẽ trở nên vô lý.

Một mảnh im lặng tĩnh mịch, người bị

đánh ngược lại nở nụ cười, Kha Khải Đường sờ sờ khuôn mặt chính mình

đang nóng lên, cười hi hi nói: “Vợ à ta sai rồi, người hãy tha thứ cho

ta, mang ta về nhà đi!”

Hiện trường đồng loạt vang lên thanh âm ..ồ, vài người ở hiện trường tự đáy lòng bội phục vị phu nhân này thủ pháp dạy dỗ thật tốt .

Lí Thần Du không hiểu nổi phản ứng này

của trượng phu, tám phần là uống rượu uống đến choáng váng, thật không

tốt chút nào hần lại làm ra chuyện ngốc nghếch này , làm uổng phí hình

tượng thực nữ của nàng gìn giữ bấy lâu nay bị hủy hoại chỉ trong chốc

lát, ở đây nhiều nhân chứng như vậy, về sau danh hào nàng khả năng sẽ

rất vang dội a.

Nàng chuyển hướng Liêu thư ký nói: “Đem hần đi lên xe.”

“Vâng!” Liêu Vĩ Kiều đối với trợ lý

tiểu Vương nháy mắt, hai người mỗi người một bên khiêng lấy chủ tịch đại nhân say đến không còn biết gì, cũng tận lực tránh nhìn vào năm ngón tay in trên mặt hần.

Cứ như vậy xong một màn khôi hài này,

nhưng nàng biết chuyện kế tiếp của bọn họ mới là phần chính của buổi

biểu diễn , vợ chồng bọn họ như thế nào mới có thể diễn thật tốt đây .

Kha Khải Đường không nghĩ tới chính

mình đi uống mấy chén mà đã rước vào cái họa ăn tát này , việc này thật

sự rất hiếm nha , chuyện này trước đó không có báo cho thư ký của hắn

biết, chỉ sợ thư ký của hắn diễn trò không đạt, sự thật chứng minh đó

là một ý kiến hay, vợ của hắn quả nhiên đã ra tay, biểu hiện còn làm cho hắn kinh hãi không thôi.(bị tát mà con mừng ...bó tay a này)

Mấy ngày nay Lí Thần Du để cho con gái

gọi điện thoại tới, muốn hắn nhanh chóng về nhà ,hắn tuy rằng hiểu được

dụng ý của nàng , nhưng việc này còn chưa đủ, hắn muốn nàng tự mình ra

mặt, nếu không hắn rời nhà trốn đi lại không có người tới đón về không

phải là mất mặt lắm hay sao ?(^^~)

Bị đánh bị mắng đối với hắn lại là biểu hiện thật tốt, cho dù bị khác người rảnh rỗi nhìn trò hay, nội tâm hắn

lại vui sướng tột đỉnh.

Về nhà, lái xe cùng thư ký hỗ trợ đem

Kha Khải Đường đi đến chủ phòng ngủ, để cho hắn nằm thẳng ở trên giường lớn, cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Lí Thần Du ra cửa tiễn hai người họ .“Cảm ơn các người, hôm nay thật vất vả.”

“Xin đừng nói như vậy, vậy phiền toái

phu nhân chiếu cố chủ tịch.” Liều Vĩ Kiều rốt cục có thể về nhà ngủ thật tốt, còn lại liền giao cho phu nhân xử trí, hy vọng chủ tịch sẽ không

bị sửa chữa đến nổi thảm hại .

“Ân, chuyện ta hôm nay hy vọng không

cần truyền ra ngoài .” Lí Thần Du cũng biết hy vọng này rất khó thành,

nhưng ít ra không cần truyền ra ngoài nhiều, dù sao chuyện mà các gia

đình tập đoàn tài chính ;rất kiêng kỵ chính là gièm pha.

“Đó là đương nhiên!” Liều Vĩ Kiều luôn mãi gật đầu nói.

Tiến xong hai nhân viên của hắn, Lí

Thần Du tới trước phòng đưa nhỏ xem một chút, xác định các con đã ngủ

mới xoay người đi trở về chủ phòng của mình, đối với nam nhân đang say

mềm kia, không biết nên xuống tay từ đâu.

“Vợ ah, ta muốn tắm rửa.....” Kha Khải Đường xoa lấy ngực chính mình, cả người cũng không thoải mái.

“Hào, ta đi giúp người đi chuẩn bị.” Hắn toàn thân ngoài mùi rượu còn có mùi nước hoa, nàng cũng rất tẩy sạch cho hắn .

“Lão bà, giúp ta tắm ,ta không muốn tắm một mình.....”

Chuyện này nàng cũng có thể thỏa hiệp a , dù sao cũng không phải lần đầu tiên, nàng sợ hắn sẽ ở trong phòng tắm trượt chân, vẫn là chính mình làm thì có yên tâm hơn .

Hai người kéo vào phòng tắm, Kha Khải

Đường nhắm mắt, hưởng thụ bàn tay chăm sóc cẩn thận của vợ, mấy ngày nay hắn đã hiểu rõ ,nàng muốn đưa tiền cho hắn cũng được hắn sẽ

chuyển

sang cho mấy đứa nhỏ, chỉ cần nàng để ý hắn, muốn hắn, hắn nguyện ý tiếp tục cùng nàng sống những ngày tháng như vậy, đợi đến một ngày nàng có thể yêu thương hắn, cho dù đợi không được ngày đó cũng không có khả năng hắn buông tay, hắn chính là ngu ngốc như vậy.

Hắn toàn thân cao thấp đều được nàng

tẩy rửa vệ sinh sạch sẽ, so với bình thường giúp hắn tắm rửa còn dùng

chút lực, hiển nhiên là muốn tẩy đi mùi son phấn trên người hắn.

“Về sau ngươi còn để chính mình làm thành như vậy, ta nhất định sẽ mặc kệ ngươi.” Nàng cắn răng cảnh cáo nói.

Hắn yêu cực kỳ một mặt mạnh mẽ này của

nàng, còn cố ý chơi xấu nói: “Tối hôm nay mọi người đều thấy được, ngươi

đánh ta dùng sức như vậy, mặt mũi của ta đều mất hết, ngươi mặc kệ ta ai cần ngươi quản ta?”

“Ngươi còn dám nói? Ai bảo ngươi đi đến chỗ đó?”

“Bởi vì ta không có nhà để về, ngươi

đem ta thành người ngoài, chuyện tiền đã từ mấy năm trước còn nhớ rõ,

nhất định phải đưa ta thứ tiền dơ bẩn này.....”

“Đù, không được nói nữa!” Nàng cầm lấy bàn chải đánh răng thay hắn đánh răng, đem hắn chăm sóc chả khác gì đứa nhỏ.

Miệng hắn đều là bọt biển, lại cười đến phi thường thích ý, chà xát thật tốt, mùi rượu đều tan, nàng giúp hắn

mặc vào quần lót cùng áo ngủ, vỗ vỗ trong ngực của hắn nói: “Tốt lắm, lên giường ngủ, ngày mai lại tính toán sổ sách với ngươi!”

Chờ ngày mai liền quá muộn, hắn dưới

đáy lòng cười thầm, suốt ba ngày hắn cũng chưa có thể ôm nàng, bức bối

đến không chịu nổi nữa

Hai người cùng tiến lên giường, Kha Khai Đường ôm lấy thân thể mềm mại của nàng nói: “Vợ ah, ta nghỉ muốn.....”

“Muốn sẽ không đi tìm hoan ở bên ngoài?” Lí Thần Du đẩy tay hắn ra, nằm ở bên giường chỗ cách hắn xa nhất.

Ghen tị? Tốt lắm, hắn muốn nàng nếm thử tư vị này, trước kia đều là hắn chịu đau khổ dày vò, lo lắng nàng quay

lại với người yêu cũ, hiện tại nàng đã rõ cảm giác đó chưa, trong mắt

người mình yêu lại không có mình.

“Trong lòng ta chỉ có vợ yêu, ai cũng không thay thế được!”

“Hoa ngôn xảo ngữ *, ngủ, đừng âm ỹ!” Nàng xoay người đưa lưng về phía hắn, không muốn ở nửa đêm cùng hắn tranh cãi nữa.

* Lời nói hoa mỹ không thật lòng.

“Không âm ỹ sẽ không âm ỹ, ta trực tiếp làm.” Váy ngủ trên người nàng hắn đã rất quen thuộc bắt quá phải giằng

co hai ba lần mới lột xuống được, vật liệu may mặc màu bạc quần ở bên

hông nàng, mặt trên thì lộ ngực phía dưới thì lộ mông, không cần cời

sạch cũng thực sẽ dăng lăm.

Nàng không ngừng vịn vịn thân thể, bắt

đắc dĩ chính là trốn không khỏi vòng ôm áp của hắn, chỉ phải nói

ra. “Ngươi vừa ôm qua nữ nhân khác, hôm nay đừng chạm vào ta!”

“Ta cùng các nàng đều là cách một lớp

quần áo, nói đừng chạm thì còn chưa đến.” Hắn cuối cùng nhìn ra tâm tính ghen tị của nàng, thật tốt quá, nàng thật sự đã để ý hắn!

“Ngươi già mồm ắt lẽ phải, ngươi đáng

giận!” Nàng thật sự nhìn không được, lại đưa tay cho hắn một cái tát,

khó trách mọi người đều nói đàn ông không đòi được thói quen, có lần đầu tiên sẽ có lần thứ hai.

Nam nhân bị đánh nhưng thật ra rất hài

lòng, hai mắt còn cười đến gian tà. “Lão bà, ngươi yêu ta như thế nào

liền đánh như thế đấy, đừng khách khí, chỉ cần tay ngươi không bị đau là tốt rồi.”

“Ngươi. Ngươi vẫn chưa tỉnh rượu sao?” Nàng xem ánh mắt của hắn rõ ràng thực bình thường, như thế nào lại nói ngốc như vậy ?

“Ta cảm thấy như là đang nằm mơ, ngươi rốt cục cùng ta cãi nhau, còn dùng sức đánh ta như vậy, ta rất cao hứng.”

“Ngươi khả năng muốn đi gặp bác sĩ.” Nàng sờ sờ mặt của hắn, không biết nên nói hắn như thế nào cho phải.

Hắn cầm tay nàng hôn môi, dọc theo bàn

tay, cổ tay dần dần hôn đến bả vai cùng trước ngực, đầu lưỡi ve vuốt một hồi liền tiến tới nơi mềm mại tròn trịa kia, trần trọc mát ,hút, bàn

tay càng không ngừng vò nắn phần ngực còn lại thẳng đến khi nàng nhẹ

nhàng run run. “Ngươi nói. Ngươi hôm nay làm như vậy có phải là cố ý hay không?”

Không hổ là vợ hắn, tại thời điểm này còn có khí lực để hỏi, cư nhiên cũng nhìn ra âm mưu của hắn. “Cố ý thì như thế nào?”

“Ngày mai ta tìm bạn bè đi đến nơi đó, ngươi cũng có thể cho ta một cái tát.”

“Ngươi dám!” Hắn há mồm to cắn mạnh

phần nộn thịt của nàng, bàn tay cũng chụp ở trên cái mông của nàng, ấn

mạnh vào phần nam tính cường đại của hắn ,cảnh cáo nàng không cho phép

làm xằng bậy, nếu để cho nam nhân khác chạm vào người nàng một chút, sẽ

có rất nhiều người chịu tai ương !

“Đau!” Nàng kinh hô một tiếng, tiếp

theo từ đau đớn biến thành tê dại, bởi vì hắn vẫn không ngừng hôn đi

xuống, trong lúc đó dọc theo rốn đi vào giữa hai chân, cắn nhẹ lên phần

non mềm trong bắp đùi ,đôi môi càng thêm triền miên xâm nhập.

“Ai có thể lợi hại hơn ta, toàn tâm

toàn ý chỉ phục vụ cho ngươi, hừ.” nữ nhân khác làm sao có thể tìm có

một nam nhân trung thành và tận tâm như hắn chứ? ;

Chờ nàng chiếm được sự giải thoát lần

đầu tiên, hắn đứng lên bỏ đi quần áo toàn thân, rất nhanh lại áp đến

trên người nàng, một bên vuốt ve nàng một bên mệnh lệnh: “Bảo ta chồng

yêu, nói nàng muốn ta, chỉ cần một mình ta!”

Nàng còn chưa nghe kịp chỉ có thể thờ gáp nói: “Ta không cần, ngại tránh ra.”

“Thiệt là buồn!” Hấn bắt lấy tay nàng đặt ở trên vật nam tính nóng bỏng của chính mình. “Cảm giác được không?

Đều là do ngại làm hại, hồ ly tinh chính là hồ ly tinh! Ta cũng không

thể đem ngại thả ra đi làm hại người khác được, vẫn là ta phải chính

mình chịu khổ thôi.”

Nàng muốn thu hồi tay của mình lại

nhưng hấn lại không cho, kết quả vật kia càng ngày càng nóng, càng lúc

càng lớn, như củ khoai lang bỏng nằm trong tay nàng, cuối cùng hấn rút

cục buồng tay ra, lại trực tiếp tiến vào trong cơ thể nàng, làm cho hai

ngươi hô hấp đều lâm vào căng thẳng.

“Vợ ah. Ngươi như thế nào lại giống

như lần đầu tiên chúng ta làm cùng nhau, tuyệt quá!” Hấn dùng sức đi

tới đi lui rồi lại thúc mạnh về phía trước, liên tục đóng đưa một lần

lại một lần, yêu chết loại cảm giác này giống như được bàn tay của nàng bao bọc vuốt ve nó, chỉ có nàng mới có thể làm cho hấn cực hạn mất hồn

như thế.

“Ngươi cảm miệng lại có được không?”

Lời nói luôn làm cho người ta mặt đỏ tía tai, nàng nhớ rõ hấn trước kia

không có huyền não như vậy.

“Ghét bỏ ta? Ta so với ngại lớn hơn

năm tuổi, cái họ Diệp kia so với ngại chỉ lớn hơn hai tuổi, cho nên

ngại cảm thấy ta già phải không?” Hấn đã sớm âm thầm nghĩ tới, chính

mình cái gì so với người tình địch kia đều hơn, chính là có tuổi lớn

hơn một chút, bề ngoài cũng không có phong độ của người trí thức, nhưng

hấn lại có hương vị nam nhân hơn a!

“Ta lại không nói như vậy.” Hấn là không nên ngại biện?

Hấn nắm chân của nàng lên khiêng ở trên vai, há mồm liến căn ngón cái của nàng, làm hại nàng một tiếng thét chói tai.

“Nói cho ngại, thể lực của ta được trường kỳ rèn luyện, hôm nay sẽ cho ngại biết lợi hại!”

“Đã biết. Ngươi mạnh nhất ...a;”. Hấn ở công ty cùng trong nhà đều có thiết bị tập thể hình, nàng ở trên giường mỗi khi đều bị hấn khi dễ, như thế nào lại không biết cường hãn của

hấn.

“Thái độ có lễ, khẩu khí tùy tiện, bác bỏ!”

Cái gì cùng cái gì a? Hôm nay không

phải nàng đi bắt gian sao? Vì sao rơi vào kết cục bị xử phạt về thể xác

thể này? Chỉ sợ, cũng không có ai oan hơn nàng.

“Chồng ah ngại là tuyệt nhất.” Cuối

cùng nàng chịu không nổi dày vò, vẫn là ngoan ngoãn nói ra lời hấn muốn

nghe nhất. “Ta chỉ muốn người một cái.”

Hắn nghe xong lại nhiệt huyết sôi trào, hận không thể đem chính mình tiến vào chỗ sâu nhất của nàng, “Toàn bộ

đều cho người, của ta đều là của người, người không nghĩ muốn cũng không được, tiểu hồ ly tinh. Người muốn tính mạng ta cũng không sao!”

Ách. Nàng muốn mạng của hắn làm cái

gì? Không cần được không? Nàng thật sự không khí lực hỏi, nam nhân này

sắp làm nàng bức điên rồi.

Tựa như phi ngựa dày xéo, hắn cuối cùng cũng tiến lên một đoạn, ép tới nàng tới choáng váng đầu óc, rốt cục

giống như sóng triều bị mắc cạn được giải thoát, đạt được khoái hoạt

phun sâu vào trong cơ thể nàng cúi đầu liếm vào vành tai nàng, khàn khàn nói: “Cảm ơn, về nhà cảm giác thật tốt.”

Lúc này nàng còn không hiểu ý tứ của

hắn, hai người ép buộc đến lúc bình minh, hắn còn không chịu rời khỏi cơ thể nàng, nàng mới hiểu được hắn muốn trở về nhà như thế nào. Ai, lần

sau vẫn là đừng nên làm cho hắn rời nhà đi ra ngoài, tính toán lại nàng

vẫn là thiệt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Ngày hôm sau, Lí Thần Du gọi điện thoại cho Liêu thư ký, thay Kha tổng đại nhân nhắn nghỉ một ngày, lý do là

miệt mài quá độ. Không đúng, là xã giao quá độ, cần hảo hảo tĩnh dưỡng.

Con đi học, đưa nhỏ giao cho bảo mẫu

đưa đến công viên chơi, vợ chồng hai người lại ngủ thẳng đến khi mặt

trời lên tới đỉnh, sau khi ăn qua cơm trưa liền tiến vào thư phòng ở

trên sô pha làm người rảnh rỗi, tiếng nhạc mềm nhẹ du dương trong không

khí.

Lí Thần Du bị hắn ôm ở trên đùi, tùy

thời còn muốn hôn, ôm một cái, tuy rằng trong tay cầm tài liệu những

cũng rất khó mà duy trì biểu tình nghiêm túc. “Khải Đường, chúng ta cần

phải nói chuyện.”

“Tốt.” Kha Khải Đường quán quýt lấy

bên nàng, cho dù nàng một lần lại một lần không chịu, hắn cũng muốn

chiếm chút tiện nghi, chẳng qua hắn lười biếng không muốn động não thôi, nam nhân mà chỉ cần có ăn chính là như vậy.

“Ta hỏi ngươi.....” Nàng cố gắng tưởng

tưởng ra những từ ngữ uyển chuyển một chút nhưng cuối cùng ;cũng đành vào thẳng chủ đề.“Ngươi không phải là yêu ta chứ ?”

Đó là một vấn đề rất hay, hắn đã đợi

thật lâu, không thể nói rõ giờ phút này nên hưng phấn hay ưu thương, nữ

nhân này cũng thật là đầu gỗ, hắn tự nhận không phải là nam nhân lãng

mạn, không nghĩ tới vợ hắn càng tệ hơn, nhưng hắn biết làm sao đã lỡ yêu mất cái nữ nhân ngốc nghếch này rồi.

“Yêu hay không yêu thì như thế nào? Ngươi thật sự muốn biết?”

“Ta.....”

Xem sắc mặt khó xử của nàng, hắn cư

nhien có điểm đặc ý, rõ ràng thẳng thắn hết thảy đem nàng dọa cho choáng váng.“Ta cũng không biết bắt đầu từ khi nào , lần đầu tiên nhìn thấy

ngươi liền cảm thấy thích, thích cảm giác cùng một chỗ với ngươi, không

muốn để ngươi gả cho người khác. Sau kết hôn chúng ta sớm chiều ở chung, ta càng ngày càng thích ngươi, có một ngày liền biến thành ta yêu ngươi.”

Quả nhiên, nàng nghe xong hồ thẹn không thôi, cúi đầu nói:“Ngươi yêu ta, nhưng mà ta không thương ngươi.....”

“Ta đã sớm biết, ngươi không phải bởi

vì yêu ta mới gả của ta, dưới đáy lòng của ngươi còn có bóng dáng bạn

trai trước, trọng yếu nhất là ngươi nghĩ đến số nợ nần kia, ngươi là

người rất có trách nhiệm, trừ bỏ báo đáp ta tựa hồ không nghĩ tới thứ

gì khác khác.” Nói thật ra, chuyện này cũng làm hắn thương thức nàng một chút, chỉ có đầu óc đơn thuần của nàng như vậy mới có thể hấp dẫn hắn,

nữ nhân bình thường đều thích hư vinh ,nếu gặp phải tình huống này thì

đã quên đi món nợ đó từ lâu còn có thể mẩu bằng từ quý giữ chặt cái ghế

phu nhân này .

Nàng ngẩng đầu, một hồi lâu muốn nói lại thôi.“Ta không thương ngươi, nhưng mà..... Ta bắt đầu thích ngươi.”

Ngoài ý muốn nghe được nhưng lời muốn

nghe nhất , hắn nắm chặt bả vai của nàng, rất muốn dùng ;sức lay động

nàng nhưng vẫn là nhịn xuống.“Thật sự? Ngươi không cần đáng thương cho

ta, dù sao ta sẽ không bỏ qua ngươi, mặc kệ ngươi yêu hay không yêu ta.”

Khẩu khí xấu xa của hắn làm cho nàng nở nụ cười, kỳ thật đại nam nhân này tính tình thực trẻ con.“Trước kia

chúng ta rất ít nói chuyện phiếm, nói trong lời nói đều là việc vặt hằng ngày, ta cũng không hiểu ngươi suy nghĩ cái gì, thẳng đến gần nhất.....

Lần đó chúng ta đi ăn cưới về sau, ta cảm thấy khoảng cách của chúng ta

cũng chậm rãi kéo gần lại, cảm tình giống như thật sự có thể bồi dưỡng.”

Hắn nói không ra lời, cúi đầu liền đặt

nụ hôn lên đôi môi của nàng, cái miệng nhỏ nhắn ;có thể nói ra lời nói

lãnh đạm, ngôn ngữ có thể đả thương người, nhưng cũng có thể gây cho hấn khoái hoạt lớn nhất, làm cho hấn vừa yêu vừa hận không thể kháng cự, cuộc đời chưa từng trải qua luyện ái, một khi động tình chính là rung động như thế.

Nụ hôn này mới ngọt ngào làm sao? Đã

;không biết bao nhiêu lần hôn môi, chưa bao giờ thể xác và tinh thần

giao hòa như thế, thiên nhân hợp nhất, thế giới thăng hoa..... Hóa ra trong lòng mỗi người đều có có bóng dáng của người kia, đây mới là quan hệ thân mật viên mãn nhất a!;

Hôn lại hôn, hấn cơ hồ muốn đem nàng ăn sạch sẽ, may mắn còn lưu lại chút lý trí, cũng biết hai người còn có

điều muốn nói, vì thế lưu luyến không rời mà buông tha nàng, xem khuôn

mặt hồng cùng bộ dáng thờ dốc của nàng mới thực thỏa mãn làm sao, nữ

nhân này tra tấn hấn năm năm, cuối cùng cũng đã đặt tâm vào hấn.

Nhìn không được ở cái trán của nàng nhẹ nhàng mà hôn, hấn mới hơi chút rút ra khoảng cách, làm cho chính mình

có thể thật tốt chăm chú nhìn nàng.“Nghe người nói như vậy, ta thật cao

hứng.”

“Bởi vì nhà chúng ta thiếu của người

tiền, ta cuối cùng cảm thấy thật thẹn với người, làm cái gì đều là rất

cẩn thận, có khi tức giận cũng không dám nói cho người, bất tri bất giác liền phong bế chính mình, lãng phí rất nhiều thời gian cũng chưa phát hiện mặt tốt của người.”

“Tin tưởng ta, tiền này ta căn bản

không cần!” Hấn lại dùng sức thanh minh, không thể để cho nàng lại có

khúc mắc.“Kỳ thật người thu lợi là ta, bởi vì ta chiếm được người, người là vật báu vô giá của ta, bao nhiêu tiền đều đổi không được, còn thật sự nói người bị hại là người, bởi vì ta vô sỉ, bức người buông tha cho

tình yêu, còn muốn nhận lấy người ích kỷ là ta đây!”

“Ách.....” Nghe hấn nói như vậy, nàng giống như là hiểu ra một chút tính tình, như thế nào lại là hấn nhận sai hết thế này?

“Là ta thực xin lỗi người, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cường bức người về đây, về sau ta sẽ bồi thường

cho người đi! Người muốn ta trả cho người như thế nào đều được, nhưng

người không thể rời ta mà đi, người chỉ có thể cùng một chỗ với ta, nghe được không?”

Nói đi nói lại nam nhân này vẫn là bản

tính bá đạo, sau xin lỗi lại dùng cái quyền sở hữu biểu thị công khai,

mà nàng chỉ có thể cười khổ nói:“Được rồi, yêu cầu thứ nhất của ta chính là, người không cần để người giám sát hành tung của ta, giống như

người không tin tưởng ta, luôn nghĩ ta muốn hồng hạnh xuất tường. Vợ

chồng trong lúc đó hấn là tín nhiệm lẫn nhau, tôn trọng lẫn nhau.”

Hấn thầm kêu một tiếng không ổn, nguyên lai nàng đối với việc này phi thường phản cảm, cẩn thận ngấm lại hấn

cũng là có điểm chuyên chế.“Thật có lỗi, đều do ta không có cảm giác an

toàn, người đương nhiên sẽ không chạy theo người khác, ta chỉ sợ là có

người đem người cướp đi. Bất quá để cho lái xe đưa rước người là chuyện tất yếu, quan trọng nhất là an toàn, người xinh đẹp như vậy, lại có cái lão đại là ta đây, vạn nhất bị bắt cóc thì làm sao bây giờ?";;

“Để cho lái xe đưa ta đi thì không sao, ;nhưng mà không cần lúc nào cũng báo cáo hành trình của ta ? có cái gì

quan trọng ta sẽ chính mình nói cho người.”

“Hào, hào, ta nghe lời người!” Hấn lần nữa gật đầu, chỉ sợ nàng không vui.

“Còn có, về sau ta nói chuyện sẽ có về

gọn gàng dứt khoát, sẽ không giống trước kia hy vọng người có thể có

chuẩn bị tâm lý.” Nàng nghĩ thông suốt rồi, nếu hai người đã cảm tình

với nhau, đối với việc trả nợ kia coi như vứt bỏ, từ nay về sau nên bắt

đầu một lần nữa, nàng phải tìm về con người chân chính của mình, mới có

thể toàn bộ thật lòng với hấn

“Ta cầu còn không được!” Hấn lại ôm

chặt nàng, cảm thấy mỹ mãn nói:“Ta thích người ôn nhu chiều cổ ta, cũng

thích người hung hãn ba ..ba đánh ta mắng ta, sợ nhất chính là người

không cần ta, trừ lần đó ra ta đều thích.”

“Người có thể nghĩ như vậy là tốt rồi,

ta còn một điều kiện cuối cùng. Người chờ ta được không? Ta là một

người chậm chạp, cũng có thể nói là có điểm trì độn, ta tin tưởng ta có

cảm tình với người, hy vọng người có thể chờ ta chậm rãi yêu thương

người, không cần sốt ruột, cũng không cần tạo áp lực cho ta.”

Hấn phát hiện chính mình yêu thương một cách kì lạ, yêu đương đều có thể phân tích trật tự rõ ràng, nàng xem ra giống một người chung thủy, một cô gái trẻ mới mười tám tuổi tình yêu

đầu tiên cũng trải qua năm năm? Cho dù sau khi kết hôn cũng không có

quên đi tình nhân cũ, qua thời gian lâu như vậy mới phát giác người bên

gối tốt như thế nào. Nàng sẽ không dễ dàng động tâm, một khi động tâm

chính là thật dài thật lâu, nghĩ đến đây, hấn càng chắc chắn chính mình

là người may mắn.

“Ta chờ người, bao nhiêu năm ta đều nguyện ý chờ, chỉ cần kết quả là người yêu ta là tốt rồi.”

“Không hồ là người làm ăn, một chút mệt cũng không chịu bỏ !” Nàng trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái.

Hấn lấy cười to đáp lại này phân ca

ngợi, nàng cảm nhận được trong ngực hấn phập phồng, bất giác một chút

mỉm cười cũng hiện lên trên miệng nàng, thật không nghĩ tới bọn họ có

thể nhanh ở chung như vậy, như thế nào trước kia lại cảm thấy hấn quá

nghiêm túc lại không thú vị chứ?” “Đúng rồi, người nói người trước kia

không yêu đương. Vậy đối tượng mối tình đầu của người không phải là ta sao?”

“Àn.” Loại chuyện này làm cho hấn có

điểm mặt đỏ, nghĩ lại cũng không thể nào phản bác, dù sao chính mình

trước hôn nhân cũng chưa bao giờ nếm trải chân tình, ai biết được gặp gỡ mối tình đầu tiên liền biến thành vợ của hấn, nghe qua thật đúng là không tin được.

Nàng đưa tay vòng ra sau gáy của hấn, ghé vào bên tai hấn nói: “Ta thực vinh hạnh.”

“Hiện tại đã biết thì thường ta đi, chủ động một chút, thật tốt mà quý trọng đại gia là ta đây, tốt nhất là bắt đầu từ bây giờ!” Hấn nắm lấy tay nàng tiến vào sau lưng quần của hấn,

tuyệt không khách khí.

“Kha Khái Đường!” làm Thục nữ đã lâu

nên không biết một tiếng mắng chửi nào, chỉ có thể đề cao âm lượng kêu

đầy đủ tên đối phương.

Sau giữa trưa ánh mặt trời tà tà chiếu

rọi, trong thư phòng có người giống như không lưu tâm, không ngừng có

người vận động trên sofa, một nam một nữ chơi đùa náo loạn, lưu luyến

không rời,

Kha lão gia Kha Thế Huân sắp qua tuổi

sáu mươi, quyết định ở biệt thự trên núi tổ chức thọ yến, khắp nơi đến

chúc mừng một phen.;

Thân là con dâu duy nhất của Kha gia,

Lí Thần Du trở thành người phụ trách chủ yếu, cùng với một đám nhân

viên quan hệ xã hội làm việc hơn mười ngày, mặc kệ điểm xuất phát là trả nợ hay là tự nguyện, giáo dục từ nhỏ không thể làm nàng bỏ xuống được phần trách nhiệm này.;

Buổi tối trước một ngày, Kha Khái Đường nhìn nàng đến không mở mắt được ra, đoạt lấy văn kiện trên tay nàng,

ôm nàng đến trên giường nghỉ ngơi. “Việc vất vả này giao cho người khác làm thì được rồi, người là người phụ trách, chỉ cần phụ trách gật đầu hoặc lắc đầu là được, không cần phải chính mình động thủ.”

“Ta không thể không đích thân lo lắng được.” Cá tính nàng thật sự là như vậy, kiếp sau cũng không đổi được.

“Người xem người! Gần nhất ăn cơm cũng

không đúng giờ, thời gian giấc ngủ cũng không đủ, người muốn ta phải

làm rõ ràng sao, thịt trên người đều là của ta, nếu thiếu một hai

miếng, ta liền liều mình với người!” Nhất là bộ ngực cùng cái mông, đó

là phần nột thịt hấn yêu nhất, so với vàng còn muốn tự phụ.

Đây là chỗ nào nghe tới chê cười? Lí Thần Du phi thường kính nể hấn già mồm át lẽ phải. “Người nói giống như ta là một đầu trư.”

“Cho dù trư cũng là kim trư, cho người ăn đến không dậy nổi!” Hấn bày ra tư thế đại thiếu gia, đắc ý dào dạt nói.

“Ngu ngốc.” Gần nhất nàng cùng con học

chút lời nằng chừ người, vườn trẻ thật ra có rất nhiều người tranh cãi, nàng muốn cùng người chủ gia đình tương lai học tập một chút.

“Vợ ah, mắng nhiều vài câu, mắng cũng

dùng sức một chút, mới hai chữ không đủ nghe.” Hấn một bộ biểu tình sáng khoái đến không chịu được.

Nàng thật sự không thể lý giải, vì sao

hấn lại thích bị nàng mắng như vậy? “Không cùng người nào loạn nữa, ngày

mai chính ngày trọng đại, chờ ngày mai xong hết việc, người liền đem ta

làm thành trư mà nuôi, được không?”

“Đi, ta trước nên xem qua cân lượng, sờ sờ xem có thiếu miếng nào chưa, về sau còn bồi bổ cho người.” Hấn biết

đêm nay không nên tiêu hao thể lực của nàng, nhưng ha ha trình tự ăn đậu hủ trước khi đi ngủ thì không thể bỏ qua được.

Vợ chồng bọn họ từ sau ngày thổ lộ tâm ý đó, nói chuyện thẳng thắn hơn nhiều, ở chung cũng thoải mái hơn, ngay

cả các con rõ ràng cũng cảm giác được, ba mẹ bọn họ tựa như hồi xuân, cả người phát ra hơi thở mùa xuân, có khi còn có điểm giống sâu lông mùa xuân, rất ngốc.;

Kha Khải Đường biết nàng còn chưa có

chân chính yêu thương hấn, nhưng tiến độ này đã muốn làm cho hấn phiêu

phiêu dục tiên, ngày nào đó giá hạc quy thiên. Không, mừng rỡ thăng

thiên cũng là một sự kiện thực tự nhiên, hấn tin tưởng kỳ tích sẽ vì hấn mà ra hiện ra.

Ngày hôm sau là thứ Bảy, một nhà bốn

người ăn qua bữa sáng liền xuất phát đi đến biệt thự, chậm mở cửa xe thứ ba, mang theo thư ký, trợ lý, bảo mẫu, đầu bếp cùng người hầu đã chờ

sẵn. Kha gia hồi lâu chưa từng tổ chức đại yến hội lớn như vậy, năm năm

trước là hôn lễ hoành tráng của Kha Khải Đường, thời gian từ từ một đi

không trở lại a.

Trừ bỏ người của Kha gia, cha mẹ Lí

Thần Du cũng đến đây, bình thường Lí gia cùng Kha gia lui tới cũng không nhiều, Lí gia bởi vì áy náy cùng tâm lý tự ti, trừ bỏ ngày lễ ngày tết ở ngoài là có thể miễn được liền miễn.

Lí phụ Lí Triền nguyên bản là giáo sư

đại học, địa vị xã hội cao, chính là vài năm trước đầu tư bị hủy, rước

lấy một đồng phiến toái, sự tự tôn cũng từ đó đi xuống. Lí mẫu Lí Tinh

tên thật là Đoan Mộc Tinh, sau khi kết hôn liền sửa họ theo chồng, ở

ban bỏ tức dạy tiếng Nhật, lúc trước cũng ngẩng đầu ưỡn ngực, đáng người luôn đứng thẳng, này vì trọng phu vì con mà trở nên lưng còng.

Hơn ba mươi năm trước, Lí Triền vừa mới đảm nhiệm chức giảng sư đại học, Đoan Mộc Tinh từ Nhật Bản đến Đài Loan du. Đoan Mộc Tinh chỉ học qua một học kỳ, sau khi trở về Nhật Bản đã

phát sinh quan hệ, tuy rằng cách nhau hàng dặm, nhưng vài năm sau vẫn

gã đến Đài Loan làm dâu, cả hai người đều làm sự nghiệp giáo dục, cá tính cũng rất hợp nhau, chính là có chút nghiêm khắc. Sau sự kiện đại biến kia, đau lòng vì con, thẹn với nữ nhi, không dám đối mặt với con rể, chỉ có thể hết sức làm tốt chức trách nhà ngoại, chỉ cần chăm sóc các cháu cũng đã rất thỏa mãn, cũng không chờ mong người nhà Kha gia cho bọn hắn bao nhiêu lực chú ý.

Lí Thần Du tự nhiên hiểu rõ tâm tình của cha mẹ, không phải nàng cũng như vậy sao? Có lẽ đây là khí tiết nhàm chán của người đọc sách, mới đành xử lý mọi chuyện như vậy. Không biết khéo léo đưa đẩy xử lý như thế nào, chính vì vậy mà càng làm cho khoảng cách càng kéo càng xa.

Vừa thấy mặt, Kha Khải Đường đối cha mẹ vợ tiếp đón rất nhiệt tình, “Ba, mẹ! Cảm ơn các người đến sớm như vậy, Hoàng Kiệt cùng Nhượng Lan liền nhờ cậy hai người.”

Hôm nay sẽ có rất nhiều quan khách lui tới, đứa nhỏ tự nhiên muốn giao người thân nhất chăm sóc để ý; ngoài trường hợp đó ra còn thuận tiện dạy bọn họ ứng phó xã giao, trừ bỏ hai vị lão sư ông bà ngoại ngoại, còn có ai thích hợp hơn chứ?

“Không cần khách khí.” Vợ chồng Lí gia kinh sợ, bọn họ đối con rể vĩ đại này cũng có điểm kính sợ.

Bọn nhỏ thực tự nhiên nhào vào trong lòng lão nhân gia, chỉ cần có ông bà ngoại ở đây thì hai tiểu tổ tông này coi như có người chơi cùng rồi.

“Như thế nào còn muốn ôm lâu như vậy?”

Thật sự là tiểu trùng lười biếng.” Kha Khải Đường sờ sờ đầu các con, lại chuyển hướng nhạc phụ nhạc mẫu nói: “Ba mẹ các người hôm nay nghỉ tại đây; đi, phòng rất nhiều, đều đã chuẩn bị tốt, sau khi tham gia tiệc mừng còn có thể nghỉ ngơi ngày mai mọi người cùng nhau ăn bữa cơm.”

“Này..... có tiện không?” Lí Triển Cường hướng con gái; liếc mắt một cái, lấy chút chú ý.

Lí Thần Du nhìn ra được ba mẹ không muốn quấy rầy, cũng sợ gây phiền toái cho Kha gia, nhưng hôm nay quả thật là một phen tâm ý của con rể, Kha Khải Đường đã sớm cùng nàng thương lượng qua. “Liên lưu lại đi! Không cần lo lắng sáng sớm ngày mai phải dậy sớm, bữa sáng sẽ đưa đến phòng, mọi người cùng nhau ăn cơm trưa là tốt rồi.”

“Vậy được rồi.” Chỉ cần là chuyện liên quan đến nhà thông gia, Lí Triển Cường đương nhiên đều là nghe theo con gái, mà Lí Tinh đều nghe theo chủ ý của chồng.

“Anh vợ đâu, anh ấy khi nào thì tới

đây?” Kha Khải Đường bỗng nhiên phát giác thiếu mất một người, thật ra

hắn đối Lí Hường Đông ấn tượng chỉ có trầm mặc ít lời cùng hành động

không tiện, thẳng đến gần nhất nhất Lí Hường Đông lấy tiền ra cho vợ hắn muốn trả nợ, hắn mới phát hiện vị anh vợ này rất có năng lực cùng ý tưởng, chỉ làm nhân viên công vụ quả là có điểm đáng tiếc.

“Hiệp hội bọn họ hôm nay có hoạt động,

hắn đi làm nghĩa công, buổi chiều sẽ lại đây.” Lí Thần Du đưa cho anh

traí và ;Đào Tinh Nghiền một tấm thiệp, âm thầm hy vọng bọn họ sẽ đi

cùng nhau, hai con người tính cách khác nhau này không biết chừng lại

hợp nhau.

Ở biệt thự quần gia đã an bài xong, mọi người đều tự vào phòng , mang đứa nhỏ đến hoa viên chơi đùa, lại cùng nhau ăn cơm trưa.

Kha Khải Đường đổi nhạc phụ nhạc mẫu

phá lệ thân thiết, thường xuyên chủ động tiếp đồ ăn cho bọn họ. “Ba, mẹ,

vài năm này cảm ơn của các người đã hỗ trợ, ta công tác bận quá, không

có biện pháp chăm sóc tốt cho đứa nhỏ, Hoằng Kiệt cùng Nhượng Lan còn nhỏ như vậy, đều là công lao của các người.”

“Đừng nói như vậy, chúng ta cũng chỉ có điểm tác dụng ấy mà thôi.” Lí Triển Cương cảm thấy khóe mắt có điểm uơu ướn, con bởi vì tàn tật mà không chịu kết hôn, con gái thì như bị bán

đi ra ngoài, bạn an ủi tuổi già lớn nhất của hắn cũng chỉ có hai đứa

cháu ngoại này . ;

Lí Tinh khó nói được một câu. “Thần Du cũng giáo dục đứa nhỏ rất tốt, nó là người mẹ tốt.”

Lí Thần Du còn không có đáp lại lời nói của mẹ, Kha Khải Đường giành trước nói: “Đúng vậy, Thần Du là tốt mẹ

cũng là người vợ ;tốt, cảm ơn các người đã sinh ra một người con gái

hoàn mỹ như vậy, không có nàng sẽ không có thành tựu hôm nay của ta, bao gồm gia đình, sự nghiệp cùng cuộc sống, Thần Du đều cho ta chỗ dựa lớn nhất.”

Lời nói đạt tình đạt lý này làm vợ

chồng Lí gia kinh ngạc vốn tưởng gả con gái cho nhà giàu thì con gái chỉ có thể sống kiếp sống con dâu nhỏ , ăn thêm một miếng cơm đều phải xem

sắc mặt con rể, theo tình huống hiện tại xem ra con gái tựa hồ rất được

con rể yêu thương?

Lí Thần Du hiểu được dụng tâm của hắn,

đơn giản đáp lại một câu: “Khải Đường rất tốt với con, con đương nhiên

cũng sẽ đối tốt với hắn.”

Kha Khải Đường cầm lấy tay nàng hôn môi, hai người nhìn về đối phương, đều không nói gì .

Lí Triển Cương cùng Lí Tinh thực không

quen đoạn thân mật này, bất quá bọn họ đều không có tỏ ra ý kiến gì ,

chỉ cần con gái hạnh phúc, con rể thật tình đối tốt với nàng, một ít chi tiết cũng không gọi là cái gì .

Kha Hoàng Kiệt đối với sự việc trước

mắt này đã thành quen, vòng vo đảo mắt vào hạt châu nói: “Con muốn ăn

trúng tôm, ba ba ngươi có thể đem tay của mẹ cho con mượn được không?”

“Tay mẹ rất vất vả, hôm nay ba ba sẽ

gắp giúp cho con.” Kha Khải Đường cuộc đời lần đầu tiên tự tay gắp thức ăn cho con, thành quả đương nhiên không phải rất tốt, nhưng giống như

lây truyền ngay cả ăn tôm, nữ nhi cũng nói muốn ăn, hẳn rõ ràng ngay cả nhạc phụ nhạc mẫu cùng vợ hẳn giúp mọi người lột sạch vỏ. cả bàn vỏ tôm đều là của hẳn “Ha ha lột hình như không tốt lắm”.

Vợ chồng Lí gia không dám không ăn, con rể tôn quý thế nhưng giúp bọn hắn phục vụ, không ăn khả năng sẽ làm hẳn mất mặt a.

Nhìn cha mẹ của chính mình, chồng cùng

các con, Lí Thần Du bỗng nhiên có điểm muốn khóc, hình ảnh bình thường

như thế cũng là thỏa mãn như thế, nàng bắt đầu thầm kêu “vì quá vui mừng mà khóc”;

Kết hôn, sinh con, tình yêu, bọn họ trình tự cùng người khác rất khác nhau, lại càng ngày càng có hương vị.

Màn đêm buông xuống, một hàng dài xe

hiệu đi vào biệt thự, trong đại sảnh tân khách đã tập hợp đầy đủ, phục

vụ mặc đồng phục sinh chuyên tâm phục vụ.

Ngày hôm nay nhân vật chính Kha Thế

Huân khoan thai đến chậm, đại nhân vật là không thể đứng giờ đến, hẳn

cầm tay vợ Không Lệnh Ngọc xuất hiện, hai người mặc dù đã ly hôn nhiều

năm, trường hợp này nên làm động tác gì vẫn rất ăn ý, ở trong mắt mọi

người xem ra, bọn họ vẫn là một đôi vợ chồng ân ái.

Đọc diễn văn, cắt bánh ngọt, rót sâm

banh, nhận lễ vật, cuối cùng quan trọng nhất là cảm ơn đến mọi người đã

đến dự đều đã thành công, Lí Thần Du cuối cùng buông xuống tảng đá trong lòng, kế tiếp đó là khiêu vũ, uống rượu cùng dùng com, thật sự là thoải mái.

“Vợ yêu, vất vả cho ngươi.” Kha Khải

Đường nắm tay nàng khiêu vũ, đêm nay nàng mặc một bộ lễ phục màu bạc,

thiết kế có chút bảo thủ chỉ lộ ra cổ cùng cánh tay, nhưng mà đường cong mặt ngoài rất có hứng thú, vật liệu may mặc bao quanh thân thể như vậy, ngược lại nữ nhân bại lộ một chút so ra lại càng gợi cảm.

“Có thể làm xong mọi việc thật làm cho ta có cảm giác thành tựu.”

Hắn lo nghĩ, miễn cưỡng chính mình thỏa hiệp nói: “Nếu ngươi muốn làm việc thì ta cũng đồng ý, Nhược Lan sang

năm dù sao cũng phải đi vườn trẻ, hoặc là trước hết mời ba ngươi mẹ

chiều cố đều được.”

Nàng nở nụ cười, cũng không có nghĩ đến hắn lại nghĩ đến phương diện kia. “Ta hiện tại công tác chính là chiều cố người nhà, ta còn không muốn đổi nghề.”

“Lão bà..... Ngươi thật tốt.” Hắn không

dám biểu lộ vui mừng nhiều lắm, sợ nàng nói hắn đại nam nhân bá đạo,

bởi vì trên thực tế hắn chính là như thế, hận không thể đem nàng đặt ở

trong túi tiền tùy ý mà mang theo, có khi đưa nhỏ quần quít lấy nằng,

hắn còn có thể âm thầm bắt bình.

“Tốt lắm, nguoi đi xã giao của nguoi đi.”

“Ân, đợi lát nữa gặp.” Hắn ở cái trán

nằng nhẹ nhàng hôn, vợ chồng sau khi khiêu vũ còn phải khiêu vũ với

người khác phái khác, tiếp đón đến mỗi một vị khách nhân, đây là nghĩa

vụ thân là chủ nhân.

Trong đám người, Lí Thần Du rất nhanh

tìm được hai người khách chính mình chờ mong nhất – một là anh trai của

nàng cùng bạn tốt của nàng!“Anh, Tĩnh Nghiên!”;

Đào Tĩnh Nghiên vừa thấy bạn tốt đến

liền oán giận:“Nguoi tới vừa vặn, ta gọi là anh nguoi theo giúp ta khiêu vũ, hắn bắt chấp đều không đồng ý.”

Lí Hường Đông âm thầm hé mặt ra, này

còn hỏi vì sao sao? Hắn đi đường còn phải nhờ đến gây, cư nhiên còn muốn hắn khiêu vũ? Ngay từ đầu em gái giới thiệu bạn bè cho hắn, nói là muốn

thúc đều có cãi nhau, nằng ấy còn cố tình đến khiêu khích hắn, hắn rất

có phong độ thân sĩ rất khó cự tuyệt nữ nhân, mặc danh kỳ diệu đã bị

nàng nắm cái mũi đi rồi.;;

Lí Thần Du nhìn bộ dáng oan gia của bọn hắn thì không thể không vui mừng, cố ý nín cười nói:“Anh phiền toái anh giúp chúng ta lấy chút điểm tâm đến được không?”

“Ta còn muốn hồng rượu! Nhớ rõ hôm nay

nguoi lái xe, nguoi chỉ có thể uống nước trái cây.” Đào Tĩnh Nghiên cũng thực tự nhiên sai khiến hắn.

Lí Hường Đông vẫn là không rên một

tiếng, nếu không nhìn em gái cùng nữ nhân này là bạn tốt, hắn sẽ không

để nàng kiêu ngạo đến độ này, tuy rằng chính hắn cũng không hiểu được,

hắn là người luôn hướng đến ôn hòa như thế nào chỉ cần đụng tới nàng

liền phát hỏa?

Sau khi chờ anh nàng rời đi, Lí Thần Du mới cười ra tiếng nói:“Nguoi thật lợi hại, anh của ta biểu tình thật

lâu không có phong phú như vậy.”

“Anh nguoi bản chất chính là rối loạn,

ta không khi dễ hắn thì thực xin lỗi chính mình.” Đào Tĩnh Nghiên thói

quen là càng thích càng phải khi dễ, khả năng nàng có tiềm lực làm nữ

trương, đương nhiên cũng phải muốn nam nô cam nguyện mới được.

“Vây cầu xin nguoi, ta nhìn anh ấy có

trẻ đi vài tuổi một chút, quả nhiên phải có điểm kích thích mới ;được.”

Anh nàng vì phát sinh ngoài ý muốn mà chia tay bạn gái, đáng tiếc chỉ có thể đồng cam không thể cộng khổ, anh ấy một mình khổ sở mấy năm nay, cũng nên khổ tấn cam lai đi.

Hai người chính là nhẹ nhàng trò

chuyện, Lí Thần Du nhìn thấy một bóng người giống như đã từng quen biết, nguyên lai là tiểu thư Wendy Chu cũng đến đây, dù sao Chu gia cùng Kha gia có quan hệ lui tới, Chu tổng cùng Kha lão gia cũng coi như lão bạn

hữu, không mời bọn họ thì không thể nào rồi .

Giờ phút này, Wendy Chu cùng Kha Khai

Đường đang ở sân khiêu vũ , động tác xem ra rất hài hòa, chính là cặp

mắt như lửa nóng kia đến độ muốn phát ra tia điện, miệng cũng vẫn không

ngừng nói chuyện nếu không phải là nói chuyện thì chính là cười duyên,

còn ở một bên vụng trộm nhìn nàng.

“Cái kia nữ nhân muốn làm sao? Rất

giống như muốn đem chồng ngươi ăn vào vậy!” Đào Tinh Nghiên giống nhau

có mắt thần thông , lập tức nhìn ra đối phương có ý đồ.

“Nàng là đối tượng thân cận trước kia

của chồng ta, nhưng mà không thành công.” Lí Thần Du cũng không muốn đề

ý, nàng tin tưởng định lực của chồng, lấy thân phận cùng địa vị của hắn, muốn phát sinh cái gì thì đã sớm xảy ra, huống chi đối tượng là một người không gây hứng thú như vậy.

Đào Tinh Nghiên lúc này mới vừa lòng

gật gật đầu. “Vừa thấy đã thấy đó là thứ vật phẩm có tí vết ,chồng ngươi

quả nhiên thật tinh mắt, ta càng kính nể hắn thêm vào phân !”

“Nói chuyện với ngươi thật độc nha.” Lí Thần Du rất khó tưởng tượng anh nàng nghe được sẽ phản ứng như thế nào, bọn họ từ nhỏ đã được giáo dục là không thể nói bậy như vậy, bất quá

duyên phận chính là kỳ diệu như vậy, đứa con gái ngoan ngoãn như nàng

cũng không phải cùng Tinh Nghiên trở thành bạn tốt sao ?

“Cho nên anh ngươi mới có thể bị ta khi dễ a!” Đào Tinh Nghiên tự mãn rất nhiều nhưng cũng còn có điểm lý trí,

phân tích tâm lý trạng thái của chính mình. “Nói thật, ta đối với anh của ngươi giống như oan gia với nhau, vui buồn lẫn lộn thường xuyên cãi nhau nhưng mà mỗi lần nhìn thấy hắn tức giận đến mức muốn đánh nhau với

ta, ta liền cảm thấy thật sự vui vẻ, muốn nói ta có bệnh, thì hắn cũng

không bình thường, ha ha!”

“Ách. Đây là một sự bắt đầu tốt.” Lí

Thần Du chỉ có thể gửi lời chúc phúc, mỗi một tình yêu chỉ cần hai người vui vẻ là tốt rồi, tựa như hắn vậy cũng không phải thích nghe nàng mắng hắn sao?

Lúc này, Lí Hưởng Đông dẫn một phục vụ

sinh đi tới, bởi vì tay phải hắn còn phải công gậy ,tay trái nhiều nhất

cũng chỉ có thể lấy một cái chén, phục vụ sinh hồ trợ đưa lên điểm tâm

cùng đồ uống, đưa tới trên bàn .

“Thần Du, người mệt mỏi cả một ngày, ăn nhiều một chút.” Lí Hường Đông mặc dù mặt không chút thay đổi, vẫn là

thực sẵn sàng thay em gái phục vụ, dù sao không cần cùng nữ nhân kia cãi

nhau đã thật tốt.

Đào Tĩnh Nghiên một hơi uống hết li

rượu, tinh thần phấn chấn hẳn lên , kéo cánh tay Lí Hường Đông nói:“Ta

biết người không muốn khiêu vũ ở đại sảnh, chúng ta đi hoa viên cũng tốt lắm, còn có ở trong nhà nữa!”;

“Ta.....” Lí Hường Đông trong miệng còn

muốn nói gì đó đã bị nữ nhân này cầm lấy tay kéo đi về phía trước nên

đánh phải nuốt vào, thật ra khí lực của hắn so với nàng lớn hơn, nhưng

không biết vì sao lại đi theo bước chân của nàng ;

Nhìn đối oán gia kia vội vàng rời đi,

Lí Thần Du quả thực muốn cười ha hả, đương nhiên nàng vì được giáo dưỡng tốt nên không cho phép làm như vậy, ngay lúc nàng đang ghen cười đến

bà vai khẽ run khi, tiểu thư Wendy Chu tao nhã đi lại đây, cười dài ân

cần thăm hỏi:“Kha phu nhân khỏe chứ;?”

“Chu tiểu thư, cảm ơn người đã tới tham gia thọ yến.” Lí Thần Du ở bên trong phòng tìm kiếm một vòng, hóa ra

hắn đang cùng Chu tổng nói chuyện, Chu tiểu thư nói vậy chính là thừa cơ tiến đến, tương cùng nàng tán gẫu chút đề tài nữ nhân .

Quả nhiên, Wendy lần thứ hai mở miệng

liền nói:“Kha phu nhân, lễ phục này của người không phải là loại mới

nhất , ta nhớ rõ năm trước đã nhìn thấy qua.”

“Chu tiểu thư ánh mắt của người thực

chuẩn, ta đối mới thời trang có vẻ trì độn, sau khi thử mặc cảm thấy đẹp liền mua, đồ cũng không nhiều như vậy.” Nàng cũng không phải ngồi sao

hoặc chạy theo model, làm gì phải theo đuổi lưu hành mới nhất? Hướng hồ

chồng nàng cũng sẽ không để cho nàng mặc, quần áo mà thấp ngực hở da hở

thịt ở nhà nàng xem như là hàng cấm;

“Kỳ thật nha, Kha phu nhân ánh mắt so với ta càng chuẩn, chọn trúng Kha tổng mới là hàng tốt không bao giờ cũ .”

“Ta không chọn hắn, mà là hắn nhìn trúng ta, lúc ấy ta còn có bạn trai, ai biết vận mệnh trên trời, liền như vậy

bị hắn đoạt đi rồi.”

Wendy Chu cảm thấy chính mình lấy sức

ra đánh đối phương lại xem như không , hoàn toàn không có chút thu

hoạch, chỉ có thể oán hận hỏi:“Nói như vậy Kha phu nhân là bị bức ép

cười sao? Ta nghe nói nhà mẹ đẻ Kha phu nhân phát sinh qua một việc, lúc trước là Kha tổng chính là bỏ tiền ra hỗ trợ giải quyết ?”

“Ân, hắn quá yêu ta, luyện tiếc ta cùng người nhà ta phải chịu khổ.” Lí Thần Du lộ ra biểu tình bất đắc dĩ,

nghĩ rằng hành động chính mình cũng không sai.“Ngay từ đầu ta là vì báo

ân mới gả cho hần, nhưng lòng người cũng là làm từ thịt, thời gian lâu

ai có thể không có cảm tình? Hần đối ta yêu thương như vậy, nhiệt tình

như vậy, ta không cùng hần báo đáp thì có thể làm sao bây giờ? Ta mà

muốn nói là rời đi thì hần nhất định sẽ nổi điên.”; ;

“Hảo, tốt lắm, thật sự thật tốt quá!”Wendy Chu tức giận đến cười lạnh, đầy ngập lửa giận không chỗ nào phát tiết.

“Chu tiểu thư điều kiện tốt như vậy,

nói vậy đối tượng theo đuổi của người sẽ không ít, không giống ta lúc ấy mới thân cận một lần đã bị bắt vào hôn nhân , muốn tự do cũng không còn cơ hội.”;

“Thật có lỗi, ta có việc.” Này không

phải là mất công thân cận nàng ta sao,lại còn bị châm chọc nữa chứ

?Wendy Chu sợ chính mình sẽ học máu mặt, vẫn là đi trước vẫn hơn, nhìn

xem trong vũ hội liệu có nam nhân nào tốt hay không.;

Nguyên lai đây là cảm giác cùng tình

địch khiêu chiến a, Lí Thần Du nhìn theo bóng dáng đối phương trầm nghĩ, kỳ thật cũng không có nhiều kích thích, ai bảo mối tình đầu của hần lại chính là nàng, muốn tìm đối tượng ghen ghét đều rất khó..... Ân, vừa rồi

nàng hần là không có quá kiêu ngạo đi.

Trên vai bỗng nhiên xuất hiện một đôi

tay, nàng bị người nào đó xoay người, người có thể lớn mật như thế quả

hiển nhiên là hần, xem vẻ mặt khấn trương của hần,đã ;phát sinh chuyện gì

sao?“Vợ ah, Chu tiểu thư có nói với nàng chuyện gì hay không?”

“Chúng ta chính là đang nói chuyện thời trang mà thôi.” Nàng không hần phải lo lắng, loại chuyện này nàng có thể ứng phó được .

“Thật sự? Nàng kia nói chuyện thực

không khách khí.” Nam nhân cũng có giác quan thứ sáu, hần trực giác Chu

tiểu thư đối với nàng không có khả năng thân mật.

“Đừng lo lắng, nàng đối với quần áo rất biết thưởng thức, bất quá ta đối nam nhân cũng có thưởng thức.”

Xem ra vợ hần cũng có bản lĩnh của nàng , là hần quá khấn trương.“Kia đương nhiên, cũng không nhìn xem người

đứng ở bên cạnh là ai?”

Nàng thật sao đem hần đánh giá một

phen, vươn tay đối hần nói:“Ân, nhìn kỹ thật sự thực hoàn mỹ, xin hỏi ta có vinh hạnh mời người điệu nhảy này hay không ?”;

Lần đầu tiên nàng chủ động mời, hần

thiếu chút nữa phản ứng thất thố, chậm rãi bắt tay giao cho nàng.“Ân.....

Đây là vinh hạnh của ta.”

Vợ chồng cùng nhau khiêu vũ không phải

đặc biệt hoa lệ, cũng không thể tính là lãng mạn, chính là từng hứng

bước đi cùng nhau, ánh mắt đan vào nhau, mặc cho ai nhìn vào đều có thể

nhận ra bọn họ chính là một đôi ái tình đang đắm chìm trong bể tình yêu.

Yến hội sắp chấm dứt, Kha Khải Đường cùng Lí Thần Du ở cửa tiền khách, nhân vật chính cũng không còn thấy đâu .

Liêu Vĩ Kiều vội vàng đi tới, thấp

giọng nói:“Bảo cáo chủ tịch, Kha lão gia uống rượu, ta ở toilet phát

hiện ngài ấy đang nôn , hoàn toàn đi không nổi nữa, liền gọi trợ lý tiểu Vương cùng nhau đưa ngài ấy đến thư phòng rồi .”

“Làm tốt lắm.” Kha Khải Đường nghĩ rằng chính mình phải lưu lại nắm đại cục trong tay, vì thế chuyển hướng nàng thì thầm:“Vợ à, ta trước tiên ở bên này tiếp đón khách khứa, người mang mẹ đi xem ba có chuyện gì xảy ra.”

“Ân, có việc ta sẽ gọi di động cho

ngươi.” Lí Thần Du quay người lại liền thấy được mẹ chồng nàng , đêm nay bà mặc một bộ sườn xám màu lục hồ nước, phát ra khí chất cao nhã, chỉ có thể qua cái tuổi này mới có thể có phong thái như thế.

Nàng đi đến bên cạnh nhẹ giọng nói:“Ba uống rượu, ở thư phòng lâu hai.”

Khổng Lệnh Ngọc thần sắc vẫn tự nhiên, mỉm cười nói:“Lão nhân kia không có việc gì chứ?”

“Con cũng không rõ ràng, mong mẹ theo

con đi xem sao.” Ở trong ấn tượng Lí Thần Du, cha chồng nàng tính cách

phi thường tự hạn chế, đối với người ngoài thậm chí không nói lời nào,

hôm nay cho dù là sinh nhật của mình nhưng cũng rất kiệm lời .

Hai người bất động thanh sắc bước đi,

tận lực không cho khách quan phát giác ra chuyện gì, lão phu nhân cùng

thiếu phu nhân liền như vậy biến mất .

Trên hành lang, bà mẹ chồng nàng thấy

còn có chút thời gian nói chuyện phiếm, Khổng Lệnh Ngọc tự nhiên sẽ

không bỏ qua cơ hội.“Ta xem ngươi cùng Khải Đường hiện tại thực tốt.”

không phải vì mình yêu quan tâm đến chuyện riêng tư của người khác ,

chẳng qua đối với con trai, rất hy vọng con mình cùng con dâu có thể vui vẻ sống hạnh phúc.

“Ân, chúng ta đang yêu nhau.” Lí Thần

Du không muốn giấu diếm, mẹ chồng đối với nàng giúp đỡ rất nhiều, nàng

hắn là thẳng thắn thành khẩn mà trả lời mới đúng.

“Oa ~ rất thần kỳ ! Khải Đường này

thật như cây vạn tuế đã nở hoa, tình yêu lực hấp dẫn thật vĩ đại.” Khổng Lệnh Ngọc không ngừng hâm mộ cùng tán thưởng, chặc chặc hai tiếng

nói:“Ta đã nhanh quên ;đi cảm giác tình yêu là cái gì.”

“Mẹ ngươi không phải cũng có bạn trai

sao ?” Nàng lần đầu tiên thốt ra như vậy, lập tức dưới đáy lòng thầm

mắng chính mình không lễ phép.

Khổng Lệnh Ngọc thật ra không lắm đề ý, nhún nhún vai nói: “Gần nhất đang muốn nghỉ ngơi lấy lại sức, thời mẫn kinh đều nhanh qua, cũng nên thu hồi tâm.”

Mẹ chồng là người vui vẻ, Lí Thần Du chỉ có thể cười mà không đáp.

“Bất quá, lão Kha người này làm sao có

thể uống rượu chứ? Lần trước hấn uống rượu là thời điểm các người kết

hôn, ngày trôi qua thật là quá nhanh a. Ta xem hấn tám phần là bị quăng, cho nên mượn rượu kiêu sầu, đều đã sáu mươi tuổi rồi, còn tự ngược chính mình cái gì, thật tốt cười!”;

“..... Thịnh mẹ thông cảm cho ba một chút, không cần thật sự cười vui vẻ như vậy a.” Nàng sợ cha chồng mặt mũi

không nhìn được, cha mẹ chồng nếu âm ỹ thì sẽ rất nghiêm trọng.

“Yên tâm, ta biết đối phó hấn như thế nào.”

Vào thư phòng, chỉ thấy Kha Thế Huân

hai mắt nhắm nghiền, túy ý ngã vào ghế sofa, nơ cùng nút thắt đều cời

bỏ không nói, ngay cả dây lưng cùng giày đi cũng đã bỏ ra, hiển nhiên

trang phục không chỉnh tề, Lí Thần Du thật nhanh đem tầm mắt chuyển đi

chỗ khác.

Khổng Lệnh Ngọc vừa thấy liền bật cười. “Này lão kha là chuyện gì xảy ra, đã bao nhiêu tuổi còn uống thành như vậy?”

Lí Thần Du biết chính mình không nên ở

lâu. “Mẹ, vậy cầu xin người, con đi ra ngoài giúp Khái Đường tiếp đón

khách nhân, có cái gì cần có thể kêu quản gia đến.”

“Được rồi, ta thật xui xẻo.” Khổng Lệnh Ngọc một cước đá đi, ở trên người chồng trước của nàng gương oai. “Uy!

Từ lão nhân đừng kìm nén, muốn khóc liền khóc, lão nương cho người mượn

bả vai, nhiều nhất quần áo để cho người thanh toán.”

Lí Thần Du một giây cũng không dám dừng lại, chuyện trường bối nàng tốt nhất cái gì cũng không biết, nàng cơ hồ có thể nói là tông cửa mà xông ra, nhanh chóng trở lại đại sảnh lầu

một, cũng trở lại bên cạnh chồng ;nàng;

“Tình huống có tốt không?” Kha Khái

Đường lo lắng hỏi, hấn đối với chuyện cha mình uống say trí nhớ có thể

đếm được trên đầu ngón tay.

“Ta tin tưởng mẹ sẽ có biện pháp.” Nàng chỉ có thể kỳ vọng như thế.

“Vậy là tốt rồi.” Hấn cảm tây nàng, mười ngón mảnh nhỏ, đứt ruột xót xa.

“Chồng à, người về sau đừng có uống

rượu, lần trước người đi tiệm rượu chuyện đó ta sẽ cho qua, nếu có lần

thứ hai, ta sẽ không dễ dàng buông tha cho người.”

“Kia còn không phải đều là bởi vì

người? Chỉ cần người không cần đuổi ta ra cửa, ta sẽ ngoan ngoãn ở nhà

cùng người, cho nên hết thầy đều phải nhìn người để làm như thế nào.” Ác nhân trước cáo trạng đạo lý hắn là phi thường hiểu được cũng giỏi thoái thác .

“Người. Trúng thối.” Hiện tại không

phải thời điểm tranh luận, nàng quyết định trễ một chút lại cùng hắn

tính toán sổ sách, cho dù hắn lưu lạc đầu đường cũng không chuẩn đi trêu hoa ghẹo nguyệt.

Đêm đó, hai người ở trong thư phòng vẫn không đi ra, thẳng đến giữa trưa thời điểm hai nhà liên hoan, quản gia

mới tới gõ cửa, chỉ có thể nói “Chúng ta còn có việc” chính là trả lời

như vậy. ;

Quản gia đến bàn ăn sau khi báo cáo, cả nhóm lớn đều là cúi đầu buồn cười, không nghĩ hỏi nhiều, dù sao ý tứ

thực rõ ràng, hai đứa nhỏ cũng rất hiểu ý tứ , phi thường nhu thuận

không đi quấy rầy ông bà nội

“Không vội chờ họ ra sau cũng được,

phòng bếp bên kia tùy thời có thể chuẩn bị tốt thức ăn.” Kha Khải Đường

ra một quyết định cơ trí, tất cả mọi người lấy ánh mắt khẳng định nhìn

hắn.

Mọi người vượt qua một ngày chủ nhật

nhàn nhã hoà thuận vui vẻ, về phần Kha lão gia cùng Kha lão phu nhân, bị liệt vào dân cư mất tích trong nhà, muốn mất tích bao lâu liền mất tích bấy lâu.

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Năm năm sau, nước Pháp , trong phòng tuần trăng mật khách sạn sa hoa.

“Chồng à, ta yêu người.”

Kỷ niệm kết hôn mười năm, lễ vật lớn

nhất chính là năm chữ này, Kha Khải Đường hận không thể ghi âm rồi hằng

ngày phát lại, thời điểm vợ hắn ở trước mặt hắn yếu ớt thổ lộ, hắn căn

bản không kịp hành động, ai bảo hắn đều đặt tâm trí ở trên người nàng

,nào có thể tách rời nổi chứ

“Vợ à người.” Hắn ghé vào trên người

nàng thờ dốc, cảm thấy chính mình như là bị ám khí công kích, không hề

chuẩn bị, càng đừng nói đến chống cự. “Cũng không thể được replay một

lần?”

“Người còn muốn lại nói thêm một lần

nữa sao?” Lí Thần Du kinh ngạc nhìn nam nhân ba mươi tám tuổi này, khoảng cách bọn họ lần đầu tiên gặp mặt đã được mười năm, hắn càng ngày càng có mị lực của nam nhân tứ tuần, nhưng là thể lực so với năm đó còn cường hơn?

Đối với tình yêu của hắn bốn từ nàng có thể nói đó chính là nhất kiến chung tình. Nhớ lại cũng không có vài

lần lãng mạn, nhưng tình yêu của hắn ở trong những năm tháng đã qua, lại từng giọt từng giọt chảy vào trong lòng nàng, không ngừng tích lũy từng chút, vượt qua thời gian đã trở thành tình yêu.

“Ta là rất muốn, nhưng phải đợi một chút.” Nàng đem đề tài xả ra, hắn cũng không tự giác phải theo.

“Từ từ sẽ đến, người rất nhanh sẽ bốn mươi, để sau nói cũng tốt lắm.”

Ngôn ngữ an ủi lại tạo thành hiệu quả khiêu khích, khơi mào khúc mắc của nam tử kiêu ngạo. “Người chê ta già?”

“Ta không có.” Đây là chuyện thật bình thường, nhưng nàng biết hắn rất thích tự mình cắt câu lấy nghĩa, tự mình giải thích.

“Ân?” Hắn nheo mắt lại, biểu lộ hơi thở nguy hiểm, bỗng nhiên rất muốn phát hỏa, mười năm đến ngậm đắng nuốt

cay, bầm riết không tha, cuối cùng đối lấy nàng đã ngã ngũ chấp nhận,

chân ái đáp lại, bên trong thỏa mãn lại có điểm chưa đủ, tổng cảm thấy

không công bằng, hắn yêu nàng lâu như vậy, không có chút lợi tức không

thể nào nói nổi.

Đều là lão phu lão thê, nàng như thế

nào nhìn không ra tâm tình biến chuyển của hắn, tìm lấy cái cớ

nói: “Người đi ra ngoài thôi, người biến thành keo dính của ta mất thôi,

ta muốn đi tắm rửa.”

“Đều là ta làm hại, ta sẽ phụ trách.”

Hắn không nghe lời rời khỏi nàng, ôm lấy nàng hướng phòng; tắm rộng mở

mà đi, bồn tắm rộng lớn đầy đủ dụng cụ mát xa như đang chờ đợi khách quý đến sử dụng. Hôm nay bọn họ đi thăm các cảnh sắc ở nhiều nơi, đến tám

giờ mà vẫn chưa xem hết, hiện tại việc chính là cần phải thả lỏng thật

tốt.

Hắn quyết định không từ thủ đoạn, làm

cho nàng replay lại câu thổ lộ yêu thương kia, có lần đầu tiên còn có

lần thứ hai, cũng không tin hắn sẽ không sửa chữa được cái miệng nhỏ

nhắn này của nàng.

Không bao lâu, bồn tắm lớn đã đầy nước

còn có rất nhiều bọt xà phòng trắng xóa, hai người nhanh chóng tiến vào

trong bồn nước, để cho làn nước nhẹ nhàng vuốt ve da thịt, lực đạo tuy

nhẹ nhàng chậm chạp nhưng cũng rất có lực, hắn đem nàng ôm vào trong

ngực, giờ trò tra tấn, còn cố ý liếm vào lỗ tai của nàng nói: “Có thích

hay không?”

“Thích.” Nàng đều bị hấn tìm trúng nơi cơ thể mẫn cảm nhất, chỉ cần chạm vào là sẽ run run.

“Có nghĩ là làm một lần nữa không ?”

“Ân. Muốn.” Phủ nhận là vô dụng, dù sao cuối cùng còn không phải cũng bị ăn luôn?

“Yêu hay không yêu ta?”

“..... Vừa rồi nói qua.”

Phá hư nữ nhân! Hồ ly tinh! Dám cướp

đoạt quyền lợi của hấn, không bắt nàng nói lại hấn sẽ không là nam nhân, ngay tại tối nay phải lấy nhu thắng cương .

“Ngươi từ khi nào thì yêu thượng ta?

Nói!” Hấn tách đùi của nàng ra ,làm cho chính mình kiên đỉnh dán vào

nàng không ngừng ma sát, hấn biết loại cục diện tiến thoái lưỡng nan này

sẽ làm cho nàng lo lắng, tựa như mỹ thực bày ra trước mặt cũng chỉ có

thể sờ cũng không có thể ăn ;

“Không nhớ rõ.” Tự nhiên mà phát sinh chuyện như vậy, nào có thể xác định thời điểm chuẩn xác được chứ ?

Hào, tiếp tục làm. Quả nhiên nàng nâng cằm lên, đáng thương hể hể nói:“Đừng náo loạn. Ngươi là người khoan

dung, đừng so đo nhiều như vậy.”

“Khoan dung ... vì cái gì ta phải làm

vậy? Ta hiện tại là thực kích động muốn hỏi ngươi!” Hay nói giỡn, mười

năm kháng chiến ai có thể cùng so sánh với hấn chứ ? Kết quả không rõ có thể nào tùy tiện tha cho nàng:?

“A. Nơi đó không được, quá nhạy cảm,

sẽ đau.” Nàng lắc lắc thân mình không cho hấn tiếp tục đùa bỡn, hấn tuy rằng tạm dừng nhưng vẫn là không chịu buông ra, ngược lại chậm chạp mà

ma sát toàn bộ bàn tay bao ở nàng, ở trong nước cảm thụ phần phần nộn

của nàng.

“Không ngược đãi ngươi một chút, ngươi

không biết sự lợi hại của ta!” Từ khi hai người chính thức yêu thương

tối nay, hấn đem nàng đặt ngay bên cạnh người, mỗi ngày chiều ba bữa nói ta yêu ngươi, thời điểm ăn bữa đêm cũng sẽ không quên, kết quả nàng sao chứ? Năm năm mới nói có một lần có phải là quá keo kiệt hay không!

“Đã biết, đã biết.” hai chân của nàng

bởi vì đi nhiều đã rất mỏi, hiện tại ngay cả đầu ngón chân cũng rất

nhẹ nhõm cảm giác a .

“Yêu hay không yêu ta? Nói?” Hấn lòng

bàn tay lấy tốc độ đã nhanh hơn, liên tục ma sát nơi yêu kiều của nàng,

bỗng nhiên toàn thân cứng ngắc, tiện đà hư nhược tuột xuống dưới.

Hấn nhìn không chuyển mắt nhìn thẳng

vào mặt của nàng, liền yêu phản ứng khi nhìn nàng phóng thích như vậy

,trong e lệ; lại mang theo kiêu diễm, mê hoặc hẳn mê hoặc đến chết

người, không phải hồ ly tinh là cái gì?

“Yêu, như thế nào có thể không yêu chứ

?” Nàng đem mặt dán vào trên vai hắn, thờ hồn hên mấy hơi thở mới sâu

kín nói:“Ngươi cho ta một gia đình, cho ta tự do, cho ta ấm áp, ta không yêu ngươi còn muốn yêu ai?”

Nàng rút cục khẳng định nói yêu hắn ,

hắn lại nghe không thấy thực vừa lòng lắm .“Nếu lúc trước thân cận với

ngươi không phải là ta, ngươi không phải cũng sẽ yêu thương người khác

chứ ? Nếu nhà của ngươi căn bản không xảy ra việc gì, ngươi ngay cả liếc mắt với ta một cái có lẽ cũng không có ?”

Nàng trước cho hắn một nụ cười trong sáng, lại cho hắn một lời đáp án chính xác.“Không giống như thế, chỉ có như vậy.”

“A?” Tha thứ hẳn không có tuệ căn, nghe không hiểu ý tứ của nàng.

“Nhân sinh chỉ có một lần, không cần

suy nghĩ chuyện sẽ; ‘ nếu’ cái gì , ta yêu thương ngươi chính là yêu

thương ngươi, sự tình chính là đơn giản như vậy.”

Hắn đương nhiên bị thuyết phục, bởi vì

nàng nói thương hắn, mặc kệ là cách nói thế nào hẳn đều thích nghe.“Nếu

nói được hẳn sẽ làm được, vợ à ngươi tới yêu ta đi” Hắn nắm lấy tay

của nàng hướng đến trên người của mình, thoải mái tùy nàng xử trí.

Nàng khẽ hôn vào đôi môi của hắn, gáy

của hắn, chậm rãi đi vào trước ngực hắn, khước mắt ngấm ngĩa hỏi :“Chân

của ngươi có mỏi không ?”;

“Hoàn hảo, không có cảm giác gì.” Nam nhân có thể nào yếu thế chứ , hơn nữa ở thể phương diện thể lực hẳn rất tốt .

“Vậy ngươi đứng lên, tốt nhất dựa vào tường, phải đứng vững nha.”

Hắn nghe lời, trơ mắt nhìn nàng ngồi

chồm hồm ở trong nước, cho hắn một hồi yêu thương thân ái . . . , cuối cùng

chân hắn không phải là mỏi mà cả hai chân đã muốn suy nhược đi

“Ta yêu ngươi, vợ à” Hắn theo vách tường ngồi xuống bồn tắm lớn, một lần nữa đem nàng ôm vào trong lòng.

“Ta cũng yêu ngươi, chồng à.” Nàng trong mắt bên môi đều là ý cười, nghĩ rằng nguyên lai điểm này cũng không khó lắm, thật ra nàng cũng không phải không có dũng khí? Chính là nói ra

một chút mà thôi, có thể làm cho hắn vui vẻ hạnh phúc như vậy, về sau sẽ không ngại nữa Thường xuyên nói cho hắn nghe đi.

Hôn nhân mười năm rốt cục cũng đã có

tình yêu , đứa nhỏ của bọn họ cũng đã đến tuổi đi học, vợ chồng cuối

cùng cũng có thời gian bên nhau nhiều hơn, kế tiếp chính là làm một đôi

tình yêu mãi không xa rời ;,bên nhau cả đời

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Em Không Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.